

List

LETO XIII

ŠT. 9

28. SEPTEMBER 2006

300 SIT

ISSN 1581-8373

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Poština plačana pri Pošti Šoštanj 3325

Knjižnica Šoštanj

Trg J. Lampreta

3325 Šoštanj

Stran 16

Za moje zdravje gre - darujem za

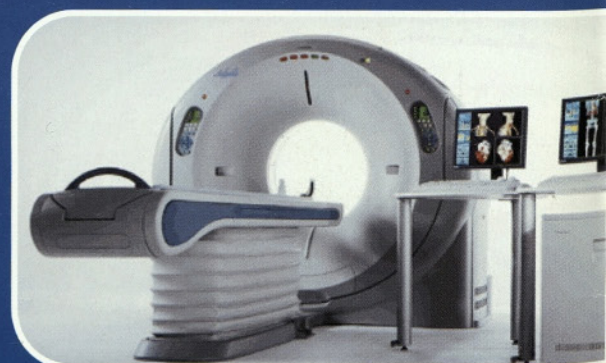
CT.

CT (Computed Tomography – računalniška tomografija) je okrajšava za rentgensko slikanje telesnih organov po plasteh s sodobno računalniško opremo. Ob slikanju miza z ležečim bolnikom potuje skozi odprtino aparature, rentgenska cev pa kroži okrog bolnika. Preiskovani del telesa slikamo z več strani in ga navidezno razrežemo na serijo rezin. **CT aparat** je uporaben za preiskavo celega telesa. Omogoča vpogled v votle organe in odkriva začetne žilne obloge, s čimer lahko preprečimo morebitni srčni infarkt ali možgansko kap. Zaradi velike natančnosti CT-ja odkrijemo že zelo majhne začetne rakaste novotvorbe, kar pomembno izboljša preživetje bolnikov. **S CT-jem** bo diagnostika v Bolnišnici Topolšica natančnejša, hitrejša in učinkovitejša, sledenje uspehov zdravljenja natančnejše in enostavno, težkih bolnikov pa ne bo potrebno prevažati na preiskave v sosednje bolnišnice. **Nosilec akcije** zbiranja sredstev za CT v Bolnišnici Topolšica je Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje.

Prispevke lahko nakažete na:

- transakcijski račun št.: 01100-6030279155
- sklic na številko: 00 930004
- namen nakazila: za CT.

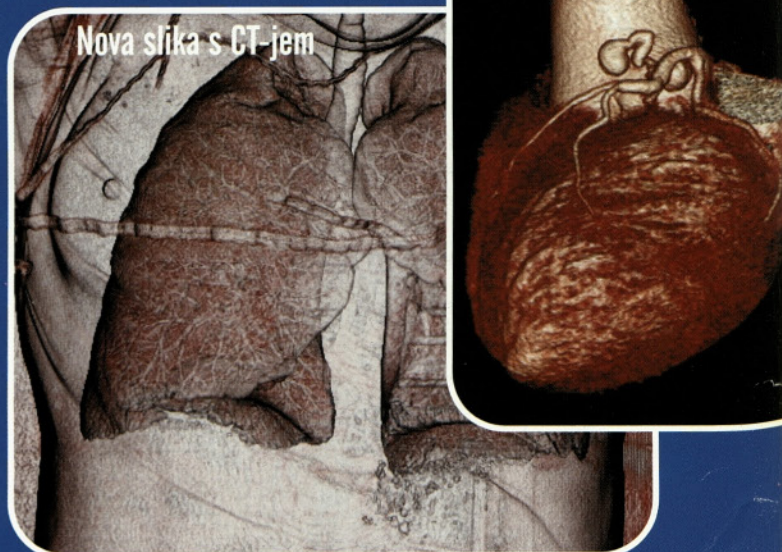
V Bolnišnici Topolšica lahko prejmete izpolnjeno položnico za nakazilo sredstev. Prispevek lahko vplačate tudi na blagajni bolnišnice. Informacije o nakazilu sredstev na tel. št.: 03 898 77 23.

Slika je informativna. CT bo kupljen skladno z zakonom o javnih naročilih.

Stara slika z rentgenom

Nova slika s CT-jem

hvala

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Milan Kopušar,
župan.

Uredništvo

Jožica Andrejč, Milojka Komprej,
Tjaša Rehar, Peter Rezman in Rafko
Srebrnjak

Fotografija na naslovnici:

Andrej Veternik

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in prelom

Vinko Pejovnik ml.

Tisk

IGEA d.o.o., Nazarje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 10 (oktober 2006), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 10. oktobra 2006.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Foto: Marija Lebar

Na mojih potepanjih me pot večkrat popelje pod vznožje Olševe. Gozdovi so tukaj tako vabljivi! A že nekaj časa mi dobro razpoloženje kvarijo prometni znaki, ki morebitnemu »vsiljivcu« povedo, da je vožnja po tej in tej cesti prepovedana. / Stran 35

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Dogodki in ljudje
6	Pisma bralcev
9	Naša občina
10	Prostor za komentar
11	Politika
12	Intervju z Milanom Kopušarjem
	Opravljenost delo mi vliva optimizem
16	Lokalne volitve 2006
	Predstavitev kandidatov za župana občine Šoštanj
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
26	Šolski list
28	Portreti
29	Šport
30	Iz prejšnjega stoletja
	Na vrh turna je naredil stojo
31	Knjige
32	Čez Uršljo goro
34	Cerkev in mi
35	Varstvo naravne dediščine
36	Taborniki in skavti
37	Porušene domačije
	Pri Mehu
40	Svetloba
41	Horoskop
42	Križanka
43	Listnek

Foto: Andrej Veternik

Triintridesetič v imenu Ivana Napotnika

Zdi se, da domišljija in ustvarjalnost mladih nimata meja. Neizčrpen vir idej in novih zamisli, se v Zavodnjah vsako leto pretvori v lesene skulpture, za katere je ob koncu težko reči, da jih je izdelala nevesčča otroška roka. Vodena sicer s strani mentorjev, a kipi, ki nastanejo v lesu, so izvirni in nekateri res dodelani. Les je res čudovit material, tega se je najbrž globoko zavedal tudi Ivan Napotnik, naš kipar po katerem ima kolonija, ki je vsako leto v tej hribovski vasici, tudi ime. Prav zanimivo bi bilo zbrati vse kipe in jih primerjati po letih izdelave. Trendi so zdaj drugačni in tudi lesa, kot materiala, se na šolah in tudi Akademiji na nek način otepajo, kot je povedala kiparka

Dragica Čadež Lapajne, ki je bila na koloniji tudi prisotna. A les je na nek način tudi večer in vemo, da se v življenju vedno v neki točki vračamo. Tako se ni bati, da bo kot material kdaj postal nezanimiv. A vrnimo se k letošnji koloniji, katere so se udeležile vse šole šaleške doline, pridružila pa se jim je še šola Prebold. Mladi so dva dni ustvarjali v lesu (in dežju) in nastalo je enajst skulptur, ki so bile v soboto, ob zaključku postavljene na ogled v Prosvetnem domu v Zavodnjah. Mlade ustvarjalce sta obiskala tudi oba župana občin Velenje in Šoštanj, Srečko Meh in Milan Kopušar. Učence pa sta pri delu usmerjala člana društva šaleških likovnikov, Franc Ravnjak

in Milan Matko. Kolonijo vsako leto organizira Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje, pomaga pa krajevna skupnost Zavodnje, saj je tamkajšnji predsednik Tone Potočnik, vsako leto prisoten. Delo poteka v sproščnem vzdušju, v koraku z neizmerno mero domišljije, zato je kolonija nadvse priljubljena in zabavna. Dela bodo na ogled v vili Mojca v Velenju, organizatorji pa si želijo najti tudi prostor za stalno razstavo. Prav bi bilo, da bi jim prisluhnili, kajti kot že rečeno, v 33. letih se je nabralo ogromno raznolikih, lepih in dobrih kiparskih del naših otrok.

Milojka Komprej

»Ne mi bučnc lušit!«

Prav hišo Eme Goltnik v Topolšici, je v tem času videti pravo pravljico deželo buč. Njihova gojiteljica, ki je zanje skrbela celo leto, jih je na jesen skrbno zložila in obložila z njimi svoj dom, tako, da je pogled nanje prav fascinanten. Nenaavadne oblike in barve in domišljija pri zlaganju. Iz buč napravljen človek, z bučami naložen voziček, roža posajena v bučo, z bučami obložen okrasni vrt, buče na oknih, na stopnicah, med brajdo in pod balkonom, buče ob ribniku, iz buč narejena roža, buča kot kača, buča velikanka..., buče, vsepovsod buče, da človeku vzame dih. »Okoli osemdeset sort jih je,« pravi Ema, ki se z gojenjem ukvarja razmeroma malo časa. Kakšne štiri leta nazaj, so jo nenaavadne oblike in raznolikost vrst buč toliko privlačile, da se je začela zanimati zanje. Prva semena in prvi sadovi. Prvi jesenski okraski iz buč okoli domače hiše, ki so ji prinašali zadovoljstvo. Prve izkušnje in znanja. Zatem je prišlo načrtno iskanje informacij o bučah po internetu in pod roke ji je prišla knjiga Čarobni svet buč avtorice Ruth Podgornik Reš. Skupaj z informacijami je rasla tudi njena želja po gojitvi več sort in iskanje semen. Kajti ne samo, da je v Sloveniji malo vrst buč, tudi semena se izpridijo, če rastejo sorte preblizu druga drugi. Torej je semena naročila preko interneta, nekaj pa tudi preko trgovine Brazda v Šoštanj. Semena seveda niso zastoj, pravzaprav so kar draga, zato Ema z njimi navdse skrbno ravna. To pomeni, da buče spomladi poseje v jogurtove lončke, da seme varno vzklije. Na toplem čakajo nato pravega vremena, ko jih Ema posadi kar po vrtu, okoli njega, ob ograji, pod drevesa, da se buče tudi ob rasti in zaradi mesta kjer so nasajene, še dodatno posebno oblikujejo. Tista kača (buča trambolini), ki jo je videti na vogalu hiše, se je namreč preden je bila utrpana ovijala okoli hrške. Ema je sicer naštevala sorte buč in nekaj sem si jih celo zapomnila. Trambolini, Long Island chees, Lunga di Napoli ali granata, Vera crus de Maurice, bodeča buča in še in še. Ema jih seveda pozna vse, saj je vsako bučo skrbno preučila še preden jo je vsadila. Zanimivo je seveda tudi to, da so skoraj vse buče tudi jedilne. In seveda ima Ema tudi recepte zanje. Od vlaganja, polnjenja do kuhanja, pečenja in tako naprej. Buče na vse načine.

Priznam, bila sem ne samo prijetno presenečena, temveč kar navdušena. Nisem si niti predstavljala da obstaja toliko vrst, čeprav jih je seveda še več. Okoli 500 vrst buč je na svetu in Emina velikanka ki tehtala okoli 35 kg ni baje nič v primerjavi s tisto v Kaliforniji, ki doseže tudi do 500 kg teže. Seveda je pri gojenju pomembno tudi podnebje, a mirne duše lahko trdim, da je Ema na domačem vrtu uspelo nekaj tako redkega in edinstvenega, da

Foto: M.K.

meji že fantazijo. Prav bi bilo, da bi se s tem svojim konjičkom, predstavila tudi širše, a zaenkrat v lepotah buč uživajo samo sprehajalci okoli hiše, kjer živi s svojo družino. Vabljeni ste tudi vi, kajti Ema je prijazna gospa, ki ima rada naravo in neskončno uživa v njej. To je vidno na vseh vogalih njihovega posestva, zato boste dodatno presenečeni nad njeno domišljijo in uporabo tistega česar del je in kar je okoli nje. Narave.

Milojka Komprej

Hiša v cvetju

Foto: K.L.

Če se peljete iz Velenja, proti Mozirju, v naselju Lokovica najdete hišo, ki jo obdaja ogromno cvetja. Zanj skrbita mama Zlatka in hči Karmen, včasih pa tudi 9-letni Dejan, ki kar ne more verjeti, da rože potrebujejo toliko vode, pa ne samo vode. Tudi ljubezni in nege. Zato pravijo, da so ljudje, ki ljubijo rože, dobri ljudje. Gospa Zlatka nam je zaupala, da je potrebno preko šestdeset zabojev rož zaliti vsak dan, kadar pa je huda vročina, pa tudi večkrat. A se izplača saj cvetoče rožice nemo vračajo trud in ljubezen. Med cvetočim cvetjem, je največ surfinij in zelenja, vse skupaj pa na balkonih ustvarja pogled na pravi rožnati raj.

K.L.

Četrty festival »Poletne melodije« v Ravnah

Že četrto leto zapored smo ravnski mladinci združili moči in pripravili glasbeno tekmovanje za mlade. Doslej se je imenovalo Mladinski evrosong, sedaj pa smo ga spremenili v Poletne melodije.

Letos se nam je predstavilo kar nekaj nadebudnih pevcev, ki so peli popevke znanih estradnikov in tako zastopali različne države, z malo improvizacije, seveda. Ti so bili:

1. Maja Pirnat; Dana International – Diva, Izrael
2. Marko Hriberšek; Fabrizio Faniello – I do, Malta
3. Urša Kamenik; Elena Papparizou – My number one, Grčija
4. Lucija Sovič; Nina Pušlar – Ni ona, Belgija
5. Jana Obšteter; Charlotte Nilsson – Take me to your heaven, Bosna in Hercegovina
6. Vanja Cimperc; Tina Karol – Show me your love, Ukrajina
7. Maja Sovič; Manca Špik – Mariner, Estonija
8. Špela Sovič; Sidsel ben Semmane – Twist of love, Danska

Takšno tekmovanje zahteva kar precej priprav. Še pred pol meseca smo ga skoraj odpovedali, a je na srečo prevladala miselnost, da naš kraj potrebuje prireditve, ki bi lahko postala tradicionalna. Nikoli namreč ne veš, kdaj postane tekmovanje odmevno, kot so na primer Slovenska popevka, Melodije morja in sonca, Ema, zato smo zavihali rokave, malce pohiteli in uspeli.

Glasbene prireditve v prostorih stare ravnske šole se je udeležilo precej obiskovalcev, predvsem naši starši in sorodniki, pa tudi naša razredničarka nekdanjega 9. b razreda OŠ Šoštanj, Danica Sovič, se je z veseljem odzvala našemu povabilu.

Pevci so svoje nastope odlično pripravili, zato lahko rečem, da so v naših očeh zmagovalci vsi. Pa vendarle je moral biti na konci nekdo najboljši, kajti to je smisel tekmovanja, kajne?

Po končanih nastopih so imeli delo predvsem občinstvo in letos prvič tudi strokovna komisija (Danica Sovič, Gabrijela Tajnik in Ivica Potočnik), da izberejo najboljšega. V finalni krog so se uvrstile Maja Sovič, Urša Kamenik in Špela Sovič ter svoj nastop opravile še enkrat. O zmagovalki je tokrat odločala le strokovna komisija, katero je najbolj navdušil sproščen ter dobro pripravljen nastop kasnejše zmagovalke Maje Sovič. Maja na prireditvi ni novinka, saj je sodelovala že na 2. Mladinskem evrosongu kot plesalka Jane Obšteter in zmagala, lani je bila napovedovalka, letos pa se je odločila za nastop in se takoj povzpela na sam vrh. Mogoče bo kdaj postala celo tako znana, kot je Manca Špik, katere uspešnico je zapela.

Foto: MP

Na drugo mesto se je uvrstila Urša Kamenik, ki pravi, da ni pričakovala tako visoke uvrstitve in je z njo zelo zadovoljna, Špela Sovič pa je bolj vesela tretjega kot pa »nehvaležnega« drugega mesta, saj je bila druga že lani. Izjavila je celo: »Ne želim biti vedno druga kot na primer Saša Lendero!«

Po koncu dobro pripravljenega glasbenega tekmovanja je bil rezultat naslednji:

1. Maja Sovič: 27 točk
2. Urša Kamenik: 22 točk
3. Špela Sovič: 21 točk
4. Marko Hriberšek
5. Maja Pirnat
6. Lucija Sovič
7. Jana Obšteter
8. Vanja Cimperc

Takšno druženje nudi obilo zabave, seveda pa nikoli ne manjka solz sreče in razočaranja, za organizatorje prireditve pa je pomembno sodelovati in ne zmagati, še toliko bolj, če želimo ohranjati tradicijo.

Marko Potočnik

Odzivi (1)

Kdo zavira razvoj občine Šoštanj?

Odgovor na prispevek g. Muminoviča 'Kdo zavira razvoj Šoštanja?' in na prispevek 'Si res vsi želimo razvoj mesta Šoštanj?', ki sta ga napisala Mihael in Roman Pibernik. Oba prispevka sta bila objavljena v Listu, št. 8, 5. septembra 2006.

Nekaj številčk nazaj smo v Listu natančno predstavili, kako poteka sprejem prostorskih aktov,

zato tega tokrat ne bomo ponavljali. Gre pa za postopke, ki so dolgotrajni, dolgoročno pa vplivajo na prostorski razvoj mesta in celotne občine, zato je potrebno vse pobude, predloge natančno preučiti.

Tako je bilo tudi s sprejemanjem prostorskega akta - Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele meta Šoštanj z imenom »Šoštanjski trikotnik«. Uprava je kot strokovni segment pripravila vso potrebno gradivo, v sprejem prostorskih aktov pa so vključeni tudi strokovnjaki, tokrat je bil to arhitekt Marijan Kac, predstavnik podjetja Arhena, s. p.. Vsako spremembo akta pa vedno preuči tudi Komisija za okolje in prostor, ki poda svoje predloge, mnenja ... Ko je akt usklajen, župan

pregleda gradivo in v kolikor se z njim strinja, ga da v sprejem občinskemu svetu. Tako je bilo tudi tokrat. Tudi župan, ki je bil torej predlagatelj akta, je njegov sprejem podpiral, na občini pa smo se trudili, da je bil akt sprejet v najkrajšem možnem času, takoj ko smo prejeli vse potrebne dokumente (smernice, soglasja in podobno).

Dogajanje na sami seji pa je razvidno iz **priloženega zapisnika**, iz katerega pa ni razvidno, kdo so tisti, ki so glasovali za razvoj Šoštanja. To so bili: svetniki LDS: Vilma Fece, Erna Obšteter, Štefan Szabo, Matjaž Cesar, Ivan Urbanc, svetnika SD: Branko Valič in Branko Debeljak, svetnik Desus Leopold Kušar, svetnik SMS Davorin Tonkli, svetnik SNS Marjan Vrtačnik in neodvisna svetnica Cvetka Tinauer.

Tjaša Rehar
svetovalec za odnose z javnostmi

Odzivi (2)

Razvoj občine Šoštanj

V zadnji številki LIST-a sem prebral dva članka, ki bi naj govorila o veliki skrbi za razvoj Šoštanja, točneje o razvoju mesta Šoštanj. Članka sta nastala izpod peres investitorjev, ki bosta gradila stanovanjske objekte v mestu Šoštanj. V zapisanem se čudita nekaterim postopkom občinskih svetnikov občine Šoštanj na izredni seji sveta občine Šoštanj. Vsaj za enega od obeh investitorjev oziroma piscev člankov sem prepričan, da bi moral poznati ali pa se podučiti o potekih sej občinskega sveta, saj deluje v politični stranki in je drugi če ne kar prvi mož v Šoštanjskem LDS-u. Moral bi vedeti za razliko o redni oziroma izredni seji. Poslovnik občinskega sveta ni napisan sam sebi v namen, ampak so to pravila za delovanje občinskega sveta.

»Izredna seja občinskega sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o najpomembnejših zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.«

Tako govori prvi odstavek 23. člena poslovniika občinskega sveta in mislim, da je zelo jasno zapisano, kdaj je potreben sklic izredne seje občinskega sveta. Če bi si avtorji člankov priskrbeli magnetogram te seje, bi iz njih lahko razbrali v čem je tekla razprava ter zakaj je kdo zapustil to sejo.

Obžalujem dejstvo, da si nekateri, kateri se imajo hkrati za glavne protagoniste razvoja Šoštanja, želijo na račun zlorabe poslovnika pospešiti postopke, za katere je jasno kako potekajo. Moti me tudi, da avtor članka piše, da so investitorji upoštevali vse pripombe »opozicije«. Ali so strokovne službe v občinski upravi opozicija? Ali

to pomeni, da na oddelku za okolje in prostor delujejo politično ali strokovno? Tudi sam sem sodeloval v komisiji za okolje in prostor in je pravilna trditev, da je bilo doseženo soglasje na podlagi strokovnih analiz in soglasja investitorjev.

Obžalovanja vredno in tudi zaskrbljujoče pa je dejstvo, da komisijo za okolje in prostor vodi član LDS-a, kateri že pol leta živi v drugi občini, pa je kljub temu še vedno član občinskega sveta občine Šoštanj. Da bo slika še bolj jasna, je vredno opozoriti tudi na dejstvo, da je predsednik komisije za okolje in prostor, ki je hkrati tudi član občinskega sveta, prijavljen na naslovu avtorja članka, kateri je lastnik Šmajdlove hiše na cesti Matije Gubca 5. Moramo si naliti čistega vina in ugotoviti, da takšno stanje, ki pa ni v skladu z zakonom, ustreza vladajoči koaliciji z LDS-om na čelu. Marsikdaj je bilo na ulici slišati, da Šoštanj-sko politiko vodijo iz Velenja, sedaj lahko temu tudi delno pritrdimo saj predsednik komisije za okolje in prostor, občinski svetnik občine Šoštanj živi v Velenju. Tega dejstva ne more zanikati niti sam, kajti če bi trdil drugače bi lagal.

Po vseh teh poznanih dejstvih me ne čudi, da je bila izredna seja politično izsiljena za sprejemanje odlokov, ki so bili ključnega pomena za vodilne funkcionarje LDS-a. Sami pri sebi bodo morali opraviti analizo. Sami se morajo vprašati, zakaj je Šoštanj obstal v razvoju?! Vseskozi ima LDS s svojimi koalicijskimi partnerji prepričljivo večino, kar se je izkazalo tudi na izredni seji. Pestrost koalicije pa se mnogokrat izkaže žal v navzkrižju interesov, saj vsak člen išče svojo smer in s tem svojo korist. Tema o ravnanju z okoljem pa je v Šoštanjki občini zelo občutljiva že iz znanih dejstev, da smo s prostorom omejeni.

Posledice takšne občinske politike se odražajo v mestu, ki ga »krasi« preveč zapuščenih in za ljudi nevarnih objektov. Občina je nekaj teh objektov sicer prodala, vendar imam občutek, da novi lastniki ne vedo kaj sedaj s temi nepremičninami. Ta problem se kaže v vsej svoji veličini na trgu bratov Mravljak, kateri si zasluži, da se dokončno uredi in tudi zaživi.

Ne razumem zakaj sedaj taka užaljenost ob tem, da smo nekateri svetniki zapustili izredno sejo? Ob tem, ko sta lastnika podjetja Konpromis

Foto: Dejan Tonkli

Vojko Krneža: Nekaj stvari je še nedorečenih.

d.o.o. dobila »na znanje«, da se njun projekt podpira, to še ne pomeni, da moram ob tem podpirati tudi zlorabo poslovnika in izredne seje. Prepričan sem, da omenjeni pisci člankov dobro vedo, kako se je potrebno zadeve lotiti pri takem projektu. Občinski svetniki smo izvoljeni predstavniki od vseh občanov in do vseh smo tudi odgovorni. Pri svojem delu pa smo dolžni spoštovati zakonitosti, pa čeprav je v tem primeru šlo »samo« za spoštovanje poslovnika občinskega sveta.

Kljub vsemu ni bilo vprašanje odlok da ali ne. Na izredni seji ni bilo vprašanje (ob katerem so se kresale iskricke), kdo je za razvoj ali kdo temu nasprotuje. Problem je nastal zaradi izrabe instituta poslovnika in izrabe izredne seje. Zakaj bi za nekoga veljalo tako za drugega drugače? Kaj je tako nujnega s tem odlokom, da ga nebi bilo mogoče sprejeti na redni seji sveta, v rednem postopku? Ob tem velja omeniti še slabo in hitro pripravljeno gradivo. Pa je gospod Muminovič seznanjen, da tam nekje v Šentvidu nad Zavodnjami podjetnik za svoj poslovni objekt, ki ga nujno potrebuje, čaka na ustrezen odlok, pa glede tega ni bila sklicana izredna seja!? Na ustrezne prostorske akte čakajo še drugi investitorji, tudi individualni, ki bi želeli graditi v naši občini. Kdo je torej odgovoren za razvoj?

Vojko Krneža - svetnik občine Šoštanj

Zapisnik

1. izredne seje Sveta Občine Šoštanj,

ki je bila v četrtek, 27.07.2006.

Na seji je bilo prisotnih 18 svetnikov. Opravičila sta se svetnik Marjan Jakob (SLS) in neodvisni svetnik Drago Kotnik. Ostali prisotni: višja svetovalka za GOP Sonja Novak, predstavnik Arhena s.p. - arhitekt g. Marjan Kac ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je snemala Anica Brložnik.

Matjaž Cesar: Vse pripombe so resnično upoštevane.

Za dnevnega reda je bil predlagan sprejem predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj z imenom »Šoštanski trikotnik«.

Župan uvodoma pozdravi vse prisotne na 1. izredni seji Sveta Občine Šoštanj in preide na podrtitev dnevnega reda.

Dnevni red je dan v razpravo.

Svetnik **Drago Koren** (NSi) pove, da je bila seja sveta sklicana po 23. členu poslovnika, kjer piše, da se izredna seja občinskega sveta skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje. Moti ga to, da je bila sklicana izredna seja, saj ne vidi razloga, da ni bila sklicana redna seja sveta. To je izrabljanje institucije, ki niso namenjene za takšne zadeve. **Župan Milan Kopusar** pove, da gre dejansko samo zaradi časa, kajti če bi sklicevali redno sejo sveta, bi bila redna seja lahko šele v ponedeljek, vendar za ponedeljek niso mogli zagotoviti sklepčnosti. Poklicali so vse svetnike in predlagali tri termine ter tako izbrali dan, ko bi bilo največ svetnikov prisotnih na seji zaradi sklepčnosti. Vmes je bila sklicana tudi korespondenčna seja Komisije za okolje in prostor, v kateri so imeli člani komisije določene pobude, ki pa jih je komisija zavrnila in se tako niso mogle vključiti v ta del,

za kar pravijo, da je potrebna širša razprava, kar se tudi sam strinja.

Nato Drago Koren zopet vpraša, ali ni bilo možno za današnji dan sklicati redne seje sveta, ker je imela Komisija za okolje in prostor tri tedne nazaj korespondenčno sejo. Župan pojasni, da je 20.07.2006 potekala korespondenčna seja Komisije za okolje in prostor in zato pred 21.07.2006 niso mogli sklicati redne seje sveta. Če bi se komisija odločila za manjšo spremembo v odloku, potem verjetno danes seje sploh ne bi bilo, ker ne bi uspeli do danes pripraviti takšnega odloka, ki bi se lahko sprejel.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) se pridružuje predhodniku in se mu poraja vprašanje sklica izredne seje in kot član Komisije za okolje in prostor pove, da niso nikdar hoteli v zvezi z reševanjem prostorskih aktov, ki nosijo dolgoročne posledice, ker zahtevajo tehnično dolgi čas za premislek. Zdi se mu, da je še nekaj stvari nedorečenih in se čudi današnji izredni seji in predloga,

Sonja Novak: Ne gre za hitro sprejemanje odloka.

da jo prekinejo, ne sprejmejo nobenega sklepa in izvedejo kasneje redno sejo sveta. Razume investitorje, da čakajo in je sam tudi zato, da stvari tečejo dalje, saj stanovanja v Šoštanju potrebujemo, vendar kljub vsemu misli, da izredna seja in takšen način dela, ki so si ga zastavili, ni potrebna. Presenečen je tudi, da so svetniki to delo vzeli dokaj resno in da priprava izredne seje s strani občinske uprave ni bila resna, da se s takšnim načinom lotijo dela. Zopet predlaga prekinitve izredne seje in to točko dnevnega reda uvrstiti na eno od naslednjih sej sveta.

Župan pove, da ne gre za nobeno hitenje, postopek je bil zelo dolg. Na zadnjo sejo se ta točka ni uvrstila, ker so čakali še na smernice, ki jih izdaja Direkcija RS za ceste, ker je v konkretnem primeru šlo za priključitev na cesto. Prišli sta še dve pobudi za spremembo akta, ki ga spreminjamo. Kar se tiče resnosti dela svetnikov pove, da je bila udeležba svetnikov na sejah zelo dobra in da so s strani občinske uprave pripravljene vsi materiali tako, kot je potrebno, vse v skladu s Poslovníkom sveta Občine Šoštanj. Je prepričan, da so nekateri svetniki zaradi volitev že načeloma proti sprejemanju odločitev.

Krneža poda repliko županu glede očitka, da se zapleta v kontradiktornost, da želi, da gre postopek hitro. Ne želi, da gre postopek hitro, ampak gladko. Glede nabiranja točk zaradi volitev pa prosi župana, da se teh izjav izogiba, saj ne

glede na to, kako so svetniki politično opredeljeni, so bili izvoljeni za to, da bodo nekaj naredili za občino Šoštanj. Ponovno poda predlog, da prekinejo to izredno sejo.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) pove, da je zelo zadovoljen, da je prišlo do te seje, da lahko nekdo, ki želi vlagati, vlaga v razvoj občine. Postavlja se mu vprašanje legitimnosti Komisije za okolje in prostor, ki po njegovem mnenju ni več legitimna.

Župan glede predloga o prekinitvi seje pove, da sedaj govorijo o dnevnem redu in v kolikor ne bo sprejet dnevni red, se seja prekine. Brezpredmetno se mu zdi, da bi ta predlog dali na glasovanje, saj se seja še sploh ni začela. Najprej je potrebno sprejeti dnevni red za to sejo in v kolikor ne bo sprejet, bo tako seja prekinjena, ker ne bo točke za dnevni red.

Svetniku Dragu Korenu je žal, da mora zaradi dnevnega reda hoditi za govorniški oder. Svoje razmišljanje pove tako, da je še vedno prepričan, da danes izrabljajo institucijo za izvedbo izredne seje sveta, ter da še vedno ni dobil odgovora, zakaj ni pogojev za sklic redne seje sveta. Ne gre samo za današnji primer, ampak tudi drugače se ljudi postavlja v zelo neenakovreden položaj glede gradnje. Ljudje prav na tem področju čakajo mesece in leta, ker gredo postopki po redni poti. Za nekatere izjeme se pa lahko skliče kar izredna seja sveta, kar še vedno misli, da je izrabljanje institucije.

Župan odgovori, da je jasno povedal, da so vse svetnike preverili, kdo je kdaj prisoten in občinski svet ni državni zbor, da se bodo ljudje vozili iz tujine na sejo. Sam je že na zadnji seji napovedal, da bo verjetno še ena seja.

Potem je bil predlagani dnevni red je dan na glasovanje. Od 18-tih pristnih je 12 glasovalo izglasovalo predlagani dnevni red. Eden je bil proti.

Sprejem predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj z imenom »Šoštanski trikotnik« so svetniki dobili z gradivom.

Sejo prekine svetnik **Drago Koren** (NSi) in ima vprašanje glede gradiva, kjer v obrazložitvi piše, da se zaradi nujnosti sprejetja odloka na izredni seji Sveta predlaga hitri sprejem prostorskega akta. Župan **Milan Kopusar** pove, da je v gradivu nastala tiskarska napaka in da se predlaga samo sprejem prostorskega akta in ne hitrega, kot je napisano v obrazložitvi.

Kratko obrazložitev celotnega postopka sprejembe odloka »Šoštanski trikotnik« poda gospod **Marijan Kac**, predstavnik Arhena, s.p. Potem je bil odlok dan v razpravo.

Svetnik **Matjaž Cesar** (LDS) pove, da je Komisija za okolje in prostor na treh rednih sejah obravnavala to gradivo in so resnično upoštevane vse pripombe in usmeritve komisije in nikoli niso pri teh prostorskih ureditvah odločali politično, ampak izključno v dobro občanov občine Šoštanj. Glede na to, da investitorji, ki prihajajo in imajo denar, želijo na m² čim večje število plačnikov, so zaradi tega tudi naročili študije in primerjave, ki so se vodile s strani organov - občine in so tako omejili število, ki je bilo na začetku 430 prebivalcev/ha do največ 250 prebivalcev/ha, kar je še znosno za to okolje. To bo

prineslo mnogo dobrega in glede postopka, ki je trajal kar dolgo, korektno in pošteno, nima pomislekov.

Višja svetovalka za GOP **Sonja Novak** obrazloži napako, ki je nastala v gradivu v obrazložitvi. Pove, da tukaj ne gre za hitro sprejemanje postopka. Sprememba odloka poteka po rednem postopku. Po skrajšanem postopku pridobivanja pa je določen rok za pridobivanje soglasij 15 dni. V konkretnem primeru gre za sprejem odloka po rednem postopku. Sklicani sta bili obe prostorski konferenci, odlok je bil javno razgrnjen 30 dni in vsi soglasodajalci so imeli čas oddaje soglasja 30 dni. Zadnji stavek je po pomoti napačno vrinjen v obrazložitvi.

Svetnik **Peter Turinek** (SLS) postavi dve vprašanji in sicer v gradivu v samem odloku 9. člen kjer piše »v enoti 2A1/2 je dopustna ureditev manjših lokalov, ki ne smejo motiti stanovalcev v sosednjih objektih«, vendar te enote v gradivu ni označene. Zanima ga tudi morfološka enota 2A1/1, kje bo imela dovozno cesto.

Marijan Kac odgovori, da morfološke enote 2A1/2 ni tukaj, ker je ta 9. člen samo popravljen. Glede morfološke enote 2A1/1 je bilo prodano s

Med tem časom je sejo zapustilo pet svetnikov, eden od teh se je opravičil.

Spremembo odloka podrobno obrazloži Marijan Kac. V 34. členu tega odloka, v katerem je tudi ta morfološka enota 2A1/2, ki je v bistvu v čisto drugem področju, ob železnici, ob železniški postaji v smeri Šoštanj. V tem 34. členu piše, da je morfološka enota 2A1/2 nepozidano zemljišče, kjer je dovoljena izgradnja treh večstanovanjskih objektov po smernicah PSP.

Z lokacijsko dokumentacijo je obravnavana celotna morfološka enota, ne glede na etapnost gradnje. V pritličjih je predvideti tudi manjše lokale, ki ne smejo motiti stanovalcev v sosednjih objektih.

Ker obstaja ta odstavek za to območje, so sedaj napisali »je dopustno urediti« in ne kot je bilo prej napisano »predvideti«.

Svetnik Drago Koren potrdi besede svetnika Matjaža Cesarja, da je Komisija za okolje in prostor na začetku res vse obravnavala zelo podrobno in zelo korektno, ter da so soglasno podprli predloge, da se gradnja iz več stanovanjskih hiš spremeni v blokovno gradnjo. Videli so problem v zagotovitvi zadostnih količin parkirišč in sko-

komisije potrditi. V tem času, ko so čakali na soglasja in strokovne podlage, je prišla pobuda od dveh sprememb in ker so nekateri, ki so danes ta prostor že zapustili, govorili, kako želijo hitro izpolniti želje občanov po spremembah prostorskih aktov, da ostanejo in sodelujejo. Kot je v gradivu napisano, če bi s sprejetjem pripravljenega odloka čakali do redne seje, bi investitorji zamudili gradbeno sezono, zaradi česar bi se izvajanje del močno zavleklo. Osebnost je bila tudi večkrat klicana, kdaj bo lahko prisotna na seji. Kar se pa tiče prostorskih aktov, predlaga vsem članom komisije, da se teh sej redno udeležujejo, ali pa se v primeru odsotnosti vsaj informirajo, kaj so na teh sejah sprejeli. Predlaga, da čim prej glasujejo o sprejetju tega odloka in da lahko tisti, ki so čakali eno leto na sprejetje tega PUP-a, pričnejo čim prej z delom.

Neodvisna svetnica **Cvetka Tinauer** se je oglasila kot Šoštanjčanka in tudi kot predsednica KS Šoštanj. S strani KS Šoštanj je bil zelo povečan pritisk na Občino in občinsko upravo, da so glede teh postopkov korajžni in prijazni. Pozdravlja izredno sejo, saj je to čast za bodoče investitorje. V samem postopku se ni ničesar kršilo in jo veseli,

Foto: Dejan Tonkli

Ivan Urbanc: Ne moremo odločati o nečem, česar ne vemo.

Foto: Dejan Tonkli

Vilma Fece: Med čakanjem na soglasja so prihajale nove pobude za spremembo akta.

raj nič več zelenih površin na tem področju. Potem se je zmanjšalo število etaž, kar je dokaj normalno, kar se tiče parkirišč, da ne bi prišlo do kaosa. Zelo mu je žal, da danes končujejo sprejem tega odloka in bi pričakoval interes občine, da bi včeraj lahko sprejemala traso obvoznice okoli Šoštanja sedaj, ko se pripravlja avtocesta. Občina bo popolnoma nepripravljena s prostorskimi akti z umestitvijo obvoznice, kar bi za občino Šoštanj pomenilo popolno katastrofo ob izgradnji avtoceste in bo zaradi tega imelo mesto Šoštanj blokiran promet zaradi te obvoznice.

Pove tudi, da zaradi nenormalnega zaključka na seji in pri sprejemanju tega odloka s svetnikom NSi Romanom Kavšakom na seji ne bosta sodelovala ter zapustita sejno dvorano.

Svetnica **Vilma Fece** (LDS) kot članica Komisije za okolje in prostor pojasni postopek spremembe. Ta postopek za spremembo tega akta je potekal zelo dolgo in veliko ur so prebedeli, da so na nek način ocenili to, kar je bilo danes podano na mizo. Časovni odmik, ki sta ga predstavila župan in svetnik Matjaž Cesar, mora kot članica

Foto: Dejan Tonkli

dr. Cvetka Tinauer: Izredna seja je čast za investitorje.

da se v Šoštanju še najde kdo, ki je sedaj, »ko je suša«, pripravljen investirati. Z izredno sejo smo pokazali, da nam ni vseeno za investitorje in ni pomembno, ali je sedaj čas dopustov, če želijo imeti oktobra streho na objektu.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) pove, da je opozicija zavzela mnenje, da zapusti to sejo, ker se ne strinja s takšnim delom. Sam se zaveda, da je Šoštanjčan in se zavzema za razvoj občine in je ostal na seji, ker njegov glas odloča, da je svet sklepčen.

Župan Milan Kopušar z ugotovitvami, ki so bile predstavljene in s sklepčnostjo sveta zaključiti razpravo in preidejo na glasovanje. Člani Sveta občine Šoštanj so z 11-timi glasovi za sprejeli Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj z imenom »Šoštanjski trikotnik«, kot ga je predlagal župan.

Seja je bila zaključena ob 12.10 uri.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj št. 03/2004, 20.04.2004) in Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2006 (Uradni list Občine Šoštanj 08/2003, 22.12.2003 in 03/2004, 20.04.2004) objavlja Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj

JAVNI RAZPIS ZA DODELJEVANJE SREDSTEV ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI ŠOŠTANJ V LETU 2006

I. Predmet javnega razpisa:

- sofinanciranje stroškov metljivosti,
- sofinanciranje analize krme in zemlje,
- regresiranje testiranja škroplilnic,
- delovanje društev,
- sofinanciranje tečajev, predavanj, demonstracijskih predstavitev in strokovnih izobraževanj za kmete,
- pomoč ob naravnih nesrečah,
- sofinanciranje nakupa nove tehnološke opreme agromelioracije,
- sofinanciranje osemenjevanja govedu z mesnimi pasmami

II. Upravičenci

Upravičenci so pravne in fizične osebe – državljani RS, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo na območju Občine Šoštanj; in društva, krožki, združenja in strokovne službe, ki delujejo na področju kmetijstva v Občini Šoštanj.

III. Nameni podpore:

1. Sofinanciranje stroškov zatiranja metljivosti

Pogoji za pridobitev sredstev: upravičenci so kmetijski pridelovalci na podlagi računa, ki ga izda pooblaščenca organizacija, ki opravlja storitve zdravljenja metljivosti. Upoštevana bodo dokazila za obdobje od 01.11.2005 do 31.10.2006.

Višina sofinanciranja: do 100 % vrednosti opravljene storitve, ki jo opravi pooblaščenca organizacija rejcem živine z območja Občine Šoštanj.

Okvirna višina sredstev: 50.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Metljivost«

2. Sofinanciranje analize krme in zemlje

Pogoji za pridobitev sredstev: kmetijski pridelovalci na podlagi računa, za obdobje od 01.11.2005 do 31.10.2006, ki ga izda pooblaščenca organizacija, ki opravlja storitve analize krme in zemlje za lastnike in najemnike kmetijskih zemljišč z območja Občine Šoštanj.

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti računa pooblaščenca organizacije za opravljeno storitev.

Okvirna višina sredstev: 400.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Analize«

3. Regresiranje testiranja škroplilnic

Pogoji za pridobitev sredstev: kmetijski proizvajalci z območja Občine Šoštanj na podlagi računa, za obdobje od 01.11.2005 do 31.10.2006, ki ga izda pooblaščenca organizacija, ki opravlja testiranje škroplilnic.

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti računa pooblaščenca organizacije za opravljeno storitev.

Okvirna višina sredstev: 125.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Testiranje škroplilnic«

4. Delovanje društev

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičena registrirana društva s področja kmetijstva in gozdarstva, katerih dejavnost poteka na območju Občine Šoštanj, vendar le na podlagi finančno ovrednotenega programa dela. Obvezno priložiti seznam članov društva.

Višina sofinanciranja: do 10 % finančno ovrednotenega programa

Okvirna višina sredstev: 350.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Društva«

5. Sofinanciranje tečajev, predavanj, demonstracijskih predstavitev in strokovnih izobraževanj za kmete

Pogoji za pridobitev sredstev:

- upravičenci so kmetje na podlagi računa, ki ga izda pooblaščenca organizacija, ki organizira in izvaja izobraževanje za kmetijske pridelovalce z območja občine Šoštanj
- izvajalci in organizatorji izobraževalnih programov na podlagi potrjenih programov izobraževanja s strani KSS

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti stroškov oziroma največ 50.000,00 SIT, le pri stroških za demonstracijske poskuse se krijejo dejanski materialni stroški.

Okvirna višina sredstev: 100.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Strokovno izobraževanje«

6. Pomoč ob naravnih nesrečah

Pogoji za pridobitev sredstev: do pomoči je upravičen oškodovanec, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo v občini Šoštanj in sicer tisti, ki je utrpel večjo škodo zaradi naravnih nesreč.

Upravičenci predložijo naslednjo dokumentacijo:

- vloga prosilca,
- mnenje pristojne strokovne komisije, ki jo imenuje komisija za kmetijstvo pri občini Šoštanj o višini škode in stopnji prizadetosti;

Način pridobitve pomoči: na podlagi predloga strokovne komisije občine Šoštanj sprejme sklep o odobritvi sredstev in njihovi višini komisija za kmetijstvo občine Šoštanj.

Višina sofinanciranja: do 10 % strokovno ugotovljene škode oziroma največ 200.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 600.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Naravne nesreče«

7. Sofinanciranje nakupa nove tehnološke opreme na kmetijah

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičeni lastniki in najemniki kmetijskih zemljišč (fizične in pravne osebe), ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in imajo stalno prebivališče v Občini Šoštanj (velja za fizične osebe), oziroma se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo na območju Občine Šoštanj (velja za pravne osebe). Prosilec mora rediti najmanj 1 GVZ/ha oziroma mora obdelovati najmanj 1 ha kmetijskih zemljišč. Prosilec za isti namen naslednja tri leta po pridobitvi sredstev ne more ponovno kandidirati, oziroma do sredstev ni upravičen, če jih je za isti namen pridobil iz drugih državnih ali EU virov. Priložiti mora izjavo, da takih sredstev za isti namen ni pridobil. Podpora je namenjena le za novo tehnološko opremo. Sredstva se dodelijo na osnovi računa za obdobje od 01.11.2005 do 31.10.2006.

Višina sofinanciranja: do 20 % vrednosti investicije (računa oz. predračuna) oziroma največ 100.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 1.400.000,00 SIT
Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in v spodnjem desnem kotu označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Tehnološka oprema«

8. Agromelioracije

Okvirna višina sredstev: 1.425.000,00 SIT
Upravičenci in pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičeni lastniki in najemniki (priložena najemna pogodba) kmetijskih zemljišč, fizične in pravne osebe, ki obdelujejo kmetijska zemljišča v Občini Šoštanj

Zahtevek je sestavljen iz:

- predhodnega ureditvenega programa s prikazom poteka del in predračunsko vrednostjo, ki ga pripravi KGZ Celje, Izpostava Velenje,
- dokumentacije k vlogi, ki obsega mapno kopijo z vrisanima načrtom območja urejanja zemljišč in zemljiškoknjižni izpisek
- originalnih računov in dokazil o plačilu računov za opravljeno investicijo.

Višina sofinanciranja: do 40 % vrednosti investicije, oz. najvišja priznana vrednost investicije je 600.000,00 SIT/ha

Pisne vloge morajo biti poslana v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom pošiljatelja in označene z oznako »Ne odpiraj- Javni razpis- Agromelioracije«.

9. Sofinanciranje osemenjevanja živine s semenom mesnih pasem goveda

Okvirna višina sredstev: 250.000,00 SIT

Upravičenci in pogoji za pridobitev sredstev:

- kmetijski pridelovalci na osnovi računa pooblaščenca organizacije, ki opravlja storitve osemenjevanja živine in zdravljenja metljivosti v kmečki reji z območja Občine Šoštanj, s priloženimi fotokopijami potrdil o osemenitvi;
- kmetijski pridelovalci z območja Občine Šoštanj, ki na podlagi opravljene strokovne izobraževanja (in s tem pridobljene koncesije) sami osemenjujejo lastno živino, s priloženimi računi za seme;

kmetijski pridelovalci z območja Občine Šoštanj na podlagi računa, ki ga izda pooblaščenca organizacija, ki opravlja storitve osemenjevanja živine ali zdravljenja metljivosti. upoštevajo se tudi računi za opravljeno storitev od 1.11.2005 do 31.10.2006

Višina sofinanciranja:

do 50 % vrednosti opravljene storitve, ki jo opravi pooblaščenca organizacija rejcem živine z območja Občine Šoštanj;

do 100 % vrednosti cene semena oz. maksimalno višina, ki jo doseže 50 % vrednosti opravljene storitve pooblaščenca osemenjevalne organizacije, v primerih, ko si kmetijski pridelovalci sami osemenjujejo živino.

Pisne vloge morajo biti poslana v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom pošiljatelja in označene z oznako »Ne odpiraj- Javni razpis- Osemenjevanje«.

10. Občinska komisija imenovana s strani župana ima možnost, da sredstva znotraj planiranih okvirnih sredstev prezapravi v kolikor le-ta ne bi bila porabljena.

IV. Vsebina zahtevka:

Upravičenec mora vložiti vlogo oz. izpolnjen obrazec s predpisanimi prilogami, ki so navedene v Pravilniku oziroma Razpisu.

Razpisna dokumentacija je od dneva objave javnega razpisa do izteka prijavnega roka dosegljiva v prostorih Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj.

V. Dodatne informacije v zvezi z razpisom:

Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko zainteresirani dobijo na Občini Šoštanj.

VI. Obdobje v katerem morajo biti vloge oddane

Vloge prispele po 15.11.2006 bodo zavržene.

VII. Rok do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev sredstev

Vloge se vlagajo najkasneje do srede 15.11.2006 in morajo biti oddane ali poslana po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj;

VIII. Obravnava vlog

Pravočasno prispele in pravilno označene vloge za razpisane namene bodo obravnavane skladno s Pravilnikom o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Šoštanj. Komisijo ki vodi postopek imenuje Župan Občine Šoštanj. Komisija po končanem delu oddaj poročilo Občinski komisiji za kmetijstvo in gozdarstvo občine Šoštanj, ki potrdi izplačilo.

Opiranje vlog bo 21.11.2006. Odpiranje vlog ne bo javno. Prepozno prispele oziroma neustrezno opremljene vloge bodo zavržene, neutemeljene pa zavrnjene. Predlagatelj nepopolne vloge bo v roku 5 dni od odpiranja vlog pozvan k dopolnitvi vloge. Rok dopolnitve je 7 dni od prejema obvestila. Vloge, ki jih vlagatelji v roku ne bodo dopolnili, se zavrzje, neustrezno dopolnjene vloge pa zavrne.

Upravičenci bodo o izidu obveščeni najkasneje v roku 30 dni od odpiranja vlog.

Upravičenec lahko vložiti pritožbo, za preveritev utemeljenosti o dodelitvi sredstev, v roku 8 dni od prejema obvestila in sicer na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj. V pritožbi morajo biti natančno opredeljeni razlogi zaradi katerih vlaga pritožbo. Predmet pritožbe ne morejo biti postavljena merila za dodelitev sredstev.

O pritožbi odloča župan.

Informacije v prostoru

Edi Vučina

“Dočakali smo čas, ko lahko občina sama odloča o prostoru, neobremenjena s planskimi izhodišči države. Šoštanj, žrtvovan za novo energetske politike, je v minulem obdobju doživljal hitro in šokantno spreminjanje urbanističnih nastavkov, ki so se oblikovali skozi stoletja. Z željo, da bi dobili nove konceptualne rešitve pri urejanju prostora in preprečili stihijski razvoj, smo se odločili za natečaj.”

Ne, to ni še ena obljuba predvolilnega programa bodočega župana ampak otvoritvene besede pokojnega župana, dr. Bogdana Meniha, s katerimi je pred osmimi leti pospremil javno predstavitev idejnih urbanističnih zasnov naselja Šoštanj. Sledila je zanimiva predstavitev petih ustvarjalnih skupin strokovnjakov, ki so pred polno dvorano kulturnega doma predstavili pet možnih vizij prihodnosti našega, od propadanja pošteno izmučenega mesta. To se je dogajalo na zaključku prvega štiriletnega županskega mandata, ki bi ga z današnjo časovno oddaljenostjo in izkušnjami lahko označili za precej uspešnega.

Kot je znano, so prav te ideje ali »sveži pogledi na prostor«, kot se je izrazil predstavnik države (le ta je natečaj tudi sofinancirala), pomagali pripraviti ljudi na Ministrstvu za okolje in prostor, da so zmanjšali pridobivalni prostor premožnosti

in s tem spremenili tudi plan države. Da lokalna skupnost uspe prepričati širšo skupnost - državo, da le ta potem spremeni - prilagodi enega od svojih najpomembnejših strateških načrtov, ni kar tako in je vredno zapisa v zgodovino naše občine, ki pravkar praznuje svoj praznik.

Moj namen opozarjanja na urbanistični natečaj, ki se je v našem prostoru zgodil prvič, pa ni zgolj brisanje prahu pozabe, pač pa pogled v prihodnost. Zgodba nas uči, da **lokalna skupnost v boju za svoj razvoj nujno potrebuje pogumnega župana**, ki se ne ustavlja pred interesi države, če le ti niso skladni z željami ljudi, ki tukaj živimo.

Tudi zaključek zgodbe le dokazuje gornjo trditve. Kot je znano, je drugi mandat prvega župana prekinila bolezen, s tem pa je tudi volja, da bi Šoštanj le dobil celovit urbanistični dokument, počasi usihala. Danes, po osmih letih se na odkupljenih idejah natečajnih rešitev neke v občinskih predalih nabira prah, Šoštanj pa še vedno ureja kopica bolj ali manj zastarelih odlokov, ki se neprestano popravljajo. Urbanistične zasnove, kot tisti dokument, ki bi moral združiti vse dobre ideje in Šoštanju pokazati vizijo za nadaljnji razvoj, niso dočakale uradne objave. Sicer je bil sprejet program priprave, imenovan projektni svet za spremljanje projekta, na koncu celo izdelan osnutek dokumenta, ki je bil predstavljen tudi občinskimi svetnikom, potem pa je projekt počasi

ugašal in v zadnjem županskem mandatu v celoti zamrl. Občina se trenutno, tudi z precejšnjo zamudo, ukvarja z drugim, bolj splošnim občinskim projektom, Strategijo prostorskega razvoja občine. Že danes pa je jasno, da bo v primeru Šoštanja omenjena strategija spet napotila na izdelavo urbanističnega načrta, ki bi obravnaval celotno mesto in krog se bo zaključil.

Naloga bodočega župana, kdorkoli to že bo, bo prekiniti vrtenje v krogu in izvleči v blatu nasedli voz razvoja, sicer bomo šoštanjčani še naprej imeli tako rekoč »dvofazni postopek« pridobivanja gradbenega dovoljenja, čeprav ga je država ukinila (včasih lokacijsko in nato še gradbeno dovoljenje). Večina investicij v Šoštanju je namreč potekala tako, da so investitorji najprej vložili pobudo za spremembo zastarelega prostorskega akta in po postopku spremembe akta (ki traja vsaj pol leta), šele začeli postopek za izdajo gradbenega dovoljenja. Kriteriji za spremembo prostorskih aktov na tak način seveda ne morejo biti strokovni, saj predloge za spremembo običajno pripravljajo kar investitorji sami, občinska uprava pa ob očitnem izostanku javnega interesa potem odločitev prepusti občinskimi svetnikom, ki tako z vsakim posamičnim posegom sestavljajo mozaik stihijske urbanistične podobe prostora.

Ni čudno, da se namesto vsebine potem zaplete pri načinu sprejema prostorskega akta (redna ali izredna seja), saj so že svetniki zaznali neenakost pri obravnavi posameznih pobud. Očitno je bolj pomembno KDO bo gradil, kot to KAJ bo gradil. No, ampak moč župana je pa tako večja, kajne?

Svet KS Šoštanj iskreno čestita vsem občankam in občanom ob občinskem prazniku in prav tako tudi vsem krajkankam in krajanom KS Šoštanj ob krajevnem prazniku.

Svet KS Šoštanj se ob izteku mandata vsem krajkankam in krajanom KS Šoštanj zahvaljuje za zaupanje.

Upokojenci slavili

Društvo upokojencev Šoštanj je slavilo 60. let. Svoj praznik so obeležili s proslavo, ki je potekala 20. septembra pred obnovljenim domom društva na Trgu b. Mravljak v Šoštanju.

Na slovesnosti so nastopili Pihalni orkester Zarja, Mešani pevski zbor društva, ter Ravenska godba. Jubilante je obiskal Vinko Gobec, predsednik ZDUSA Slovenije, kot govorniki pa so nastopili še Leopold Kušar, predsednik društva, Ana Roza Hribar, predsednica medobčinske zveze društva upokojencev Velenje, Milan Kopusar, župan občine Šoštanj in predstavnik koroške pokojninske zveze. V neuradnem delu je sledilo druženje ob hrani in pijači in prijetnem klepetu o tem in onem.

Vinko Gobec, ki je bil slavnostni govornik je zbranim natresel kar nekaj podatkov s političnega dogajanja v Sloveniji in jih imenoval »brigadirje«, saj so upokojenci Slovenije še vedno aktivni in vsepovsod prisotni. Leopold Kušar se je v govoru omejil le na lokalno sredino in predvsem čestital »svojim« upokojencem za njihov praznik, župan Milan Kopusar pa je pohvalil delo društva in si zaželel še nadaljnega dobrega sodelovanja, članom pa trdnega zdravja.

Foto: Arhiv

V veznem tekstu je Milojka Komprej po podatkih, ki jih je zbral tajnik društva Stane Mazej nanizala nekaj podatkov iz preteklosti.

Društvo je bilo ustanovljeno leta 1946, na pobudo iniciativnega odbora, ki so ga vodili Josip Mazej, Anton Kurnik in Miha Borovšek, kot podružnica društva upokojencev Slovenije. Je eno najstarejših društev v Sloveniji. Na začetku so imeli 493 članov, k društvu pa so bili priključeni tudi upokojenci Pesja in Šmartnega ob Paki. Društvo je glede na članstvo doseglo vrh v letu 1993, ko jih je bilo kar 1347, medtem, ko so se upokojenci Pesja in Šmartnega ob Paki povezali v svoje društvo. Lani je bilo v društvu vključenih 1254 članov. Društvo je zelo dejavno. Pod njegovim okriljem je Mešani pevski zbor, literarni krožek, v programu imajo izlete in pohodništvo ter krožek ročnih del. Tudi pri športni dejavnosti se odlikujejo, saj imajo kar deset sekcij, od katerih je najbolj priljubljeno rusko kegljanje, ne zaostajajo pa tudi druge. Društvo je razdeljeno na devet pododborov, po vsaki krajevni skupnosti, razen Šentvida, ter dva pododborna, ki delujeta v Šoštanju. Zdajšnje prostore kot svoje, ima društvo svoje šele od leta 2005, v najemu pa že od leta 1976. Na začetku niso imeli stalnega skupnega prostora. Od kar so dobili v last bivšo mestno hišo ali rotovž, so jo temeljito obnovili, tako da je v ponos kraju in njihovim lastnikom. Osmi in zdajšnji predsednik društva je Leopold Kušar, namdlje je bil pred njim predsednik Rudi Satler, prvi predsednik pa je bil Josip Mazej.

M.K.

Drago Koren za župana

V ponedeljek, 18. 9. sta na novinarski konferenci v Šoštanju predsednika OO NSi in SLS Šoštanj predstavila skupnega kandidata za župana – Draga Korena in podpisala dogovor o podpori.

Poslanec Nove Slovenije in predsednik OO NSi Šoštanj Drago Koren ter predsednik OO Slovenske ljudske stranke Šoštanj Marjan Jakob sta javnost seznanila o skupnem kandidatu za župana občine Šoštanj. To je poslanec NSi Drago Koren. Ob tej priliki sta tudi podpisala dogovor o določitvi in podpori skupnemu kandidatu ter predstavila osnovne programske cilje sodelovanja.

Marjan Jakob je o odločitvi SLS, da podpre županskega kandidata iz vrst NSi povedal naslednje: »Mislim, da drobljenje oz. nastopanje vsake stranke na volitvah posebej ni smiselno. Bolje je, da nastopimo z enim skupnim kandidatom, saj ima ta potem bistveno več možnosti, da je izvoljen. Programi in cilji strank so podobni, tako da odločitev ni bila težka in je bila znotraj našega občinskega odbora enotno sprejeta.«

Tudi Drago Koren ocenjuje, da sta SLS in NSi sorodni stranki, ki lahko s svojimi skupnimi temeljnimi usmeritvami poskrbita za dober politični in gospodarski razvoj občine Šoštanj. Njemu samemu pa bodo ob morebitni

Foto: MK

izvolitvi pri županskem delu pomagale dolgoletne izkušnje dela v občinski upravi občine Velenje, večmandatno opravljanje funkcije svetnika v občini Šoštanj in poleg tega predsedovanje komisiji za družbene dejavnosti ter članstvo v komisiji za okolje in prostor ter nenazadnje dveletno delo v državnem zboru. Pravi, da si je prav tukaj zagotovo nabral največ novih znanj in izkušenj. Ker pa se mnogim porajajo vprašanja glede združljivosti županske in poslanske funkcije, je o tem spregovoril naslednje: »Prepričan sem, da je to možno, saj že kot poslanec državnega zbora veliko delam za ljudi v tem mojem volilnem okraju, se pravi za ljudi v Šaleški dolini.«

V nadaljevanju je Koren hotel opozoriti še na eno stvar. Po njegovem mnenju lahko občine s svojim proračunom zelo malo naredijo. Je pa na ministrstvih in v skladih Evropske unije veliko denarja, namenjenega projektom. Prepričan je, da bo sam znal dobro voditi oz. organizirati hitro in kvalitetno pripravo projektov, s katerimi bodo sposobni črpati sredstva iz za to predvidenih skladov. Poleg navedenega je v svoj program vključil učinkovito in uspešno občinsko upravo, hitro in kvalitetno pripravo prostorskih izvedbenih aktov, ki bodo omogočali nadaljnji razvoj občine (izgradnja obrtne cone, trgovine, prostor za turistični razvoj (upoštevajoč Terme Topolšica)), ureditev in sanacijo Zdravstvenega doma, izgradnjo potrebne komunalne infrastrukture, rešitev problematike doma starejših občanov, pomoč na področju kmetijstva ...

Predstavnika obeh strank sta povedala še, da bosta na volitvah za občinski svet stranki nastopali ločeno, vsaka s svojimi svetniškimi kandidati.

Ob koncu sta predsednika občinskih odborov slovesno podpisala dogovor o podpori skupnemu kandidatu za župana na lokalnih volitvah 2006, ki govori poleg ostalega tudi o korektni, strpni in soglasni volilni kampanji.

Novinarsko konferenco je županski kandidat Drago Koren zaključil z besedami: »Prepričan sem, da bomo 22. skupaj praznovali.«

JK

Ceste, ceste, ceste, ...

V Ravnah očitno dajo nekaj na ceste. »Asfalt, ja!«, boste rekli in res je tako. Kar delam novinarsko »kariero« sem bila največkrat na rezanju traku čez ceste, prav v Ravnah. To sicer lahko pomeni še kaj drugega, res pa je, da je tudi meni lepo ob vsaki otvoritvi ceste deliti iskreno radost tistih, katerim bo cesta olajšala dostop do hiše in na sploh življenje.

V petek, 8. septembra so odprli posodobljen odsek lokalne ceste Kristan, ki jo uporablja sedem domačij. Za trakom so se zbrali domačini, v njihovem imenu je dosti iskrenih besed povedala Marija Sovič in sem ob tem zahvalila vsem, ki so bili pripravljeni prisluhniti njihovim

Foto: MK

potrebam. Predvsem je besedo navezala na predsednico krajevne skupnosti Obšteterjevo, ki je delila veselje ob novi pridobitvi v krajevni skupnosti in pohvalila tudi Marjana Kotnika, ki je predvsem skrbel za operativni del. Domačim je zaželela varno uporabo ceste in poudarila, da krajevno skupnost čaka še kar nekaj podobnih projektov, ki jih skušajo uresničiti v skladu z realnimi (beri finančnimi) možnostmi. Župan občine Šoštanj Milan Kopusar pa je ob tem, da je seveda vesel nove pridobitve v kraju, svoje razmišljanje navezal tudi na lažje vzdrževanje takšnih cest in, da so želje po dobrih cestah po vseh občini. Omenil je cesto v Skorno, ki je v res slabem stanju in, ki je v prvem planu reševanja. Ob tem je poudaril složnost domačinov in njihov delež pri ureditvi ceste, ki nikakor ni zanemarljiv. Svoj blagoslov je cesti dodal kaplan Tadej Linasi, ki je priložilo iz berila poučno navezal na naš vsakdanjik in poudaril pomen varnih cest in strpnih ljudi na njih.

Trak so družno prerezali z najmlajšim prisotnim, ki bo gotovo cesto s pridom uporabljal, na vsakdanji poti v šolo in tudi po popoldanskih pohajkovanjih.

V Ravnah so tudi sicer aktivni, kar se cest tiče, katerih so letos posodobili kar 700 m in zanje namenili kar nekaj milijonov. V načrtu imajo asfaltiranje še preostalih javnih poti na Pristavi, pri tem pa so že sanirali odcep lokalne ceste Jožev mlin pa plaz nad Vigantom in tudi za vodo so z javnim vodovodom oskrbeli kar 70 hiš v spodnjih Ravnah. Pred njimi pa je še zahteven projekt doma krajanov, ki kar kliče po gradnji, dokumentacijo zanj nameravajo urediti še letos.

Milojka Komprej

Praznični intervju z Milanom Kopušarjem, županom občine Šoštanj

Opravljeno delo mi vliva optimizem

Pogovarjal se je Peter Rezman

Te dni postavljajo podstavke za »park pomembnih mož« pred OŠ Šoštanj. Ko bo ta intervju objavljen, bodo na podstavkih najbrž tudi že bronaste skulpture. Zdi se, da občina na ta način tudi simbolno zaključuje najbolj odmevno investicijo minulih let v naši občini. Se je delovanje šole, katere ustanoviteljica je občina, uteklo, ali se še pozna zgodovina dveh šol?

Eno šolsko leto je mimo. Vendar pa je samo delovanje šole z vidika vseh stroškov, ki bi se naj zniževali, ko smo prešli z dveh na eno šolo, v prehodnem obdobju in se bo šele v tem koledarskem letu pokazalo, kje smo in kakšni bodo dejansko finančni učinki po združitvi obeh šol. Morda ni prav, a jaz kot župan in nenazadnje tudi kot ekonomist pač najprej gledam stroške.

Drugače pa se samo življenje v šoli teče normalno. Res da se še vedno kdaj sliši o »kajuhovcih« in »bibarekovicah«, a zdaj že bolj pri učiteljih in morebiti nekaterih starših, kot pa pri samih otrocih, oziroma učencih. Mislim tudi, da ko bomo podrli še stari objekt, v katerem je bila OŠ Biba Roecka, bo ta spomin še bolj zamrl, ker je pač tako, da ta objekt še spominja na prejšnje stanje, Kajuhove šole pa tudi fizično ni več.

Kar se pa tiče pokrivanja investicije, je treba

reči, da je sama šola v celoti pokrita. Imamo pa še nekaj problemov pri dokončnem finančnem zaprtju stroškov za izgradnjo telovadnice, saj se še vedno pogajamo z državo za delež, ki je bil pred tem že odobren pa naknadno odvzet.

O kakšni višini sredstev govorimo?

O približno 140-tih milijonih tolarjev. V bistvu so ta sredstva na Ministrstvu za šolstvo za nas rezervirana, iščemo pa z Ministrstvom za finance ustrezne poti, da se ta namenska sredstva dejansko nakažejo občini. Pred začetkom gradnje smo se zavestno odločili, soglašal je svet, da pristopimo h gradnji po sistemu leasinga, četudi morda rezerviranih sredstev ne bomo mogli izčrpati. Šlo je namreč za to, da je bil v času, ko bi morali začeti z gradnjo telovadnice, da bi bila odprta do 1.

9. 2005, moratorij na ... države za vsa sredstva v kakršnikoli investicije. Po številnih sestankih na ministrstvih, so nam takrat dali vedeti, da možnosti za pridobitev sredstev še vedno imamo. Da bi ta sredstva dobili, že od takrat, torej že leto in pol, vlagamo ogromno energije.

Kako sodelujete z vodstvom šole? Ravnateljico?

Moram poudariti, da se ravnateljica zelo dobro zaveda delitve odgovornosti in pristojnosti, ki jih ima do šole občina, kot ustanovitelj in nas v teh primerih sproti obvešča o vseh zadevah, ki se tičejo ustanovitelja. Takšne probleme skušamo tudi reševati skupaj.

Prej ste omenili, da se bo objekt šole

Biba Roeca porušil. Za kaj pa bi name-nili novonastali prostor?

No, treba je poudariti da del šole, ki je funkcionalno vezan na telovadnico oz. športno dvorana ostane. Za ostali prostor, ki se bo pridobil s porušitvijo starega objekta, pa natančno še ni definirano, bomo pa seveda pričeli z ustreznimi postopki za učinkovito rabo tega prostora. Gotovo pa bo moral programsko sovpadati z že omenjeno telovadnico in Mayerjevo vilo, v kateri bomo sedaj lahko realizirali že načrtovane vsebine.

Katere?

V vilo bomo postavili stalno razstavo del Ivana Napotnika in to v sedanjih, slabo izkoriščenih razstavnih prostorih v prvi etaži, spodaj pa bomo uredili poročno dvorano z vso potrebno pripadajočo infrastrukturo. Zgornji del pa bo še naprej na voljo likovnim ustvarjalcem, kot je bilo to že do sedaj.

Tik ob šoli je letos jeseni zraslo še eno gradbišče. Prenova ceste Heroja Gašperja. Je gradbišče odprto zaradi volitev, saj je znano, da je razširitev te ceste eno od še nerealiziranih projektov iz predvolilnega paketa pred prejšnjimi volitvami?

Treba je vedeti, da je obnova tega cestišča, finančno podprta tudi s strani države. Zato smo bili z izvedbo tega načrta vezani na zaprtje finančne konstrukcije in ni nobene špekulacije zaradi volitev. Delo je nujno potrebno tudi zaradi same prometne varnosti v bližini šole, na kar so imeli pripombe mnogi strokovnjaki in tudi drugi občani, ko smo snovali lokacijo nove šole. Bistvo te investicije je namreč izdelava hodnika za učence iz Metleč in s tem bomo šele zagotavljali varni dostop do šole. Seveda pa se bo rešilo ozko prometno grlo na križišču - odcepu za Topolšico, kjer so veliki turistični avtobusi pogosto le s težavo premagovali ovinek tik ob živi meji in ograji vrtca. Seveda pa se hkrati urejujejo in obnavljajo vsi komunalni vodi, ki potekajo pod cesto.

Jaz upam, da bo cesta hitro urejena, najbrž že do volitev, nimamo pa namena tam izvajati predvolilnega rezanja otvoritvenih trakov.

Pa vendar, če se še malo ozremo na začetek tega mandata v povezavi s praznikom, ki je pred vrati in ki je tradicionalno popestren z otvoritvami končanih investicij. Vseh obljub gotovo ni bilo mogoče izpolniti. MC (mladinski cenetr) na primer?

Na začetku mandata sem res obljubil, da bomo realizirali prvo pobudo, s katero bodo prišli mladi sami. Kar se tiče njihove pobude glede MC, moram povedati, da smo zadeve na občini urejali in da smo zelo daleč pri pripravi dokumentacije za gradbeno dovoljenje za pripravo centra v kompleksu šoštanjkega bazena, kot je bilo načrtovano. Res, da so se osnovne ideje od tiste, ki je bila javno predstavljene malo korigirale, vendar projekt, vsaj kar se nas tiče, še vedno teče. Moram pa reči, da mladi, ki so v Šoštanju slabo organi-

zirani, ne kažejo velikega interesa in tako iz njihovih vrst praktično ni resnega pritiska, da bi se ta projekt realiziral. Pri sami določitvi prostora je nastalo nekaj zastojev tudi zato, ker nekateri vedno znova odpirajo vprašanje ureditve samega bazena na bolj sodobni način, hkrati pa smo preverjali še nekaj drugih idej, kot je bila na primer tista, da bi mogoče MC naselili v del šole Biba Roeca, ki se je izpraznil. A kot rečeno, lokacija na bazenu ostaja.

Skušali smo tudi sami pospešiti izgradnjo na način, da bi z občinskim odlokom o načinu organiziranja mladih - v mislih smo imeli obliko javnega zavoda - sami oblikovali telo in našli ter postavili odgovorno osebo, ki bi pospešeno delal na realizaciji projekta, a je bila takšna oblika na svetu občine prepoznana, kot neustrezna, zato odlok ni bil sprejet.

Kaj je bil glavni pomislek svetnikov, da odloka niso sprejeli? Svetniki nimajo dovolj interesa? Je šlo za blokado opozicije?

Ne, ne. Najbolj je prevladal argument racionalnosti, saj smo pred kratkim ustanovili Zavod za kulturo in svetnikom, tako z ene, kot druge strani, se ni zdelo primerno, da bi skoraj za enake dejavnosti imeli v tako veliki občini, kot je naša, ustanovljena kar dva zavoda. Za kulturo in za mlade. Glede organizacijske oblike se zato vsi skupaj nagibamo k ideji, da bi v enem zavodu pač združevali obe dejavnosti - kulturne in mladinske aktivnosti, ki se pogosto tesno povezane.

Je poleg MC še kakšna večja stvar, ki vam je ni uspelo spraviti pod streho?

Kar se tiče drugih nerealiziranih obljub, ki jih nismo izpolnili tako, kot sem želel in predvideval, bi opozoril predvsem na problem parkirišč v Šoštanju. Nekaj malega smo sicer postorili, a želeli smo več.

Prav tako pa se mi zdi, da smo želeli hitrejšo izgradnjo kanalizacijskega omrežja v celi občini. Pri tem je treba reči, da je investicija v kanalizacijo finančno precej zahtevna, pa tudi interes občanov se običajno konča pri pipi. Da pitna voda priteče v hišo, so se pripravljene resno angažirati, kam in kako pa odteče onesnažena, pa tako velikih skrbi ni.

Pri nerealiziranih nalogah naj omenim še dve, za katere je pa v bistvu vse pripravljeno in sicer je to toplifikacija spodnjega dela Lokovice in plinifikacija v Gaberkah.

Eden pogostejših očitkov v zadnjem času pa je, da nismo pridobili kakšne večje trgovske hiše oziroma blagovni center v Šoštanju. To je seveda odraz potrošniške družbe, v kateri živimo, a je treba reči, da občina sama ne mora odločati, kdo naj pride. Mi, če je bil interes izkazan, smo skušali investitorje podpreti, kot je to v primeru kmetijske zadruge, toda interes morajo imeti predvsem investitorji. Tem pa je seveda zanimivejše Velenje. Žal.

Občina mora v prvi vrsti spoštovati predpise in postopke in ne moremo kar deliti zemljišč, kakor bi se komu zdelo. In da so postopki določeni, je prav, saj že sedaj prihajajo očitki, da eni lahko kupujejo, drugi pa ne.

Ko človek prelista gradiva za občanski svet, je vseeno možno opaziti živahno dogajanje na področju nepremičninskih zadev. Nekaj investitorjev je letos poleti hudo zamerilo domnevno oviranje opozicije pri sprejemanju spremembe prostorskih aktov. Tudi vi ocenjujete, da se spremembe na tem področju dogajajo prepočasi in ali delite mnenje, da je za to krivo »oviranje« opozicije?

Sploh ne moremo reči, da bi opozicija blokirala delo. Je pa res, da so postopki sprejemanja prostorskih aktov predpisani in mi jih izpolnjujemo, kolikor se da hitro. Pogosto se pa soočamo tudi z nepoznavanjem nekaterih investitorjev. Mnogi namreč še vedno mislijo, da je dovolj pridobiti neko zemljišče in potem lahko na njemu zgradiš, kar se mu zdi najbolj in najbolj dobičkonosno. Tako ne gre. Postopki prostorskega urejanja so znani in zahtevni in mi jih moramo vsi spoštovati. Tako občina, kot investitorji.

Kako torej ocenjujete minulo obdobje? Najbrž pozitivno in optimistično, glede na to, da ste se odločili še enkrat kandidirati?

Treba je poudariti, da je občina v svojem enajstem letu delovanja in da bistvo njenega delovanja ni predvsem v novih investicijah, ampak tudi v kvalitetnem vzdrževanju pridobljenih dobrin v preteklosti. To nam jemlje večino dela in denarja. Zato naj kot uspeh poudarim, da smo kljub tako veliki investiciji, kot je bila šola, tekoče finančno poslovanje občine vodili zgledno. Mi smo redni plačniki vseh storitev in nobena inšpekcija, ne finančna, ne vrsta drugih, ki smo jih imeli z različnih ministrstev, niso našli praktično nobenih napak v našem delu.

Res je, da je mandat, ki se izteka, zaznamovala izgradnje šole. Nenazadnje je šlo za investicijo v skupni višini dveh in pol milijarde, kar znaša približno toliko, kot da letna proračuna občine. A ponovno poudarjam, da je ob tej investiciji delo občine in vzdrževanje komunalne infrastrukture teklo normalno in da se je ob enem pridobilo ogromna manjših pridobitev, ki jih pogosto niti ne opazimo, prispevajo pa k urejenosti cele občine in za vsako takšno stvar se je treba potruditi in jo seveda tudi plačati. Če samo preletimo Šoštanj, od gasilskega doma, do novih stanovanj, bazena, glasbene šole; nihče na primer ne obeša na veliki zvon, da smo s preselitvijo hišnika v novo stanovanje na Aškerčevi, v glasbeni šoli pridobili pet učilnic. In takšnih »majhnih« realiziranih projektov je veliko.

Tik pred nami je ureditev Primorske ceste, ki se veže na dograditev CCN. Tega dela bi se že lahko lotili, vendar je treba iti po vrsti in najprej urediti cesto Heroja Gašperja, da se Pohrastnik in Skorno ne moremo odrezati. Že sedaj slišimo pripombe, češ da oviramo promet. Seveda ga. Drugače pač ne znamo popravljati cest. Ne glede na volitve pa je vsem, ki poznajo te zadeve jasno, da se večina gradbenih posegov prične pozno poleti ali zgodaj jeseni.

Prej sem rekel, da je bila glavna investicija nova šola. Niti na podružnice nismo pozabili. Prekrili smo podružnično šolo v Ravnah in telovadnico v

Topolšici. Skratka delo je teklo normalno in ljudje ne opazijo rednih vzdrževalnih del na obstoječih objektih.

Na normativnem področju je bilo zelo živahno delo na spremembah prostorskih aktov, kjer skušamo maksimalno prisluhniti interesom investitorjev, toda včasih se njihovi interesi in ideje spreminjajo hitreje, kot je to mogoče speljati skozi zakonite postopke.

Tudi na področjih krajevnih skupnosti lahko rečem, da je delo teklo dobro in da je bilo, razen prej izpostavljenih projektov, predvideno, načrtovano in obljubljeni delo opravljeno.

Od tod črпам optimizem, da se z resnim delom da dobro voditi občino, kot je naša in od tod tudi moj optimizem in volja za kandidiranje v mandatu, ki je pred nami. Dobro sem spoznal stvari in prepričan sem, da sem se naučil dobro presoditi, kaj je bistveno in važno za delovanje občine, v dobro večine občanov. Zavedam pa se tudi, da vseh nikoli ni mogoče zadovoljiti, toda trudil sem se in trudil se bom tudi v prihodnje.

Kako ocenjujete delo drugih političnih organov na ravni občine. Občinski svet, svete krajevnih skupnosti, politične stranke?

Jaz moram poudariti, da se je pri nas večina stvari v občinskem svetu sprejemala s konsenzom in da neke ostre ločnice na pozicijo in opozicijo ni in da res vsi skušamo delovati v prid občine. Če se vrnem za hip k odloku o zavodu Mladinski center. Prisluhnili smo argumentom in vsi, ne glede na strankarske opredelitve, sprejeli odločitve, ki smo jih ocenili za najbolj smotrne.

Tudi delovanje komisij in odborov, ki jih imenuje svet občine, je bilo dobro. Nenazadnje na tem temelji hitro in včasih na videz nezainteresirano delo svetnikov, saj se večina dilem razreši pred samo sejo, na pristojnih odborih in komisijah.

Dobro poteka delo po krajevnih skupnostih, čeprav je bilo od začetka kar precej zadreg predvsem na področju javnega naročanja. Danes so ti postopki znani tudi na ravni KS in nihče več ne sprašuje, zakaj in kako je to treba izvajati, saj je bilo zaradi tega prihranjeno precej proračunskih sredstev. Je pa res, da takšni postopki trajajo malo dlje časa.

Generalno gledano pa lahko rečem, da so tudi po zaslugi občinske uprave dela tekla dobro in si takšnega sodelovanja, kot je bilo do sedaj, želim tudi v naprej.

Občina vseskozi dobro sodeluje s TEŠ, kar naj bi imelo ugodne učinke tudi na občinski proračun? Kako je s temi sredstvi in kako se odraža znani varčevalni program na velenjskem premogovniku na odnose z našo občino? Zdi se, da so težave s tresenjem Šoštanjčan prenehale, ali pa so Šoštanjčani na to stvar pozabili, ali pa se nanjo navadili?

Naša občina je res tesno povezana z delovanjem energetskih družb, pa tudi ti dve, tako elektrarna, kot rudnik, ne moreta delovati brez sodelovanja z občino. Kar se tiče sodelovanja s TEŠ je tradicionalno dobro. Poleg povezav, ki temeljijo na zakonih in odlokih in se odražajo na finančnih pri-

livih, je treba poudariti, da TEŠ vedno priskoči na pomoč, ko jih za to prosimo in gre za stvari, ki jih naredijo z dobro voljo, kot je na primer postavitev odrov ob različnih prireditvah in tako dalje.

Po drugi strani pa občina skuša čimbolj pomagati, v okvirih svojih pristojnosti in nalog sedaj, ko tečejo priprave za znane velike investicije v TEŠ. Naj povem, da so tako v TEŠ, kot mi na občini, zainteresirani, da bi postopke za pridobitve dovoljenj za investicije vodili pri nas, na občini, saj vsi ocenjujemo, da bi bila posledica takšnega sodelovanja hitreje pridobivanje potrebnih dokumentov.

Ko pa govorimo o odratih problemih zaradi premogovnika, je pa glavno dejstvo, da odkopavanje poteka na področju naše občine, zato na območju, ki se poseda, ni mogoče izvajati drugega, kot sprotno ravnanje ugreznin. Res pa je, da kljub njihovem poudarjanju varčevanja in skrbi za stroške, izpolnjujejo dogovorjene obveznosti, pač v okviru dogovorov, ki jih z njimi dosežemo.

Konkretno postavljeno vprašanja o tresenju: tega velikega problema se vsi zavedamo, a dokler ni možno točno opredeliti raven škode, ki jo to tresenje povzroča, je težko zahtevati oziroma določati višino odškodnine. Opažamo pa tudi, da prebivalci sami niso izkoriščali možnosti, tako pisarne, ki je bila odprta, niti telefonske linije, ki smo jo v ta namen zagotovili. Najbrž se stanje samo po sebi ni uredilo in bi tisti, ki se jim zaradi tega domnevno manjša vrednost nepremičnin, morali biti neprenehoma aktivni.

No, na področju varovanja okolja zaključujete enega najpomembnejših projektov za vso Saleško dolino - dokončanje centralne čistilne naprave (CČN). Zdi se, da je izvedba tega projekta potekala nemoteno in dobro, saj investicija nikoli ni bila posebej poudarjena ne v pozitivnem, ne v negativnem smislu.

Pri dograditvi centralne čistilne naprave gre za večstransko investitorstvo. Vanjo vlagata naša in sosednja velenjska občina. Vlagajo se tudi državna sredstva, znaten je delež iz EU. Javno komunalno podjetje, kot upravljavec CČN, koordinira to investicijo.

Višina investicije je primerljiva z investicijo v novo šolo, a kot sem že omenil, ljudje tej investiciji ne pripisujejo tako velikega pomena in se bo pomen in pomembnost tega projekta izkazala na dolgi rok.

Pravi učinek se bo pa pokazal, ko bo na čistilno napravo priključenih čim večje število gospodinjstev.

Področje družbenih dejavnosti je bilo v minulem obdobju v senci nove šole, kar pa gotovo ne pomeni, da so na drugih področjih zadeve stagnirale. Občina je poleg šole ustanoviteljica še dveh javnih zavodov. Vzgojno varstvenega in zavoda za kulturo? Občina ima na skrbi tudi osnovno zdravstvo. Zdravstvena postaja očitno še naprej ostaja ena od nevroalgičnih točk. Človek dobi občutek, da je hiša v permanentni obnovi, razultatov pa ni videti. Poleg tega prav bode očrt razlika med lekarno in zdravstveno

postajo, ki sta v isti hiši. Razlika med močjo zasebnega in javnega kapitala je očitna ... Je občina razmišljala o zasebni zdravniški praksi v zdravstvenem domu?

V vrtcu smo pred nedavnim uredili lastništvo, tako da je zdaj objekt v lasti občine. Vrtec je polno zaseden in deluje dobro. Zahtevna lokacija je terjala ureditev parkirišča, kar je zdaj dobro urejeno, zahtevalo pa je določena sredstva. O financiranju otroškega varstva pa raje ne bi izgubljal besed, saj ni naša občina prav nič specifična in je to splošni slovenski problem in bi se moral kot takšen tudi reševati.

Omenili ste tudi na novo ustanovljen zavod za kulturo, za katerega ocenjujem, da si je našel svoje mesto v kulturnem prostoru občine ter da je uspešno prevzel izvedbo vrste nalog, ki so se prej izvajale na različnih ravneh. Treba pa je reči, da so pričakovanja najbrž večja, kot so možnosti, a trudili se bomo da se tudi na tem področju še popestri ponudba kulturnih prireditev in drugih oblik.

O zdravstveni postaji naj povem, da v preteklem obdobju občina sploh ni mogla sama kandidirati za pridobitev sredstev in smo končno oblikovali dogovor z Zdravstvenim centrom Velenje, ki upravlja postajo v Šoštanju, da se lahko občina bolj samostojno vključuje v postopke, ki jih razpisuje pristojno ministrstvo. Sedaj se urejuje desni trakt, potem bi se lotili še preostalega dela in laboratorija in pediatrije. Velik zalogaj pa bo zunanja ureditev celega kompleksa, ki je res v zelo klavnem stanju.

V tem času poteka postopek za izdajo koncesije prvemu zasebnemu zdravniku v naši občini. Kaj bo to prineslo na dolgi rok, je ta hip težko oceniti, izkušnjah v drugih občinah pa kažejo, da je to dobro. Je pa treba poudariti, da je odločilna pri tem stroka. Koncesijo izda minister, soglašati pa mora Zdravstveni center, ki upravlja šoštanjsko postajo, soglasje pa mora seveda izdati tudi občina, ki pa ni odločilni faktor.

Pred volitvami mnogi kandidati izpostavljajo delo občinskih uprav. Kako ste zadovoljni s svojimi sodelavkami in sodelavci, ki izvajajo občinske naloge?

Mislím, da smo dobro skrbeli, da smo glede števila zaposlenih ostali v zakonskih okvirjih, celo pod in da so vsi zaposleni v upravi pristopni in se vsakemu občanu, ki pride po opravkih na občino, skuša ugoditi strokovno in kar se da hitro. Vemo pa tudi, da je mnogokrat med ljudmi prisotna miselnost, da se na občini dela premalo, da se vsaka reč zakomplicira. Pri tem je treba vedno znova in znova ponavljati, da mora biti delovanje uprave zakonito. Vse mora biti podrejeno temu, saj se lahko le tako zagotovijo vsem občanom enake možnosti.

Prej, na začetku, ko sva govorila o proračunskih kontrolah, sem že povedal, da smo jih imeli veliko in da posebnih napak niso ugotovili. To pa kaže na dobro delo občinske uprave. Je pa res, da so pogledi občanov in tudi njihova pričakovanja drugačna in včasih pač pride do konfliktnih situacij, ki pa jih skušamo čim hitreje in čim bolje reševati.

Priljublja se t.i. druga faza lokalne samouprave. ustanovitev regij. Občina Šoštanj naj bi se vključila v Savinjsko-Šaleško regijo. Ali je že znanega kaj več o konkretnih oblikah povezovanja in pristojnostih. Bi se občinam te jemale in se prenašale na regijsko raven?

Vemo, da se stvari pripravljajo, vendar občine in tudi sam pri tem ne sodelujemo. Prepričan sem, da ko bodo na državni ravni sprejet ustrezne zakonske podlage, da se bodo v snovanje tega morale vključevati tudi občine. Župani predvidene regije SAŠA se občasno sestanejo in jaz sem že večkrat poudaril, da bomo v Šoštanju zahtevali sedež nekaterih regijskih ustanov. Nenazadnje lahko Šoštanj zaradi svojih prostorskih kapacitet ponudi prostore in vso potrebno infrastrukturo za sedež te regije.

Je pa ustanovitev regij zasnovana tako, da se bodo na regije prenašale določene pristojnosti države in bodo občine ostale tudi po reformi v okvirih sedanjih pristojnosti. Občinam se torej naj ne bi jemalo nič.

Pred vrati je praznovanje občinskega praznika. Imate za občane posebno sporočilo?

Ne samo za praznik, ampak ves čas poudarjam, da smo lahko samo skupaj bolj uspešni, da vsaj na občinskih ravneh presegamo politične razlike in različno miselnost in prepričan sem, da nam v naši občini to dobro uspeva. Tudi zato, ker vsi skupaj poznamo tudi strpnost in razumemo, da se ne da vsega, kar bi želeli, storiti naenkrat. Ter odkrita beseda. Potem se lahko problemi lažje rešujejo. To se mi zdi zelo pomembno in tako tudi skušam ravnati sam.

Vrniva se še enkrat na začetek. Med kipi pred šolo, ki smo jih omenili, bodo sami pomembni možje. V občini ne najdemo nobene ženske, ki bi si zaslužila spomenik? Mislite, da se da stanje, vsaj na področju politike spremeniti s t.i. ženskimi kvotami na volilnih listah?

No, prostora pred šolo je še veliko, dela in možnosti za izkazovanje pa je tudi še veliko. Tudi za ženske, a šalo na stran. Cikate na volitve, ki so pred vrati. Pa vseeno naj rečem, da v naši občini vsaj kar se zasedbe v občinskem svetu tiče, stanje sploh ni slabo, lahko pa se, mimogrede, pohvalim, da imamo za prihajajoče volitve na listi LDS kar 30 % žensk.

Drugače pa sem mnenja, da bi se stanje moralo popraviti z drugačnimi vzpodbudami in ravnanjem, ne zgolj z zakonom.

Glede bližajočih volitev naj rečem samo to, da tudi kot župan pozivam občane, naj se udeležijo volitev in s tem izkažejo zaupanje tistim, za katere pač menijo, da so tega zaupanja vredni in ki znali našo občino še naprej voditi uspešno. Gre za velike obveznosti in odgovornosti.

Naj ob tem priložnosti in za zaključek, izrečem čestitke vsem občanom ob občinskem prazniku. Če bomo držali skupaj, bomo uspešni.

Poslovni center **PODROŽNIK** Mozirje - otvoritev 29. 9. 2006

CIGRAD d.o.o.

Ravne 103c, 3325 Šoštanj
TELEFON: 03/ 898 48 40
TELEFAX: 03/ 898 48 54
<http://www.cigrad.com>

**Čestitamo ob prazniku
Občine Šoštanj!**

Zaposleni Esotecha vam čestitamo ob prazniku
občine Šoštanj, 30. septembra 2006

ESOTECH
USTVARJAMO BOLJŠI SVET

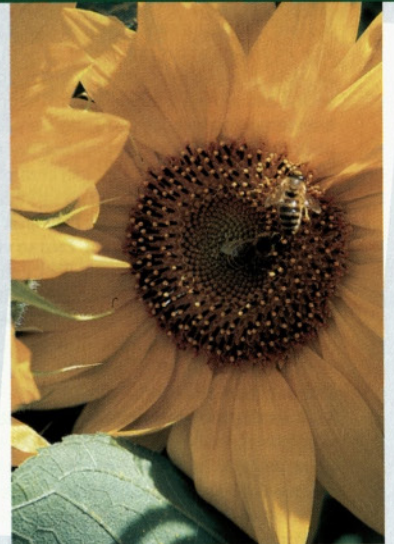
Nosilno podjetje
Slovenskega ekološkega grozda

www.esotech.si

giz o eg

Gospodarsko interesno
zdrženje Ekološki grozd

www.giz-eg.si

**Po samostojni poti stopamo
z bogatimi izkušnjami.**

PV INVEST
Naložbe, urejanje okolja, geodetske storitve d.o.o.

Za nove naložbene ritme
Koroška 62b, 3320 Velenje
Tel.: +386 3 899 66 40; fax: +386 3 899 66 35
<http://www.pvinvest.si>

Dejavnost družbe sta dva temeljna programska sklopa

1. Naložbeno - nepremičninski programski sklop:

Nepremičnine: oddaja in prodaja stanovanj poslovnih prostorov in garaž.

Naložbe: spodbujanje in sofinanciranje uresničevanja podjetniških idej in rasti podjetij, kar financiramo s prostim denarnim tokom iz oddaje in prodaje nepremičnin.

2. Inženiring dejavnosti:

Program Urejanje pridobivalnega prostora: priprava, vzdrževanje in sanacija pridobivalnega prostora, rudarski nadzor pridobivalnega prostora, gradbeni nadzor, izdajanje soglasij na področju pridobivalnega prostora, rudarski in ekološki inženiring.

Program investicijski inženiring: gradbeni inženiring, vzdrževalni inženiring (komunalno, gradbeno, mizarstvo, strojno, elektro in drugo vzdrževanje), pridobivanje nepovratnih sredstev, izdelava investicijskih elaboratov in poslovnih načrtov.

Program Jamomerstvo in geodezija: meritve opazovalnih mrež in geodetski monitoring, presoja vplivov na okolje, meritve jezer in deponij, geodetski upravni postopki, izdelava topografskih kart, komunalna infrastruktura, inženirska geodezija, vzdrževanje baz podatkov in poizvedbe na osnovi GIS, rudarsko projektiranje odprtih kopov.

Vsem občanom občine Šoštanj prijetno praznovanje in čestitke ob občinskem prazniku

Marijan Vrtačnik

Slovenska nacionalna stranka
OO SNS ŠOŠTANJ

Hitrejši razvoj, zadovoljni občani

Takoj po ustanovitvi občine Šoštanj sem prvič kandidiral in bil izvoljen kot nestranski svetnik, kar sem bil v vseh mandatih do leta 2005, ko sem vstopil v SNS, kjer delujem kot predsednik občinskega odbora za Šoštanj.

Šoštanj dobro poznam, imam znanje s področja razvoja in urejanja prostora. Nekaj let sem bil zadolžen za ceste, obnove in plazove. Upam si trditi, da je bila večina zadovoljna z mojim delom. Vedno sem bil za hiter tempo razvoja, kar pa ni odgovarjalo nekaterim v občinski upravi, kjer so se stvari bolj počasi premikale. Ugotovil sem, da svojih ciljev, idej in zamisli ne morem uresničiti kot svetnik, zato tudi ta kandidatura.

Zaradi pomanjkanja ustreznih razvojnih načrtov je že velikokrat denar obšel Šoštanj. Zato so vlagatelji odšli tja, kjer so bili taki načrti pripravljeni. Zato Šoštanj bolj kot kdajkoli nujno potrebuje dobre razvojne načrte, ki bodo pritegnili vlagatelje. Potrebne so hitre in odločne akcije, da nadoknadimo zamujeno.

Prioritet imam sicer več:

1. Ponuditi moramo nova delovna mesta, ki bodo ohranjala našo mladino v Šoštanju in privabila še nove ljudi. To pomeni več denarja za občino, več za naložbe, pa tudi lažjo skrb za potrebe vseh prebivalcev, še posebej starejših.
2. Ponuditi moramo prijazno okolje za nove investicije. To bo privabilo vlagatelje za nove trgovske centre in nove obrtne cone.
3. Slediti moramo razvoju infrastrukture in komunikacij. To pomeni, da moramo privedi vodo, kanalizacijo, kabelsko TV, internet, do vsake hiše.
4. Urediti si moramo vzorno in čisto mesto, ki bo polno življenja.
5. Poskrbeti moramo, da bomo imeli samostojno policijsko postajo.
6. Zagotoviti si moramo dovolj parkirnih prostorov, pločnikov, kolesarskih stez itd.
7. Tudi otroci se nimajo kje varno igrati. Zgraditi je treba igrišče za otroke, sprehajalne poti, mladinski center. Mladinski center mora imeti pravo lokacijo, mi jo imamo, če zmagamo na volitvah, bomo to zagotovo realizirali.
8. Krajevne skupnosti je treba s poredno in enakomerno razvijati. Več denarja jim je treba namenjati.
9. Podpiral bom vse dobre programe, ne glede na predlagatelja.
10. Veliko lahko dobimo iz evropskih sredstev, vendar se to lahko ureja le z ustreznim znanjem.
11. Vsak občan mora biti obravnavan enako in hitro. Vsi ljudje ne vedo vsega, zato bomo postavili človeka za pravna in tekoča vprašanja za občane.
12. Zdravstvo in lekarništvo bomo urejali samostojno

v Šoštanju.

13. Dotrajani bazen v Šoštanju odpira še veliko vprašanj - tudi tu je treba nekaj storiti.

14. Takoj se bo začelo reševanje problema Družmirja.

15. Tudi ekologija v Šoštanju ni rešena, vsaj na področju odškodnin ne.

Tako na Premogovniku, kakor tudi v TEŠ, se bo potrebno končno nekaj konkretnega dogovoriti. Vse preveč je bilo izmikanja, denar namenjen Šoštanju pa je končal v Velenju. Verjamem, da tu ne bi smelo biti večjih težav.

Šport in razna društva je potrebno upoštevati bolj, kot so bila upoštevana do danes. S tem bi tudi šport pri nas dobil večji pomen.

Veliko tega, kar sem naštel, se lahko reši, ali vsaj začne reševati takoj.

Na primer vprašanja na komunalnem področju, kjer morajo imeti vsi trije župani enako in odločilno besedo. Če tega ne bo, se bomo morali osamosvojiti. Komunalna Infrastruktura je v lasti občine, v kateri je zgrajena.

Na jesenskih volitvah mi izkažite svoje zaupanje. Vem, da je delo župana odgovorno in ga bom z veseljem opravljal. Veselim se že vaše pomoči in koristnih predlogov, s katerimi bomo popeljali Šoštanj in krajevne skupnosti nazaj na pot razvoja in razcveta.

Pozabljeni volivci po volitvah

Zanimivo in nepošteno je, da se nihče ne spomni danes tistih, ki ste sodelovali na volitvah leta 2002, ter z svojo avtoriteto pridobivali glasove tistim, ki se Vas spominjo samo na dan volitev. Slovenska nacionalna stranka že dolgo opozarja na izkoriščanje občanov na volitvah. Popolnoma se strinjam z Vami, da je treba stopiti skupaj in pokazati zobe tistim, ki jim je samo za oblast in politični stolček. SNS ima v Šoštanju danes že veliko članov in je med najmočnejšimi strankami v Šoštanju. Vabimo Vas, da se vključite v naše delo z idejami, predlogi in skupaj naredimo bogatejšo in bolj pravično občino Šoštanj. Poslušali Vas bomo in tudi verjamemo Vam, da je nujno potrebno postoriti mnogo stvari, katere so druge občine že zdavnaj postorile.

Vsak občan ve in verjamem, da zna prekleto dobro tudi razmišljati. Ne želimo več nategovanja pred volitvami. Poglejte okoli sebe v vašem kraju. Pred volitvami se dela vedno malo tu malo tam. Delo je nestrokovno, ni po planu in po volitvah ostanejo samo razvaline začetega dela. Takšno nenačrtovano vlaganje v infrastrukturo je metanje davkoplačevalskega denarja, zaradi kupovanja volivcev.

Srečo Vam želim, ponujam Vam hitrejši razvoj.

Brez dlake na jezik, Marjan Vrtačnik Cigler

06

Lokalne volitve 2006, 22. oktober.
Kandidati za župana občine
Šoštanj

Branko - Franc Sevčnikar

Branko-Franc Sevčnikar, rojen 12.4.1950 v Topolšici pri Šoštanju, elektrotehnik, je mladost preživel v Lajšah pri Šoštanju, kjer živi še danes. Je poročen in oče vrhunskega odbojkarja Davida ter poklicnega pilota Sebastjana. Že vrsto let je aktiven v lokalni skupnosti, tako v KS kot tudi v občini Šoštanj, zlasti s prizadevanji na socialnem, infrastrukturnem in športnem področju.

Njegove profesionalne delovne izkušnje so se pričele v Gorenju, kjer je aktivno deloval v organih soupravljanja, sedaj pa je član Sveta delavcev v Gorenju d.d., Gospodinjski aparati.

Trenutno delo, ki ga opravlja, je vodja proizvodnje programa Kuhalni aparati v Gorenju. Vseskozi je družbenopolitično dejaven: dva mandata je bil predsednik sveta KS Topolšica, bil je član predsedstva SZDL Velenje, delegat v DPZ in predsednik športne zveze Velenje. Ob nastanku občine Šoštanj, svoje aktivno delo na športnem področju nadaljuje kot predsednik odbojcarskega kluba OK Šoštanj-Topolšica in v različnih občinskih odborih. Je član socialnih demokratov.

Med ljudmi je znan kot delaven, pobudnik sprememb ter kot komunikativen ter družaben človek. Prosti čas posveča družini.

Njegov cilj in cilj socialnih demokratov Šoštanja, je zagotoviti večji vpliv krajanov KS pri odločanju in sprejemanju programov, ki odločilno vplivajo na kvaliteto življenja; povezati malo gospodarstvo z velikim, ter tako omogočiti nastanek novih, kvalitetnih delovnih mest; omogočiti mladim, lažjo in hitrejšo pot, pri pridobivanju stanovanj; končno mladim zagotoviti prostore, kjer bodo lahko uresničevali mladostniške želje; nadaljevati razvoj športne in kulturne dejavnosti; starejši generaciji pa zagotoviti socialno varno in mirno življenje.

Program, ki ga predstavljamo Socialni demokrati OO Šoštanj, z geslom: SKUPAJ, Z ZNANJEM, DO NAREDKA, ZA ŠOŠTANJ, je sestavljen tako, da so na podlagi razgovorov z občankami in občani, upoštevani vsi uresničljivi predlogi iz KS, prav tako pa tudi tisto, kar lahko skupaj uresničimo kot občani občine Šoštanj. Med nami so ljudje, ki so se s svojim delom na različnih področjih že dokazali: Janko Zircovnik, Alenka Slatnar, Boris Plamberger, Pavel Župevc, Marko Kompan, Jure Kodrun, Suzana Grubešič-Verlič, pa še bi lahko naštevali.

Skratka naš moto je, da skupaj z Vami; občini Šoštanj, z novimi ljudmi, novo energijo in razvojnimi naravnanim programom zagotovimo, da postane ponovno mlada, socialno varna in ekološko razvojno naravnana lokalna skupnost.

SOCIALNI DEMOKRATI

SKUPAJ BOMO ZMOGLI.

06

Lokalne volitve 2006, 22. oktober.
Kandidati za župana občine
Šoštanj

Milan Kopusar

Drage občanke in občani!

Vaš župan sem sedem let. Lahko trdim, da so rezultati mojega dela opazni. Vanj sem vložil ves svoj trud, znanje in energijo. Veliko je bilo osebnega odrekovanja, vendar mi ni žal. Opazili ste, da obljube, ki jih dam, tudi izpolnim. Izkušnje, ki sem si jih nabral, bom s pridom izkoristil tudi v prihodnje. Moj pogled je usmerjen naprej v razvoj in napredek našega okolja, ki ga moramo pustiti našim otrokom čimbolj neokrnjenega, hkrati pa kar najbolj razvitega.

V prihodnjih štirih letih je potrebno nadaljevati z urejanjem mesta Šoštanj. Fasade so po večini urejene, sedaj moramo urediti še ostala področja: od cest, parkov, parkirišč, kanalizacije, poročne dvorane itd. Zavod za kulturo je že našel svoje mesto, sedaj je na vrsti problematika mladih, ureditev športa in turizma v podobni obliki. Šola in čistilna naprava sta objekta, ki jih ni mogoče spregledati, opravljati pa morata poslanstvo, ki jima je namenjeno. Ne bom pozabil na podružnične šole in vrtec, prav tako ne na najstarejše, ki prav tako potrebujejo nego in oskrbo. Z novimi investicijami v TEŠ in Gorenju bodo zagotovljena obstoječa delovna mesta, prav gotovo pa bo tudi nekaj novih. S prostorskimi akti moramo zagotoviti možnost za nove investicije in zgraditi sodoben nakupovalni center. Ne bom pozabil na krajevne skupnosti. Skupaj z njimi bom nadaljeval izgradnjo komunalne infrastrukture in cest. Vsaka krajevna skupnost bo imela svoj dom krajanov, tako da bo omogočena še večja društvena dejavnost. Uredil bom kolesarsko povezavo do Topolšice in primerno infrastrukturo, ki bo vzpodbujala razvoj turizma. Znam racionalno gospodariti s sredstvi, zato bom polnil občinski proračun in izvajal investicije na racionalen način. Tako kot do sedaj bom sodeloval z vsemi, ki so pripravljeni delovati v korist naše občine ne glede na politično pripadnost. Moja osnovna misel bo: Združimo moči za skupen razvoj našega okolja v mestu in okolici.

Zato ne obljubljam, temveč napovedujem v primeru izvolitve:

- Uredili bomo podružnične šole, da bodo pogojji dela primerljivi z novo šolo. Izobraževanje je naložba za prihodnost, zato si bom prizadeval za odprtje oddelkov andragoške univerze v Šoštanju.
- Statusno bom uredil področja športa, mladih in turizma.
- Prizadeval si bom za enakomeren razvoj vseh krajevnih skupnosti, zato bo prioriteta tudi izgradnja prostorov za KS, tam kjer jih še ni, saj le-te združujejo ljudi v posameznih krajih.

Zakaj kandidiram s podporo LDS?

Moja kandidatura na listi LDS je logična, saj sem član od njene ustanovitve. Ponosen sem na delo, ki smo ga v tem času opravili, tako v občini kot državi. Nisem človek, ki se obrača po vetru, zato trdo stojim za svojimi odločitvami in znam zanje sprejeti tudi kritiko in odgovornost. Prepričan sem v ljudi, s katerimi sodelujem, da so vredni zaupanja in imajo vizijo.

Milan Kopusar

Podpiramo sposobne.

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

Kontakti:

Uradne ure za volilce:
ob sredah od 20. do 22. ure na telefonu 03 891 30 64 ali
ob ponedeljkih od 12. do 14. ure na Občini Šoštanj,
Trg svobode 12,
na telefonu 03 898 43 02,
Mobilni telefon: 041 390 125
Elektronska pošta: milan.kopusar@sostanj.si ali
mateja.kopusar@guest.arnes.si

Še naprej z združenimi močmi delujemo za skupen razvoj našega mesta in okolice.

Milan Kopusar,

Gaberke 24, 3325 Šoštanj
Izobrazba: ekonomist

Rojen sem leta 1960 v Celju. Z ženo imava dve hčerki. Zaposlen sem bil v Gorenju, Zdravstvenem centru, ZSMS, Eri, Komunalnem podjetju in v Državnem zboru. Opravljal sem dela izvoznega referenta, vodil finančno službo, delal na komercialnem in premoženjsko pravnem področju, bil sem tudi poslanec v Državnem zboru RS, že sedem let pa sem župan občine Šoštanj. Zaradi različnih del, ki sem jih opravljal, sem pridobil širok spekter znanj, ki mi pri sedanjem delu veliko pomagajo. Vseskozi sem bil politično aktiven – od društev, krajevne skupnosti in občine. V prostem času se ukvarjam s športom in rad planinarim.

Še naprej z združenimi močmi delujemo za skupen razvoj našega mesta in okolice.

Lokalne volitve 2006, 22. oktober.
Kandidati za župana občine
Šoštanj

Darko Menih

SDS

SLOVENIJA
na novi poti

Odgovornost-poštenost-strpnost

Rojen sem 21.02.1948 v Topolšici. Oče je bil šofer, mama učiteljica. 1977 sem diplomiral in dobil naziv profesor športne vzgoje. Bil sem aktiven tabornik, planinec, treniral atletiko in odbojko. Mlade v občini Šoštanj sem vzgajal kot smučarski in plavalni učitelj ter odbojcarski trener. Domači odbojcarski ekipi sem bil zvest 38 let, 7 let trener v Ljubnem in 8 invalidske reprezentance Slovenije in bivše Jugoslavije. Sodeloval sem na dveh olimpiadah in številnih evropskih in svetovnih prvenstvih. Bil sem pobudnik ustanovitve ženskega odbojcarskega kluba v Šoštanju in 10 let njihov trener, aktiven pripadnik teritorialne obrambe in krvodajalec. 24 let sem bil zaposlen na OŠ KD Kajuha kot profesor športne vzgoje in 8 kot ravnatelj. Sedaj sem eden izmed pomočnikov ravnateljice OŠ Šoštanj. **Vseskozi sem z javnim premoženjem ravnal kot dober gospodar.** Vedno sem aktivno sodeloval z mladino in odraslimi na izobraževalnem, kulturnem in kot ravnatelj tudi na gospodarskem področju. Moja služba in prosti čas sta bila vedno vezana na delo z otroki in odraslimi v naši občini in dostikrat tudi izven njenih meja, za kar sem dobil številna priznanja: Bronasto Bloudkovo značko, priznanje za zasluge v razvoju odbojke Občine Nazarje, priznanje Zveze telesnokulturnih organizacij Velenje, Šilihovo značko, priznanje Športne zveze Šoštanj za življenjsko delo na področju vzgoje mladih športnikov in plaketo za življenjsko delo OK Šoštanj-Topolšica.

Sem član stranke SDS. Pred šestimi leti sem prvič kandidiral za župana. Ker imam rad svoj kraj, si želim, da bi lahko s svojim znanjem in izkušnjami sodeloval pri učinkovitejšem razvoju občine. **Kot župan bom poskrbel, da bo Šoštanj postal bolj prepoznaven in pomemben na državnem nivoju, da se mu bo vrnila vloga, ki jo je imel nekoč.** Občanom se morajo omogočiti enaki življenjski pogoji, ali pa še boljši kot so drugje v Sloveniji.

Sem skrben mož, oče treh otrok in dedek dveh vnukov. Z družino živim v hiši mojih pokojnih staršev v Topolšici. **Sem odgovoren, pošten in strpen. Želim si, da se letošnjih lokalnih volitev udeležite v največjem številu, da po svoji presoji volite človeka, kateremu najbolj zaupate!**

KRAJEVNE SKUPNOSTI

TOPOLŠICA: predstavitev v torek, 3.10.2006, ob 18.00, **Gasilni dom**

V dogovoru z bolnico in Ministrstvom za zdravje sanirati Smrečino v dom za starejše občane. Pomagati pri izgradnji gasilnega doma, sanirati podružnično šolo in podpirati turistične projekte. Dokončati kanalizacijo. Sanirati ceste.

SKORNO-FLORJAN: predstavitev v sredo, 4.10.2006, ob 18.00, **Dom krajanov**

Nujno sanirati cesto v Skorno in ostale ceste. Preučiti možnosti daljinskega ogrevanja. Dokončati Dom krajanov. Urediti kanalizacijo.

ŠOŠTANJ MESTO: predstavitev v četrtek, 5.10.2006, **KAVARNA 14.00-17.00, Trg svobode, ob 18.00, Kulturni dom**

Omogočiti gradnjo večjega nakupovalnega centra. Urediti pokrito tržnico in tržnico na prostem. Urediti območja pri Družnirskem jezeru s pešpotmi, parki, z igriščem, naravnim prosto sprehajalnim parkom. Urediti pešpoti s kolesarsko stezo do naselja Pohrastnik in proti Topolšici. Združiti enote vrtca z igrišči. Uvesti srednješolske programe. Pripraviti lokacije za parkirišče tovornjakov. Adaptirati stare zapuščene objekte v samem jedru mesta. Urediti kulturni dom s tehnično opremo. Omogočiti redna in dodatna sredstva za uspešno delovanje kulturnih društev (godbe na pihala Zarja, pevskega zbora Svoboda ...) športnih društev, humanitarnih društev (gasilcev, ...) in turističnega društva. Urediti zdravstveni dom z redno dežurno službo in uvesti

specialistične ambulante ter dežurno lekarnó. Urediti prostore in zgradbo bivše Tovarne usnja Šoštanj. Urediti muzej usnjarstva in spominsko sobo zgodovinsko pomembnih šoštanjčanov. Sanirati bazen in urediti prostore za mlade. Pokriti rokometno igrišče z možnostjo ureditve drsališča, steze za rolanje in fitness centra. Urediti elektrovod in kanalizacijo v centru mesta. Pridobiti lokacije za gradnjo stanovanj. Urediti prometni sistem v mestu Šoštanj, vključno s pločniki in parkirnimi prostori. Ceste v mestu Šoštanj potrebujejo pločnike, rekonstrukcije, razširitve ali sanacijo. Na cesti pod graščino izvesti razširitev do križišča Križnik in Lokovice. Nasaditi cvetje v grede, korita, lončke in drevje za večji lepotni vtis mesta. Omogočiti boljše povezave javnega prometa z okolico ob nedeljah in praznikih.

ZAVODNJE: predstavitev v nedeljo, 8.10.2006, ob 11.00, **Dom krajanov**

Ohraniti šolo, adaptirati Dom krajanov, pomagati pri sanaciji plazov in lokalnih cest, iz evropskih skladov razširiti državno ceste.

LOKOVICA: predstavitev v sredo, 11.10.2006, ob 18.00, **Dom krajanov**

Dokončati projekt daljinskega ogrevanja. Urediti varni promet po magistrali in lokalnih cestah. Pridobiti zemljišča za individualno gradnjo. Urediti kanalizacijo. Sanirati leseni most pri Kompreju.

BELE VODE: predstavitev v nedeljo, 15.10.2006, ob 9.30, **šola**

Zgradbo bivše šole pripraviti za obšolske ali druge

dejavnosti. Urediti učne poti po Belih Vodah. Pomagati pri gradnji mrliške vežice in kabelske TV. Podpirati razvoj kmečkega turizma. Obnoviti občinske ceste Slivnik-Počivalnik, Savinek-Počivalnik. Asfaltirati cesti Honec-Luka in Ojsteršek-Ljubija.

ŠENTVID: predstavitev v nedeljo, 15.10.2006, ob 11.00, **Dom na Slemenu**

Sanirati lokalne ceste, predvsem iz Belih Vod proti Slemenu. Urediti težave s pitno vodo.

RAVNE: predstavitev v torek, 17.10.2006, ob 18.00, **Dom krajanov**

Pomagati pri sanaciji plazov in gradnji Doma krajanov. Urediti kanalizacijo in težave s pitno vodo. Pridobiti zemljišča za individualno gradnjo. Skrbeti za podružnično šolo. Izdelati projekt za daljinsko ogrevanje in kabelsko TV. Sanirati ceste.

GABERKE: predstavitev v sredo, 18.10.2006, ob 18.00, **Dom krajanov**

Dokončati projekt daljinskega ogrevanja in kanalizacije. Omogočiti več individualnih gradenj. Pomagati gasilskemu in kulturnemu društvu. Sanirati ceste.

Splošno:

Prijazna občinska uprava z 48 urno rešitvijo problemov. Urediti problematiko plazov v občini na javnih in zasebnih zemljiščih. Enotno urediti občino s kulturnimi, turističnimi in ostalimi kažipotmi. Več finančnih sredstev društvom po krajevnih skupnostih. Zastoj učbeniki v osnovni šoli in štipendije študentom. Pridobiti sredstva iz državnih in evropskih skladov.

06

Lokalne volitve 2006, 22. oktober.
Kandidati za župana občine
Šoštanj

Drago Koren

Univ. dipl. inž. geodezije
Poslanec v Državnem zboru RS

Za Šoštanj, ker sem tu doma!

1. Ker sem tu doma, mi je občinska politika blizu.
2. Ker sem tu doma, poznam vaša pričakovanja.
3. Ker sem tu doma, bom z vami reševal težave.
4. Ker sem tu doma, me ni strah vaših zahtev pri urejanju vsakdanjih problemov.
5. Ker sem tu doma, bom delal za dobro vseh prebivalcev naše občine.
6. Ker sem tu doma, ne obljubljam nebes, ampak prijazne razmere za bivanje.
7. Ker smo tu doma, bom znal gospodarno ravnati z občinskim premoženjem.

Spoštovane občanke in občani občine Šoštanj!

Glavno vodilo mojega delovanja je zakonitost in soglasje kar najširšega kroga ljudi, zato bom vsa dela vodil projektno, v posamezni projekt pa bodo vključeni ustrezni strokovnjaki ne glede na politično pripadnost. Ker si v naši občini ne moremo privoščiti velike občinske uprave, pričakujem pomoč priznanih strokovnjakov iz naše občine.

Zavedam se, da je uresničitev mojega programa odvisna tudi od vas, spoštovane občanke in občani!

Osnovni cilji mojega programa:

- izboljšanje kvalitete življenja občanov Občine Šoštanj,
- razvoj občine kot celote in vseh naselij na področju občine,
- učinkovita in ljudem prijazna občinska uprava,
- hitra in kvalitetna priprava prostorskih aktov
- hitra in kvalitetna priprava najnujnejših projektov (za učinkovito pridobivanje sredstev)
- dosledno spoštovanje zakonov in drugih predpisov,
- prometna povezava naselij ter ureditev stoječega prometa v Šoštanju,
- ureditev kvalitetne komunalne infrastrukture,
- skrb za urejeno in zdravo okolje kot pogoj za kvaliteto življenja.

SLS.
Slovenska ljudska stranka

ker smo tu doma
N.Si Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Bodi svetloba

Uporaba elektrike lajša delo, daljša večere in krajša čas, krajša razdalje in daljša zabavo. Brez nje si danes sploh ne predstavljamo življenja. V slovenskih domovih smo dobrodošel gost z električno in toplotno energijo, na kar smo še posebej ponosni.*

www.te-sostanj.si

 Skupina **hse**

*Danes je v termoelektrarni zaposlenih ok. 550 ljudi, ki so v lanskem letu proizvedli 3.641 GWh električne energije in 449,9 GWh toplotne energije.

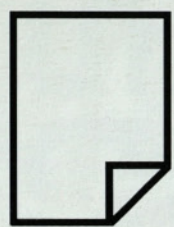
Za čast našega mesta

Šoštanj je rasel s premošounikom.
Danes mi rastemo z mestom do novih obzorij.

Ker se zavedamo pomena naše dejavnosti
za kakovost življenja vseh prebivalcev Šoštanja,
je praznik mesta tudi naš praznik.
Novi načrti so zasnovani tako, da bodo mestu v ponos.

Ob 30. septembru, prazniku občine Šoštanj,
čestitamo vsem prebivalkam in prebivalcem.

Sredina

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://sostanj.info>

NAPOVEDNIK PRIREDITEV

oktober 2006

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
nedelja, 1. 10. ob 16:00	lutkovna predstava	Lutkovna predstava Princeska na zrnu graha	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
torek, 3.10. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA-ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 4.10. ob 19:00	predavanje	Potopisno predavanje: Libija - s peskom med zobmi po deželi Tuaregov (predava Radovan Riedl)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 6.10. ob 19:00	proslava	Proslava Krajevne skupnosti Šoštanj ob krajevnem prazniku	Kulturni dom Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
sobota, 7.10. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Formis Bell (2. državna odbojgarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojgarski klub Kajuh Šoštanj
sobota, 7.10. ob 19:00	odbojka	Šoštanj-Topolšica : Maribor Nigrad (3. državna odbojgarska liga – vzhod)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj-Topolšica
2. teden				
sreda, 11.10. ob 8:00	pohodništvo	Izlet Slovenj Gradec - Kremžarjev vrh	Pohorje	Društvo upokojencev Šoštanj
četrtek, 12.10. ob 19:00	razstava	Otvoritev razstave Roka Komela	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 14.10. ob 08:00	dobrodelnost	Dobrodelna akcija Drobtnica (traja do 12:00)	Pred blagovnico Šoštanj	Območni odbor Rdečega križa Velenje
sobota, 14.10. ob 9:00	del. akcija	Delovna akcija »Ohranimo Smrekovec« (zbor pri Domu na Smrekovcu)	Smrekovec 1577m	Naravovarstvena zveza Smrekovec
sobota, 14.10. ob 15:30	nogomet	Šoštanj : Mons Claudius (Štajerska nogometna liga)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 14.10. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Kraški zidar Sežana (Liga UPC Telemach oz. 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 15.10. ob 10:00	ustvarjalnica	Nedeljska muzejska ustvarjalnica za otroke »Za vsako bolezen ena rožica raste - Kako so zdravili nekoč«	Kavčnikova domačija v Šentvidu	Muzej Velenje
3. teden				
četrtek, 19.10. ob 18:00	bridge	Bridge: razmigajmo možgane	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
petek, 20.10. ob 07:00	krvodajalstvo	Krvodajalska akcija v Ravnah za potrebe bolnice Maribor	Gostišče Pod klancem	Območni odbor Rdečega križa Velenje
petek, 20.10. ob 20:20	predstavitve	Galerijski večeri: Peter Rezman	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 21.10. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Nafta (2. slovenska kegljaška liga vzhod – ženske)	Kegljišče TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 21.10. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Litija 2001 (2. slovenska kegljaška liga vzhod – moški)	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 21.10. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : ŽOK Mislinja (2. državna odbojgarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojgarski klub Kajuh Šoštanj
sobota, 21.10. ob 19:00	odbojka	Šoštanj-Topolšica : Mislinja (3. državna odbojgarska liga – vzhod)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj-Topolšica
4. teden				
sreda, 25.10. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Helios Domžale (Liga UPC Telemach oz. 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 28.10. ob 09:00	gasilstvo	Požarna varnost - dan odprtih vrat (oktober - mesec požarne varnosti)	Gasilski dom Šoštanj	Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj-mesto
sobota, 28.10. ob 15:00	nogomet	Šoštanj : Tehnotim Pesnica (Štajerska nogometna liga)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj

Sredina vabi

Sredina vabi

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura

šolstvo

gospodarstvo

splošno

LESNA TRGOVINA VRABIČ d.o.o.

Skorno 37, 3325 ŠOŠTANJ
 TELEFON: 00 386 (0) 3 89 11 250, FAX: 00 386 (0) 3 89 11 251
 GSM: 00 386 (0) 41 622 637, 00 386 (0) 31 622 637

Ob prazniku želimo občini Šoštanj še naprej veliko delovnih uspehov.

studio look

SKORNŠEK Lidija s.p.,
 Ravne 202, 3325 Šoštanj
 Tel.: 03/589 31 05,
 GSM: 041 563 377

Čestitamo ob občinskem prazniku.

BDV BDA

BDV storitve in trgovina d.o.o.
 Levstikova 15, 3325 Šoštanj,
 fax: +386 3/5-865-967
 e-mail: bdv.pisarna@email.si

Trgovina Elektro ČAS
 Akerčeva 5/d, 3325 Šoštanj,
 tel&fax: +386 3/5-881-333
 e-mail: elektro.cas@email.si

Čestitamo za praznik in vas vabimo v našo trgovino!

KOLEKTIV ELEKTRO ČAS

Gostilna in Pizzeria Kajuh

BORIS STRNIŠA s.p.

Vsem občanom čestitamo ob občinskem prazniku!

Občinski odbor Nove Slovenije in poslanec v Državnem zboru RS Drago Koren ob prazniku čestitamo vsem, ki smo tu doma!

ker smo tu doma

Si Nova Slovenija
 Krščanska ljudska stranka

Podoba kulture

pripravila Milojka Komprej

Praga - Paris

Skupinska razstav slikarskih del

Razstava skupine ART FEMIPS Praga - Paris, je v času, kar od odprtja, 14. septembra, požela veliko zanimanje. Gre za skupinsko razstavo šestih avtorjev, ki sestavljajo prej omejeno skupino. Ime skupine pa je sestavljeno iz začetnic imen članov. Dogodek je padel v čas praznovanj občine Šoštanj in je bil dobro sprejet, dodatno ga je popestril še glasbeni gost, Zmago Štih. Priznani umetnik je program priredil glede na vsebino razstave, tako so nas poleg slik v Prago in Paris popeljala še znani napevi. V veznem tekstu je Milojka Komprej predstavila avtorje in vsebino razstave. Razstavo je odprl Kajetan Čop, ki se je navezal na lastno doživljanje Prage in Pariza. Razstava bo na ogled od začetka oktobra.

Skupino, ki jo sestavljajo: Franc Skerbinek, Edi Sever, Marjan Miklavec, Ivo Kolar, Pavle Ščurk in Feliks Fruehaut - Sreč, prepletajo okoliščine in skupni interesi. Vsi avtorji sodijo v isto generacijo mlajših upokojencev, ki jim je misel na mirovanje tuja. S slikarstvom se ukvarjajo po že dolgo časa, izpopolnjujejo se pri raznih mentorjih na likovnih delavnicah, kolonijah in ex temporah in so prav vsi prejemniki raznih priznanj in odličij na področju likovnega ustvarjanja. Za posamezniki v skupini je tudi preko 300 razstav. Med pomembne delavnice sodi delavnica Parizu v letu 2002 in v Pragi, leta 2004 in tam so nastala tudi dela, ki se v obliki potujoče kolonije selijo po krajih. Zaenkrat iz Pariza in Prage v Sežano, Škofjo Loko, Ljubljano, Dravograd, Slovenske Konjice in tudi Topolšico, oziroma Šoštanj. Zakaj ravno po

teh krajih? Ker so to mesta bivanja avtorjev skupine ART FEMIPS. V katalogu, ki ga je skupina lani izdala je un. Dipl. um. zgod. Polona Škodič med drugim zapisala:

V pričujoči razstavi del šestih slovenskih slikarjev lahko najdemo marsikaj skupnega - razigrano in barvito paleto, zračnost in lahkotnost akvarela, obvladovanje kompozicije in sproščeno neposrednost, ki bo prepričala tudi zahtevnejše okuse. Tudi v tem primeru lahko govorimo o spajanju tradicije s svežino sodobnega pristopa.

Milojka Komprej

Srečanje društev Občine Šoštanj

Športno kulturno društvo Mačji kamen iz Florjana je v soboto 26.08.2006 organiziralo tradicionalno srečanje društev Občine Šoštanj in bližnje okolice s tekmovanjem v bavnih igrah.

Zadnja sobota v avgustu je bila organizatorjem ŠKD Mačji kamen iz Florjana vremensko le toliko naklonjena, da so lahko izvedli že tradicionalno prireditev »Srečanja društev Občine Šoštanj«. Tokratnega srečanja se je udeležilo osem ekip - predstavnikov društev iz Občine Šoštanj in bližnje okolice. Nastopile so ekipe iz Šoštanja, Pohrastnika, Topolšice, Skorna, Zavodenj, Plešivca, Velikega vrha in domača ekipa iz Florjana. Ekipo so sestavljali po trije moški in tri ženske predstavnice. Tekmovali so v šaljivih igrah: »napihovanje balonov, molži in metanju obročev«. Ure »strogega« sodnika Nina Ošlovnika so pokazale, da sta pri igrah bili najbolj spretni ekipi Turističnega društva Šoštanj in domača ekipa ŠKD Mačji kamen. Vse sodelujoče ekipe so prejele simbolne nagrade organizatorja in malico. Med posameznimi igrami so se predstavili domači glasbeni skupini Leder banda in Trubadurji, ki jih sestavljajo mladi glasbeniki iz bližnje okolice. Skozi celotno prireditev so se lahko obiskovalci pomerili v streljanju na kastruna, najmlajši pa v ciljanju v tarčo za mladega zajčka. Nekateri so svojo srečo preizkušali tudi v bogatem srečelovlu.

V večernih urah je napočil trenutek, ki so ga težko pričakovali vsi ljubitelji živahne domače glasbe, saj je na oder prišel gost večera Boštjan Konečnik. Z zabavno in nadvse poskočno glasbo, ki jo izvaja s svojo frajtonerico, je poskrbel,

da verjetno nihče od obiskovalcev prireditve ni ostal ravnodušen. Do zgodnjih jutranjih ur je nato zbrano množico obiskovalcev zabaval ansambel Jovi.

Člani ŠKD Mačji kamen se zahvaljujejo vsem donatorjem in sponzorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili zahtevno izvedbo prireditve.

Aleš Juvan

Figura na začetku stoletja

Skupinska razstava 35 slovenskih avtorjev: Goran Bertok, Mirko Bratuša, Dejan Bravničar, Peter Černe, Božidar Dolenc, Marjan Gumilar, Zdenko Huzjan, Zmago Jeraj, Boštjan Jurečič Vega, Jurij Kalan, Jasna Klančičar, Marko A. Kovačič, Damijan Kracina, Gani Llallosi, Franc Mesarič, Mira Narobe, Barbara Ogrič, Željko Opačak, Polona Petek, Dušan Pirih Hup, Silvester Plotajs - Sicoe, SAMO, Majda Skrinar, Andrej Štular, Nataša Tajnik, Petra Varl, Marij Vrenko, Roman Zel, Metka Zupanič, ki jo je Društvo slovenskih likovnih kritikov pripravilo, ni prva, je pa najbolj obsežna doslej in tematske razstave društva naj bi postale tradicionalne, oziroma, vsakoletne v Galeriji Velenje. Seveda na takih razstavah ne morejo sodelovati vsi likovniki, katere bi kritiki hoteli povabiti in tudi na tej razstavi manjka nekaj avtorjev, ki gotovo sicer ustrezno in reprezentativno predstavljajo likovno dogajanje v tem času.

Pluralizem s katerim se srečujemo je tako obsežen in gibljiv, da je povsem razumljivo, da ne moremo slediti vsem tokovom, ki jih predstavljajo posamezniki, oziroma skupine. Med kustosi, teoretiki in kritiki se je že skoraj uveljavilo pravilo, da vsak daje prednost nekaterim avtorjem. Ni vedno razlog le v ocenjevanju kakovosti posameznega dela, pač pa tudi v njegovem razumevanju ali nerazumevanju. Prav zato je osnovni smisel te razstave v tem, da na njej primerjamo stališča in spoznavamo razmišljanja sodelujočih kritikov, ki so pripravili izbor avtorjev. Sodeluje 14 kritikov (Aleksander Bassin, Barbara Borčič, Damir Globočnik, Boris Gorupič, Milena Koren Božiček, Marko Košan, Lev Menaše, Edita Mileta, Vasja Nagy, Iztok Premrov, Sarival Sosič, Alenka Trebušak, Barbara Sterle Vurnik, Nadja Zgonik).

V izhodišče razstave je postavljena figura. Ne po naključju, kajti najdemo jo v vseh obdobjih likovne zgodovine, tudi najstarejših. Zanimivo je, kako jo avtorji obravnavajo v tem trenutku, pri

Foto: Andrej Velerik

Foto: Arhiv

Foto: Arhiv

čemer lahko ugotovimo, da zanje ni pravzaprav nič manj zanimiva kot je bila to v preteklosti.

Kustosa razstave sta Boris Gorupič in Milena Koren Božiček.

Razstava bo na ogled do 16. oktobra 2006.

Harmonika naša vsakdanja

Koncert orkestra Roberta Goličnika, tradicionalni, juniorčki in sončki, je v prvi polovici septembra navdušil zbrane v dvorani kulturnega doma v Šoštanju. Poleg učencev, ki se združujejo v orkester, so učenci nastopili tudi posamezno. K prireditvi so povabili še nekatere glasbene goste. To je bil ansambel

Foto: Arhiv

Navdih, pa Čebelce in Jure Vučič, letošnji dobitnik zlate plakete v Ljubečni, Saška Golavšek in Robijeva najstarejša učenka, katerih let pa ne bomo izdali, Marica Teržan. Nastopil je tudi ansambel bratov Avbreht, katere bomo lahko videli 29. 9. ob osmi uri v oddaji pri Joževcu. Na koncertu so se učenci predstavili posamezno in skupno v obliki orkestra, ki ga posebno kritično sestavlja Robi, gledalci v dvorani, med katerimi je bilo veliko staršev teh učencev pa so bili dokaj zahtevno občinstvo. Seveda, najtežje je nastopiti pred domačimi.

Kot voditelj prireditve se je dobro izkazal kar Goličnik sam, saj je med posameznimi nastopi predstavil delo šole in posameznike, ter v napovednik vpletel veliko dinamike. Nedeljsko popoldne, ki je bilo posvečeno tudi 9. obletnici Goličnikove šole je vsestransko uspelo.

Harmonikarska šola Roberta Goličnika postaja, ali pa je že, blagovna znamka, zato se krog učencev stalno večja, večja pa se tudi ponudba šole. Po novem je mogoče v šoli pridobiti znanja igranja na diatonično harmoniko pridobiti še znanje bas kitare, kitare in baritona, saj poleg Robija v šoli poučujeta tudi Matej Glinšek in Tone Štritaf, basist ansambla Lojzeta Slaka.

Milojka Komprej

Dokler mu je segel pogled

90 let Maksa Dvornika

Gospoda Dvornika bolj ali manj redno srečujem. Urejen in prijeten gospod, je že pred leti razveselil bralce Lista s svojo življenjsko zgodbo, ki je zanimiva in lepa. V tem času pa gospod Dvornik praznuje. Naj mi oprostite, oziroma naj vzame to kot

pohvalo, če mu ne pripisem toliko let kot jih nosi. Kar dvajset manj bi mu jih pripisala, glede na njegovo čilost telesa in duha. A je kljub temu lepo izvedeti, da je Maks Dvornik iz Cankarjeve ulice v septembru dopolnil svojih devetdeset jeseni in ob tej priložnosti sta mu v imenu občine in seveda svojem izrekla čestitke župan občine Šoštanj Milan Kopusar in podžupan Štefan Szabo, ki sta ga obiskala na njegovem domu na Cankarjevi ulici, kjer živi že lepo število let. Za klepet ni bilo težav, kajti gospod Maks je neusahljiv vir spominov in informacij na preteklo dogajanje v Šoštanju in na trenutke, ki so zaznamovali njegovo življenje.

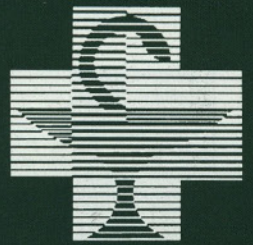
Maks Dvornik je bil rojen leta 1916, očetu Ignaciju in mami Elizabeti Kumer. Del otroštva je skupaj z bratom Ignacijem preživel v Slovenskih Konjicah, kjer je imel njegov oče službo pismonoša, velik del pa v Šoštanju v gostilni pod Skalco, kjer je bil doma tudi njegov stari oče. Maks je se je že v zgodnjem otroštvu, ko je obiskoval najprej osnovno šolo (Biba Roeck) in nato meščansko (Karel Destovnik Kajuh) pridružil takratnim kulturno športnim društvoma Orel in nato Sokol, kjer je bil aktiven član dolga leta. In to resnično aktiven na športnem in kulturnem področju, saj iz tega obdobja beleži lepe smučarske trofeje, številna kulturne nastope ter seveda delavnost v aero klubu, ki je spet poglavlje zase. Tudi dom na Smrekovcu je pomagal graditi v letih 1932 in 1933, saj so bile gore njegova velika ljubezen. A prva ljubezen so bila letala in Maks še dandanes z žarečimi očmi pripoveduje, kako je z očmi spremljal let aviona po nebu in ni nehal gledati

za njim, dokler se ni čisto izgubil za obzorjem. A splet življenjskih okoliščin je bil takšen, da se je Maks učil za kleparja in vodovodarja pri mojstru Zeliču in ni bilo možnosti oditi v Šibenik, kjer bi se lahko učil za pilota. Kljub temu je ob odhodu k vojakom prišel k »aviatiki« in bil tam četni in nato štabni »ččato« (pisar). Po vrnitvi od vojakov ga je spet sprejel mojster Zelič, kateremu je mladi Maks celo rešil življenje, ko sta skupaj delala žlebove na pralnici v Topolšici. Slabo zaščiten oder, mojster je pri delu omahnil in se, da bi se izognil padcu, oprjel električnih žic. Kakšne grozne glasove je spuščal, »ko ga je zagrabil tok«, Maks pomni še danes in sreča je bila, da je bil le ta toliko priseben, da ni šel reševati mojstra, temveč prekiniti dovod električne energije v bližnjo centralo. Od takrat ga je imel mojster še raje, a tudi brez tega je bil Maks cenjen in priden delavec. Vojna je prekinila marsikatero načrte in tudi Maks se je znašel v vojnem ujetništvu, nato pa kot mobiliziranec nemške vojske. Skupaj z nekaterimi je dezertiral in njegovo vračanje v Slovenijo je tako napeta zgodba, da bi sama po sebi zahtevala več poglavij. Naj povem samo to, da se je Maks iz Nemčije pripeljal v Šoštanj skoraj vso pot s kolesom.

Svobodna Slovenija in vrnitev domov, kjer si je poiskal delo v svojem poklicu in v letu 1950 ustvaril tudi družino, z danes že pokojno Ano Juvančič. Upokojitev je dočakal pri Komunalnem podjetju, vseskozi pa je bil aktiven član društev v Šoštanju, na kar ga spominja več priznanj, nagrad in kolajn. Vsa leta je hodil v hribe, bil član nogometnega kluba v Šoštanju, igral »pink-ponk«, letenje pa je z leti žal opustil, čeprav ima znak za A izpit. A gospod Maks ne živi med spomini in za spomine. Ta njegova aktivnost v preteklosti ga tudi sedaj ohranja pri dobri kondiciji in zdravju, kar je lepo videti na njegovih vsakdanjih poteh skozi Šoštanj in tudi še kakšen hrib v okolici. Tudi nogomet spremlja na televizijskem zaslonu, le moti ga, da je dandanes bolj v igri denar, kot pa pravi športni duh.

»Življenje je lepo«, pravi, edino ženo zelo pogreša kar ga je pred dvema letoma zapustila in še nekaj pogreša. »Šoštanjčanov, tistih starih družin, skoraj ni več. Komaj še s kom spregovorim na svojem sprehodu.« Pa to ne pove z žalostjo, je le zgolj ugotovitev, da je eden redkih svoje generacije in da se je tudi Šoštanj spremenil. Verjetno zelo od takrat, ko se je Maks učil za kleparja in vodovodarja in s hrepenečimi očmi spremljal letala na nebu.

besedilo in foto: Milojka Komprej

Lekarna Velenje

OE Lekarna Center Velenje
Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova Velenje
Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki
Šmartno ob Paki 80
telefon: 891 51 31, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj
Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12
e-mail: sostanj@lekarna-velenje.si

Odpiralni čas Lekarne Šoštanj
ponedeljek - petek od 7.30 do 18.00 ure
petek od 7.30 do 15.00 ure
sobota od 8.00 do 12.00 ure
nedelja ZAPRTO

Vsem, ki rabijo
našo pomoč in
vsem drugim
čestitamo
ob prazniku
občine Šoštanj!

Čestitamo!

Za nami je prvo šolsko leto na OŠ Šoštanj. Učenci smo ob rednem šolskem delu sproščali svojo mladostno energijo tudi na številnih drugih področjih. Bili smo navdušeni veselošolci, pridni bralci domače in tuje literature, predani unicefovci, privrženci kulturnih, glasbenih, športnih in raziskovalnih dejavnosti, zavzeti planinci in taborniki, novinarji ... Na vseh področjih smo bili zelo uspešni, kar dokazujejo številna priznanja.

Na državnih tekmovanjih so učenci prejeli:

- 1 srebrno ter 3 zlata Cankarjeva priznanja (SLO);
- 2 zlata priznanja, 1 srebrno priznanje na državnem tekmovanju v angleškem jeziku;
- 2 zlata in 14 srebrnih Vegovih priznanj (MAT);
- 8 srebrnih Stefanovih priznanj (FIZ);
- 4 srebrna Preglova priznanja (KEM);
- 1 zlato in 4 srebrna priznanja na državnem tekmovanju iz zgodovine;
- 1 srebrno priznanje iz biologije;
- 3 srebrna priznanja iz znanja o sladkorni bolezni;
- 1 srebrno priznanje iz logike;
- 3 zlata priznanja iz Vesele šole Pil-a;
- 1 zlato priznanje iz Pil-a PLUS.

V Cici veseli šoli so tekmovali vsi učenci 1., 2. in 3. razreda devetletke in prav vsi so prejeli Cici pohvalo za sodelovanje.

Knjižničarki sta tudi v minulem šolskem letu pritegnili k branju večino naših učencev. Pod njenim mentorstvom in ob pomoči razrednih učiteljic ter učiteljic slovenščine je KAJUHOVO BRALNO ZNAČKO opravilo 82,6 % vseh učencev (666) na centralni šoli ter podružnicah. 52 devetošolcev je tekmovalo vseh osem let.

Na Slovenskem knjižnem kvizu 2005 je sodelovalo 240 naših učencev, en učenec je dobil 1. nagrado.

V mesecu aprilu smo sodelovali pri pripravi in izvedbi Knjižnega sejma ter zbiranja knjig za Psihiatrično bolnišnično sanatorij Ravne v sodelovanju z Občino Šoštanj.

Učenci smo sodelovali tudi v tekmovanju angleške bralne značke.

Na šoli smo aktivno sodelovali v gibanju Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline, kjer smo izdelali kakovostne naloge in jih uspešno predstavili na Šolskem centru Velenje. Dve nalogi sta bili nagrajene in sta se uvrstili na državno tekmovanje ter tam prejeli srebrni priznanji.

Prav tako so bili uspešni s svojo projektno nalogo učenci POŠ Topolšica v tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava, kjer so dosegli zlato priznanje.

Izpeljali smo matematično tekmovanje Kenguru za učence od prvega do devetega razreda, ki se ga je udeležilo 385 tekmovalcev. Pet učencev se je udeležilo državnega tekmovanja.

Učenci sedmih in osmih razredov devetletke že od samega začetka sodelujejo pri projektih ERIC-a in Zveze prijateljev mladine Velenje v okoljevarstvenem projektu ODPADEK NAJ NE BO SAMO

ODPADEK in VARUJMO IN OHRANIMO ŠALEŠKO DOLINO. Po kvalitetnem predavanju in terenskem delu so izdelali plakat o izgledu Šaleške doline. Plakat in predstavitev sta bila nagrajena s prvim mestom. En oddelek je bil izbran med 10 najboljših.

Naše uspešno udejstvovanje je bilo mogoče zaslediti tudi na različnih likovnih natečajih. Učenci likovnega krožka so skrbeli za urejenost šolskih panojev, likovno so opremili šolsko glasilo, ob prireditvah bili zadolženi za urejanje prostora in pripravo scene. Sodelovali so v MALI NAPOTNIKOVI KIPARSKI KONJUI v Zavodnjah. Na LIKOVNEM SVETU OTROK je bilo nagrajeno 8 učencev, na likovnem natečaju za »novoletno voščilnico« je nagrado za kolekcijo prejelo 5 učencev, 1 učenka pa je dobila nagrado za posebej nagrajeno voščilnico, na natečaju EVROPA V ŠOLI pa sta bila dva učenca nagrajena na državni ravni, na likovnem natečaju Petrol 2006 sta na državni ravni prejela priznanje 2 učenca.

Učenci so dosegali vidne rezultate pri različnih ŠPORTNIH panogah na šolskih, medobčinskih, regijskih ter državnih tekmovanjih. Omenili bomo le najodmevnejše rezultate, prav vsi tekmovalci pa si za svoje dosežke zaslužijo pohvalo:

- odbojarska ekipa učencev je dosegla 3. mesto v državi in 5.-6. mesto v odbojki na mivki;
- na šolskem plesnem festivalu smo na državni ravni dosegli 10. mesto;
- dve učenci sta v tekmovanju plesnih parov dosegli 6. mesto.

Med učenci od 1. do 9. razreda je mnogo navdušenih TABORNIKOV. Na šoli deluje več vodov pod okriljem Rodu Pusti grad Šoštanj, kjer si skozi leto pridobivajo taborniška znanja in veščine, se družijo na srečanjih, zimovanjih, čajankah, taborjenju ... Na taborniških mnogobojih je potrebno pokazati precej znanja in spretnosti, in ravno v tem so naši taborniki med najboljšimi v Sloveniji. Na državnem mnogoboju so dosegli naslednje rezultate:

- 1. mesto v kategoriji MČ II;
- 3. mesto v kategoriji MČ IV;
- 3. mesto v kategoriji GG V;
- 4. in 10. mesto v kategoriji GG VI;
- 1. mesto v kategoriji GG VI.

Državnega tekmovanja v osnovnošolskem ŠAHU se je udeležilo pet učencev naše šole.

Dosegli so naslednje rezultate:

- Dekleta »A skupina«: 1 učenka je dosegla 7. mesto.
- Fantje »B skupina« so dosegli 46., 57., 70. in 74. mesto.

Pevci mladinskega pevskega zbora so se prvič

Devetošolci OŠ Šoštanj si v šolskem letu 2006/07 želijo:

- čim več uspehov na šolskih tekmovanjih;
- čim boljše ocene;
- spoštovanje, zaupanje, prijaznost, podporo domačih in prijateljev;
- veliko čokolade;
- uspeha pri igranju klavirja;
- da bi se simpatija zaljubila vame;
- da bi se pravilno odločila za srednjo šolo, ker me zanima veliko stvari;
- da NPZ ne bodo prezahtevni;
- nov mobilni telefon;
- da bi šli na končni izlet v Gardaland;
- da bi bili učitelji manj zahtevni;
- več športne vzgoje;
- imeti lepo obleko na valeti;
- spanje;
- tekvando;
- da bi se razumel z vsemi v razredu;
- dobrih rezultatov pri odbojki;
- šrafljanja motorjev;
- da bi dobila v redu soplesalca za valeta;
- srečati Roberta Williamsa;
- si kupiti obleko D&G;
- da mi starši ne bi težili, da moram na gimnazijo;
- da bi za rojstni dan dobila čokoladni krof z vanilijevo kremo (s Trojan);
- najti dobrega fanta/prijatelja;
- da bi bilo v šoli zanimivo;
- več prostega časa;
- da bom sprejet na zeleno srednjo šolo;
- lepega življenja.

predstavili že v septembru na slavnostni otvoritvi šole. V marcu sta oba zbora sodelovala na območni reviji Pozdrav pomladi, v juniju pa so pevci vseh šolskih zborov (tudi zborček 1. razredov in otroški zbor 2. in 3. razredov devetletke) v sodelovanju z dramsko skupino nižjih razredov pripravili zaključno prireditev za starše.

40 četrtošolcev je v šolskem letu 2005/06 uspešno opravilo izpit za kolo.

Na tečaju ČUPA SE IGRA so bili 3 oddelki nagrajeni.

Nikakor ne smemo prezreti dela mladih novinarjev in dopisnikov. Poleg mesečnega objavjanja šolskih zanimivosti v Listu občine Šoštanj ter občasnih objav v lokalnem tedniku Naš čas smo s svojimi prispevki bogatili številne literarne natečaje. Poleg tega pa so mladi literati, gledališčniki in recitatorji sodelovali pri:

- šolskem radiu Odmevček;
- izdaji prve številke šolskega časopisa Pisanček za predmetno in razredno stopnjo;

- številnih nastopih na krajevnih proslavah ter drugih prireditvah.

Vsem dobitnikom ter vsem, ki so sodelovali na krajskih koli razpisih, tekmovanjih, projektih iskreno čestitamo in jim želimo uspešno delovanje tudi v šolskem letu 2006/07.

Več kot le športni dan

Zakorakali smo v novo šolsko leto novim nalogam in ciljem naproti. V torek, 12. 9. 2006, smo imeli učenci tretje triade organiziran športni dan. Tokrat je združeval pohodništvo in srečanje treh šol, katere so sodelovale pri projektu Ohranimo Smrekovec. Te šole so: OŠ Ljubno, OŠ Črna na Koroškem in OŠ Šoštanj.

Zjutraj smo se z avtobusi peljali do Savineka, nato pa vzeli pot pod noge vse do kočice na Smrekovcu. Da je bila pot čim bolj varna, so skupaj z učitelji poskrbeli tudi vodniki Planinskega društva Šoštanj. Med vzponom smo se večkrat ustavili, se odžejali, pojedli košček čokolade in se vsaj malo spočili. Ugotovili smo, da vzpon na Smrekovec ni povsem lahka pot, posebno za tiste ne, ki veliko prostega časa preživijo za računalnikom in pred televizijo. Kljub potnim celom, bolečim nogam je bilo v družbi prijateljev in sošolcev na pohodu zabavno, hkrati pa tudi poučno, saj smo učenci izvedeli veliko koristnih informacij o ohranjanju narave.

Prvi postanek

Še malo ...

... skupinska

Projekt Zavzemi se za Smrekovec je nastal na pobudo ljudi, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja z okoljem okoli nas. Veseli smo, da jim je uspelo tudi s pomočjo osnovnošolcev, z odločno akcijo in združenimi naporji, predstaviti širši javnosti, kakšno naravno bogastvo se skriva v nedrjih Smrekovškega pogorja. Ali ste vedeli, da je prav Smrekovško pogorje eno največjih naravnih življenjskih okolij divjega petelina? Osnovnošolci vseh treh šol podpiramo prizadevanja, da tega bogastva ne bomo izgubili zaradi neobzirnega odnosa do narave. Motoriziran obisk Smrekovca narašča. Vse večja množičnost, celo organizirane vožnje s kros motorji poleti in motornimi sanmi pozimi se povečuje čez vse razumne meje in moteče vpliva ne le na ogrožene živalske vrste, ampak tudi na obiskovalce: pohodnike, lovce, gozdarje ... Čudovita narava naj ostane razvojna možnost domačinov; naravi prijazne oblike turizma in dopolnilne dejavnosti pa naj tam živečemu prebivalstvu prinesejo sodoben in dober življenjski slog, ki bo v sovžoju z naravo.

Menimo, da je večina učencev uživala na športnem dnevu in so z navdušenjem pripovedovali dogodivščine, ki so se jim zgodile na poti na Smrekovec. Obenem pa povabilo za vse vas, če ne veste, kako preživeti sončno popoldne: »Le pot pod nogo!«. Če pa vam primanjkuje volje, pomislite na zadovoljstvo in prijazne ljudi, ko prisopihate na vrh.

Tjaša Konovšek in Tjaša Ostervuh

Lahko se je preseliti z NLB Stanovanjskimi krediti!

Vem Zakaj.

NLB Stanovanjski kredit je načrt za prihodnost. Pri nakupu, gradnji ali obnovi svojega doma niste sami. Ob strani vam stojimo z NLB Stanovanjskimi krediti, ki so zdaj še bolj prilagodljivi ter vselej upoštevajo vaše zmožnosti in želje. Najamete jih lahko v evrih ali švicarskih frankih. Z željo, da v svoj novi ali prenovljeni dom vnesete še več topline in udobja, vam ob najemu NLB Stanovanjskega kredita do konca oktobra podarimo dveurni posvet z arhitektom. Dodatne informacije in informativne izračune najdete na www.stanovanjskikredit.si.

Čestitamo ob prazniku Občine Šoštanj.

NLB ^{ro}

www.nlb.si

NLB d.d., Trg republike 2, 1000 Ljubljana

KNJIŽNICA VELENJE

Peter Mussi, prvi šoštanjski knjižničar

Knjižnica Velenje čestita prebivalcem občine Šoštanj k občinskemu prazniku in k novi pridobitvi e-knjižnici.

Mesto so ljudje

Vinko

Pejovnik ml.

V mirnem kotičku prijetne gostilne in ob ozračju cigaretnega dima sva se dobila s starim prijateljem Vinkom. Vinko je bil moj dober so-govornik v času, ko smo še debatirali o smislu življenja in filozofirali o pomenu našega bivanja. Že takrat v tistih starih časih sva našla nekaj skupnih točk, ki naju povezujejo še danes. Odgovornost do življenja in smisel raznovrstnega oblikovanja ga krasita na njegovi življenjski poti, ki gre v smeri intuitivnega zaznavanja trenutka. Pomen papirnate diplomske navlake, ki nekatere določa, njemu ni pomembna. Ostaja zgolj privrženec trenutnega toka življenja.

Kam segajo tvoje korenine?

Rojen sem v Šoštanju, doma na Cankarjevi ulici 24 na starem kavču, ki je bil še dolgo let zatem shranjen na podstrešju hiše. Potem so ga menda zaradi protipožarnih razlogov umaknili. Doma sem živel do svojega sedemindvajsetega leta, v družbi starejšega brata, matere in očeta.

Kakšno je bilo tvoje otroštvo?

Kar se je zgodilo pred 28. 4. 1971 se ne spominjam, tam od tretjega leta naprej pa mi je nekaj megljeno znanega. Otroštvo je bilo dokaj zanimivo in predvsem varno, kajti takrat ni bilo toliko avtomobilov in hitrosti. Na vsakem drevesu je bil bunker in mi otroci smo se tam veselo igrali ter izpolnjevali naš prosti čas. Spominim se okolja, črne poti, stare cerkve na hribu in kina, ki je bil poleg. Na deponiji smo nabirali »šus drot«, da smo imeli za »šrekle« za frače. Otroštvo sem preživel v družbi prijateljev Janka, Karlija, Mirana, Jaka, Iztoka ...

Pred malo šolo je name pazila stara mama. Nekega dne, mislim, da je šla v vrtec po moje-

ga brata, sem se izmuznil k sosedom Zagerjem. Tam sem se igral z avtomobilčki, nihče pa ni vedel, kje sem. Ves čas so me iskali, tako znotraj kot zunaj, in niso me mogli najti. Panika je bila baje velika, kajti mislili so, da sem izgubljen. Bil sem tako blizu, a vendarle daleč. No končno so me našli in veselje je bilo zopet tu.

Potem si verjetno šel v osnovno šolo?

Že v prvem razredu so nastali problemi. Z Janikom Ferderjem sva bila že na začetku zelo glasna in potrebno naju je bilo utišati. Naša učiteljica je bila Vrečkotova in spominjam se, da je bila zelo prijetna, zato mi šola pozneje nikoli ni delala težav. Vseh osem let v osnovni šoli sem bil odličen in zelo rad sem imel vse predmete. Najraje sem se ukvarjal s fiziko, matematiko in angleščino. Vida Rehar me je navdušila za angleščino, ki mi še danes zelo prav pride pri mojem delu. Rad sem imel tudi športne tekme in pozneje sem vzljubil še učiteljico Jožico Razbornik, ki me je s svojim človeškim odnosom navdušila in mi razširila pogled na svet. Rad sem imel tudi modelar-

stvo, ki smo ga imeli vsak petek in užival sem v izdelavi letal in na koncu še jadrnice. Hvaležen sem, da sem imel starše, ki so me podpirali in razumeli v mojem odraščanju.

Kam te je pot zanesla po osnovni šoli?

Že v mali šoli sem se navduševal nad zidanjem hiš. Govorili so mi, da ni v redu, če bom zidal, ker bom moral graditi tudi v hudem mrazu in čez ves dan. Vzrok, da sem šel v srednjo gradbeno šolo v Celje, je bila moja velika želja, da bi postal arhitekt. Vožnja z vlakom od Šoštanja do Celja je bila zakon, kjer smo preživljali lepo obdobje. Nas gradbincev je bilo takrat zelo malo, samo en razred v vsakem letniku. Samo v četrtem letniku nisem bil odličen in v štirih letih učenja sem imel samo dve uri neupravičenega izostanka od pouka. Bil sem zelo odgovoren do življenja in vedno sem zagovarjal, da moramo najprej opraviti svoje dolžnosti, kajti s tem pride svoboda.

Tudi sam sem žuriral, vendar sem šolo jemal dokaj resno. Udeležil sem se mnogih tekmovanj v različnih predmetih, najbolj pa mi je ostalo v spominu tekmovanje v matematiki, kjer sem zasedel drugo mesto na državnem tekmovanju.

Ali si šel potem študirat?

Potem sem odšel v vojsko. Bil sem zadnja generacija JNA in sicer sem služil »jugoslovansko ratno mornarico« JRM. Najprej sem bil v Puli in potem v Splitu, vse skupaj pa je trajalo eno dolgo leto. Ker so takrat pozimi ravno zgradili novo vojašnico, je stari, v kateri smo bivali, manjkala več kot polovica oken. Pokriti smo bili s sedmi-mi »dekami«, pa ni pomagalo. Tresli smo se kot zajci, ker je zunaj divjala močna burja. Vojska je pustila svoj pečat.

In zdaj je bila pred tabo svoboda?

Nekje v avgustu, en mesec pred odhodom na študij, sem bil doma. Vpisal sem se na fakulteto za arhitekturo v Ljubljani. Vsrkaval sem vso znanje, ki ga je šola nudila. Med študijem sem delal, predvsem sem inštruiral matematiko in fiziko, risal projekte in počasi a vztrajno so se izpiti in diploma odmikali. Skrb za osnovne življenjske potrebe in nakopičeno znanje sta postavila študij na stranski tir. Gibanje računalniških bitov je prevzelo glavno mesto v mojem življenju in vse drugo je postalo drugotnega pomena. Povsem sem dal prednost življenjskemu toku pred papirnatimi umskimi dokazili. Fakultete nisem nikoli končal, čeprav sem imel narejenih veliko izpitov. V Piranu sem se zaposlil za sedem mesecev kot gradbeni tehnik, potem pa so rabili grafičnega oblikovalca v Eurografu Donko. Tam sem delal od leta 1999 - 2005 in imel veliko možnost ustvarjanja z zadovoljivo strojno in programsko opremo. Nabiral sem praktično znanje in hkrati je čedalje bolj raslo zanimanje za grafično oblikovanje ter vse kar je povezano s tiskom. Strast je bila podobna tisti iz otroštva, ko me je privlačilo biti pilot.

Spominjam se, da smo imeli v osnovni šoli revijo Pionir, v kateri sem našel članek o knjigo-vezništvu in opis kako si lahko knjigo narediš sam. Vem, da mi je uspelo to tudi narediti.

Vem, da imaš družino in delo, ki te zadovoljuje?

Moje delo je moj hobi in velika odgovornost, ki sem jo v polni zavesti sprejel že kot mladostnik. Največja odgovornost in izziv v tem trenutku so moji trije otroci Tim, Vid in Tia, ki me v glavnem oza-veščajo in razveseljujejo. Brez otrok bi bila večja možnost orwelovskega življenja.

Poznamo te kot oblikovalca našega lepega LISTA. Ali nam lahko malo opišeš, kje si zaposlen in kakšno je delo oblikovalca?

Trenutno sem zaposlen v Nazarjah, v podjetju IGEA, kjer skrbim pravzaprav za celotno pripravo do tiska. Poleg redne zaposlitve pa oblikujem tudi samostojno. Tako da v glavnem večino časa predsedim za kakšnim od računalnikov, s katerimi uresničujem svoje ideje. Delo je ponavadi dokaj stresno. V glavnem si omejen z rokom, dogovorjenim z naročnikom. Je pa k sreči v tem delu mogoče uporabiti dovolj kreativnosti, da delo ne postane preveč rutinsko.

Imaš še kakšne skrite hobije ali želje, kaj bi rad počel, ali dosegel v življenju?

Po pravici povedano je trenutna kvota hobijev zapolnjena (ha, ha).

Kaj bi rad dosegel? ... hm ... Predvsem to, da nama z mojo ljubečo ženo uspe vzgojiti najine otroke v dobre ljudi. Ko bova to izpeljala, se mogoče vrnem k modelarjenju ali pa končno napišem knjigo, drevo sem pa že posadil pred leti.

Kaj bi rad sporočil našim zvestim bralcem, morda imaš kakšno idejo, kako mlade navdušiti za tvoj poklic?

Naj odgovorno skrbijo za dobre odnose z ljudmi okrog sebe. V glavnem, naj delajo to, kar jih veseli. Če je to, kar jih veseli tudi ekonomsko upravičeno, je pa vse skupaj v najlepšem redu.

V imenu bralcev Lista in v svojem imenu ti želim, da uresničiš svoje sanje in še naprej skrbiš za videz našega LISTA.

Nova sezona v KK Elektra

Prvega avgusta, so se v Športni dvorani Šoštanj na prvem treningu zbrali igralci in strokovno vodstvo članske ekipe Košarkarskega kluba Elektra in s tem tudi uradno pričeli novo tekmovalno sezono. Treningi potekajo v Šoštanju in Velenju dvakrat dnevno in so bili v avgustu namenjeni predvsem postopnemu izboljševanju fizične pripravljenosti in medsebojnemu spoznavanju igralcev in strokovnega vodstva.

Sestava članske ekipe

Ekipe kluba, ki je v sezoni 2005/06 osvojila končno 4. mesto med vsemi slovenskimi ekipami in s tem dosegla največji uspeh v skoraj šestdesetletni zgodovini kluba, je z novo sezono izgubila kar nekaj pomembnih igralcev (Salih Nuhanovič, Nik Ivanovič, Grega Mali, Beni Bruči, Jernej Rošar in Aleksandar Bojič). Poleg tega je vodenje ekipe prevzel mladi perspektivni slovenski trener Bojan Lazič. Zato so vsi treningi in prijateljske tekme pred začetkom državnega prvenstva za usklajenost celotne ekipe še toliko pomembnejši!

Veliko vlogo v prihajajoči sezoni bodo zagotovo imeli igralci, ki so svoje sodelovanje s klubom podaljšali še vsaj za eno leto, to pa so: kapetan in organizator igre Miha Čmer, branilca Marjan Vidovič in Luka Dobovičnik ter center Srbojlob Nedeljkovič. Tem bodo v igri pomagali okrepitev oz. novinci v ekipi: organizatorja igre Boris Jeršin iz Grosupljega in Žiga Mravljak iz Gaber pri Šoštanju, branilec Jernej Mihalič iz Ljubljane in povratnik v ekipo krilni center Blaž Ručigaj iz Braslovč. Poleg teh se bodo ekipi pridružili še vsaj trije mladinci iz mlajših selekcij kluba, katerih izbor bo naredil trener do konca avgusta. Strokovno vodstvo članske ekipe razen glavnega trenerja ostaja nespremenjeno: pomočnik trenerja Borut Cerar, fizioterapevt Vlado Pečnik in sekretar Duško Supič.

Kljub temu da je med okrepitvami kluba bil tudi temnopolti igralec s hrvaškim potnim listom in s poreklom iz afriške države Mali, Sissoko Kabine, pa je klub na željo igralca prekinil pogodbo, tako da ta mladi igralec v sezoni 2006/07 ne bo igral za člansko ekipo Elektra.

Mladinske selekcije

S treningi v avgustu so pričeli tudi mladinci in kadeti pod vodstvom trenerjev Boruta Cerarja in Francija Ruprehta, ki so že

Foto: Andrej Velenik

izvedli petdnevne aktivne priprave v Ljubnem ob Savinji. Kar nekaj mladincev in kadetov občasno trenira skupaj s člansko ekipo in se tako poskušajo dokazati glavnemu trenerju, da bi jih leta uvrstil na seznam igralcev članske ekipe.

Skupina mlajših kadetov, ki jo vodi Miško Cilenšek, pa je v Šoštanju pričela z rednimi treningi 16. avgusta. Do konca avgusta bosta s treningi pričeli tudi dve ekipi pionirjev, z začetkom šolskega leta pa tudi vse ostale selekcije kluba ter vse skupine šole košarke.

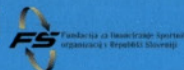
Zato obveščamo vse starše, da bo v sezoni 2006/07 v Šoštanju potekala redna vadba košarke v naslednjih skupinah:

- mala šola košarke za dečke in deklice v starosti od 5 do 9 let, predvidoma 2-krat tedensko v telovadnici Partizan (prijave zbira trener Miha Čmer: 041/515-061);
- šola košarke za dečke in deklice do 12. leta starosti, predvidoma 3-krat tedensko v telovadnici OŠ Šoštanj (prijave zbira trener Mile Čepin: 031/780-933);
- ekipa pionirjev Šoštanj za dečke v tretji triadi OŠ, predvidoma 3-krat tedensko v telovadnici OŠ Šoštanj (prijave zbira trener Tomaž Herman: 031/470-438).

V Šoštanju bodo 4-krat tedensko potekali tudi treningi ekipe mlajših kadetov pod vodstvom trenerja Miška Cilenška.

Bojan Rotovnik

športna zveza šoštanj

RAZPORED DOMAČIH ŠPORTNIH TEKEM IN AKTIVNOSTI ZA OTROKE IN MLADINO oktober 2006						
Panoga	Klub oz. društvo	Kategorija	Aktivnost	Termin	Lokacija	
odbojka	OK Šoštanj - Topolšica	kadeti	Območni odbojarski turnir za kadete	ned, 1.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Elektra D : Union Olimpija C	ned, 1.10. ob 10:00	Telovadnica OŠ Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	mladinci	Šoštanj : Pivovar	ned, 1.10. ob 15:00	Stadion Šoštanj	
košarka	KK Elektra	mladinci	Elektra : Rogaška 98	ned, 1.10. ob 16:00	Športna dvorana Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U10	Šoštanj : Hrastnik	sob, 7.10. ob 9:00	Stadion Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U12	Šoštanj : Hrastnik	sob, 7.10. ob 11:00	Stadion Šoštanj	
košarka	KK Elektra	kadeti	Elektra B : Keleja	sob, 7.10. ob 11:30	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Elektra A : Maribor A	ned, 8.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U14	Šoštanj : Vransko	pet, 13.10. ob 16:00	Stadion Šoštanj	
planinstvo	PD Šoštanj	osnovnošol., dijaki in študentje	Planinsko orientacijsko tekmovanje	sob, 14.10. ob 8:00	Rečica ob Savinji	
košarka	KK Elektra	kadeti	Elektra A : Ilirija	sob, 14.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Elektra A : Lastovka A	ned, 15.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	mladinci	Elektra : Nazarje	ned, 15.10. ob 16:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Pionirski turnir	sob, 21.10. ob 9:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Elektra D : Komenda B	ned, 22.10. ob 10:00	Telovadnica OŠ Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	mladinci	Šoštanj : Vojnik	ned, 22.10. ob 15:00	Stadion Šoštanj	
košarka	KK Elektra	mladinci	Elektra : Velenje	ned, 22.10. ob 16:00	Športna dvorana Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U14	Šoštanj : Vojnik	pet, 27.10. ob 16:00	Stadion Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U10	Šoštanj : Liwel Vojnik	sob, 28.10. ob 9:00	Stadion Šoštanj	
nogomet	NK Šoštanj	U12	Šoštanj : Liwel Vojnik	sob, 28.10. ob 11:00	Stadion Šoštanj	
košarka	KK Elektra	kadeti	Elektra A : Komenda	sob, 28.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	kadeti	Elektra : Šmarje Piv. Lipnik	sob, 28.10. ob 11:30	Športna dvorana Šoštanj	
košarka	KK Elektra	pionirji	Elektra A : Celjski vitez	ned, 29.10. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj	

Zbiranje podatkov o tekmah in aktivnostih za mlade na področju občine Šoštanj izvaja Športna zveza Šoštanj v sodelovanju s športnimi društvi/klubi in s podporo Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS. Podatke za mesec NOVEMBER pošljite do 15. oktobra na: info@sportna-zveza-sostanj.si.

Na vrh turna je naredil stojo

Zapisala Špela Janežič / Ilustracije Rok Poles

Nekaj drobcev ljudskega izročila o cerkvi sv. Florijana v Florjanu pri Šoštanju

Ne samo šentflorjanski pobi, ki so iskali vhode v kleti v skali, da bi prišli do sodov vina – tudi stari možakarji so postopali okrog cerkve sv. Florijana in topotali z nogami ob tla, da je gromko donelo. Verjeli so, da so spodaj kleti porušenega gradu Kacenštajn.

Konj je trikrat zarezgetal in trikrat s kopitom po zemlji zakopal, kar je bilo znamenje, kje naj gradijo cerkev.

Zanimanje ljudi je vzbujala tudi neobičajna lega cerkve. Možakarji so modrovali o tem, zakaj cerkev ni postavljena čisto na vrhu skale, tik nad prepadom; ali pa spodaj, ob vznožju strme vzpetine. Eden od starcev je povedal: mesto za cerkev so morali potrditi na Dunaju. Zato je pred davnimi časi v Florjan pripotoval cesarski sel, da bi določil, kje bo stala cerkev. Prijezdil je na belem konju, ki je naenkrat obstal, trikrat zarezgetal in trikrat s kopitom po zemlji zakopal, da so se iskre kresale od bele skale. S tem je konj potrdil kraj, kjer bo stala cerkev. In tam so jo tudi zgradili.

Nekoliko drugačna zgodba o gradnji cerkve je zapisana za velikim oltarjem: * k sv. Florijanu so se v vedno večjem številu zatekali ljudje in v stiski prosili svetnika, da jih obvaruje pred jeznimi Turki. Ti so zasužnjevali in pobijali ljudi ter požigali domove. Ljudje so sklenili postaviti novo cerkev, a poklicani izvedenec je temu nasprotoval. »Toda konjsko kopito je razbilo skalovje na dvoje – izvedenec je priznal končno sam, da je ta prostor za zidanje cerkve že namenjen po višji moči.«

Ko so leta 1927 obnavljali zunanost cerkve in kopali globok jarek za odvodnjavanje ob njeni južni steni, so menda naleteli na portal, ki naj bi na-

kazoval vhod v nekdanje grajske kleti. Nihče se ni opogumil, da bi kopal dalje, zato so območje zabe-tonirali. Poleg domačinov so sodelovali pri obnovi cerkve tudi italijanski delavci. Ko so šli domačini na malico, so se Italijani odpravili v pečevje lovit kače. Nasekali so jih na kose, spekli in pojedli. Kmalu menda tam okrog ni bilo nobene kače več.

Pri obnovi cerkve so na novo prekrili tudi zvonik. Ob koncu ga ni bilo junaka, ki bi si upal splezati čisto na vrh zvonika in nanj pritrčiti bakreno bučo s križem. Topolški zidarski mojster Ferdinand Kompan in njegovi zidarji, ki so takrat obnavljali cerkev, so pripovedovali, da je na vrh zvonika pritrčil kroglo s križem *Punčkov Rudl* (Rudolf Koželjnik, p. d. Punčoh iz Florjana, 1904–1996), ki je potem na vrhu turna naredil še stojo na glavi. Kjerkoli so se kasneje pogovarjali o šentflorjanski cerkvi, so se vedno spominjali vratolomnega podviga Punčkovega Rudla.

Punčkov Rudl je bil zanesenjak in ni je bilo stvari, ki se je ne bi lotil in naredil. Bil je tudi gasilec in eden izmed ustanoviteljev prostovoljnega gasilskega društva v Topolšici. Nekega dne je stal pred svojo domačijo in gledal proti Sv. Križu v Belih Vodah, kjer je divjalo neurje. Videl je, kako je strela udarila v zvonik velike cerkve, ki je začel goreti. – Pripovedovali so, da je Punčkov Rudl v 45 minutah od doma pritekel na Sv. Križ (najhitrejši hodci so za to pot potrebovali vsaj uro in četr). Spotoma je klical može, da so se mu pridružili pri

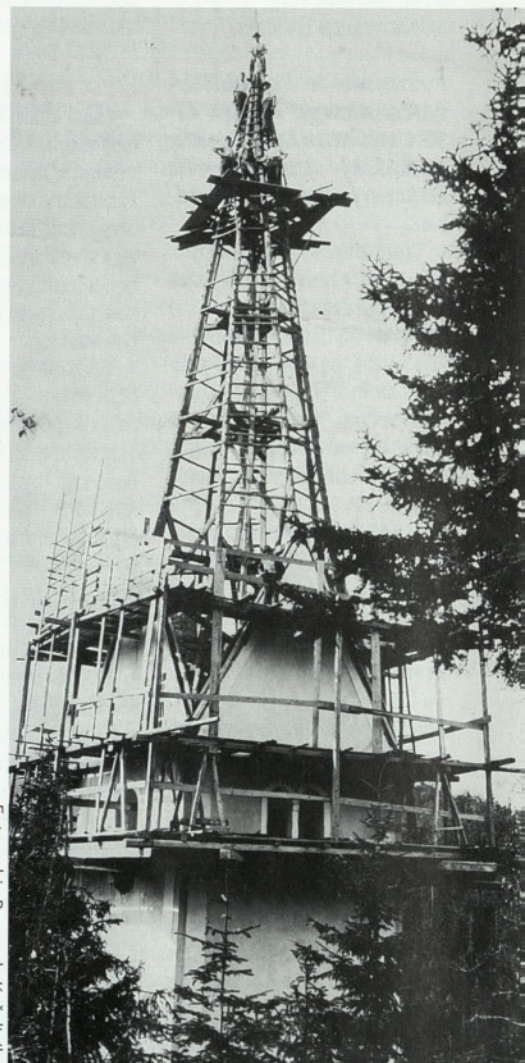
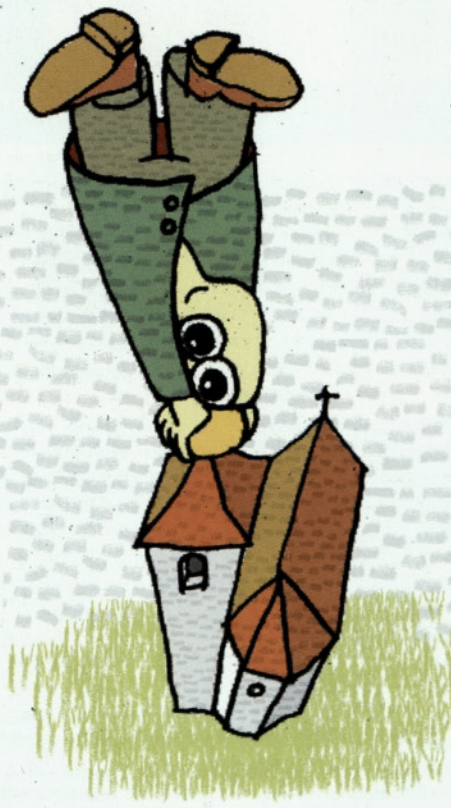

Foto: arhiv Bernarda Koželjnika

Obnova cerkve sv. Florijana leta 1927. Na vrhu zvonika sedi Punčkov Rudl.

gašenju. Takrat jim je po zaslugi Punčkovega Rudla uspelo preprečiti, da bi okrog 2800 kg težak zvon padel z nosilnih tramov v zvoniku.

Še po drugi svetovni vojni so na florjanovo k cerkvi prihajale procesije iz treh smeri: verniki iz Belih Vod in Lepe Njive so se zbrali pri Mostnarjevem križu, iz Topolšice in Zavodnje je šla zavavska procesija od Slamovskega križa, iz Šoštanja pa od Gregorčeve kapele. Pri cerkvi so se vse tri procesije srečale. Po sveti maši je pri Mežnarju pod cerkvijo – pod velikimi lipami, ki jih danes ni več – igrala godba. Organizirali so tombolo in na stojnicah prodajali suho robo ter kuhali čaj. »Naroda je blo tolik, da je blo vse črno.«

Pripovedovali so: Bernard Koželjnik in drugi.

* Povzeto po Poles et al, 1998: *Sakralna dediščina Šaleške doline*, s. 401.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Prvi dan jeseni je prijazno topel in trese jabolka ... jaz pa sedim s kozarcem svežega, izpod »preše« stisnjene soka in pišem o knjigah.

Najprej za mladino.

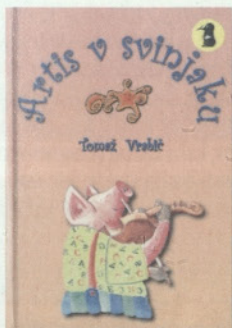
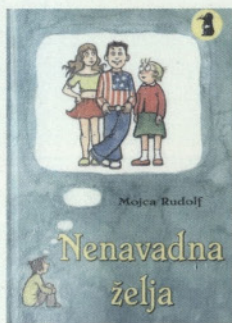
Prva nosi naslov *Nenavadna želja*, napisala jo je Mojca Rudolf. *Nenavadna želja* je tretja knjiga iz serije Zelenci, v kateri nastopajo otroci iz istoimenskega blokovskega naselja. V prvi knjigi iz serije Kje je Jure je neznan kam izginil naslovni junak, v drugi knjigi Skrivnost stare vile pa so na potep v preteklost odšli trije prijatelji, edini, ki so v času poletnih počitnic ostali v dolgočasnem Zelenju.

Tokrat bomo prebirali o nenavadni želji, ki jo je za rojstni dan resnično iz srca izrekel Tinček. Ker ga je prejšnje leto nadlegoval sošolec Denis, se je Tinček odločil, da bo ponavljal razred in se tako rešil nasilneža. A čeprav mu je to uspelo, se še vedno boji, da bo zopet postal žrtev, zato je nesamozavesten, nedružaben in nasploh čuden, kakor se tudi piše. Z novimi sošolci iz 5.a, ki jih poznamo iz prejšnjih dveh knjig, se sploh ne pogovarja in se jih izogiba, kolikor se le da. Pri tem mu ne more pomagati niti mama, ves čas pa razmišlja le o eni veliki želji: da bi za en sem mesec lahko postal nekdo drug...

Založba Karantanija.

Druga je romanček *Tomaža Vrabiča* z naslovom *Artis v svinjaku*.

Zgodba govori o prijateljih, ki ga predstavljajo preprost, iz deščic zbit svinjak. Morda se bo kraj zdel malce manj nenavaden za bivanje, če omenimo, da tam živi par ponošenih čevljev, ostarela nergaška metla, sitna muha, in kot se za vsak pravi svinjak spodobi, pujske. Vsak izmed prebivalcev je po svoje poseben in vsak si v življenju želi doseči nekaj več, zato se odločijo, da bodo postali prave zvezde in nastopali na pravem odru. Pujske je spreten pri igranju violine, metla krasno pleše, muha je izvrstna breččačka, čevlja pa sta tako ali tako prava plesna strokovnjaka. Sredi priprav iz-

vedo strašno novico – njihova gospodarica nima nič kaj plemenitih namenov. Obrabljene stvari bodo romale v smeti, pujske pa bo odšel tja, od koder se noben pujske ne vrne.

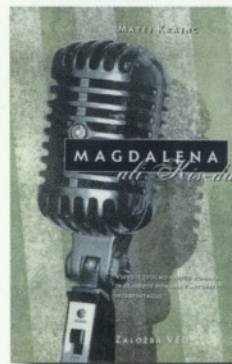
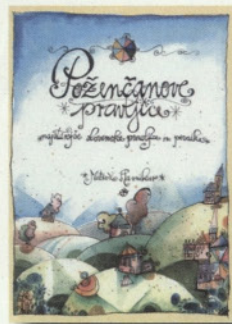
Ko premišljujejo, kako bi se rešili iz svinjaka, v pujskovo korito pade čisto pravi zvezdni utrinek z imenom Artis. Kot vemo, zvezdni utrinki uresničujejo najbolj skrite želje in tako se zgodi, da naši prijatelji postanejo zvezde na prav posebnem in prostranem odru...

Založba Karantanija.

Zadnje iz tega dela so *Požencanove pravljice*. *Matevž Ravnikar – Požencan* je bil dolgo znan predvsem strokovnjakom folkloristom kot prvi zapisovalec slovenskih ljudskih pripovedi, ki jih je zbiral v tridesetih letih 19. stoletja. Vsebinska zgodba (na 107 straneh) je z današnjega vidika presenetljiva – včasih gozljiva in presneto krvoločna. Preden jih boste prebrali otrokom, je modro, če jih preberete sami. Sicer pa je branje čisti užitek in če so bili vaši stari starši tiste vrste, ki otrokom pripovedujejo zgodbe, boste v tej knjigi zaslišali skoraj izgubljeni odmev napol pozabljenega časa. Knjiga je izšla pri založbi Didakta, uredila pa jo je Marija Stanonik.

Zadnja tokrat nosi naslov *Magdalena ali Kis – dur*, avtorja *Mateja Krajnc*.

To je drugi del trilogije o Radoslavu in je obenem kantavtorska zgodba, pravzaprav njeno nadaljevanje. Začne se v hotelu Hoffenstohl 1, kjer se kot hotelski glasbenik zaposli in živi protagonist romana Radoslav. Protagonista spremljamo pri glasbenih angažmajih v tem in drugih Hoffenstohlovih hotelih in med snemanjem koncertne plošče, ki sprva propade zaradi malomarnosti tonskega tehnika, ki po mešalni mizi polije pivo. Ko Radoslav pri sebi že odpiše tudi svojo hotelsko kariero, pride iz Švice na obisk hotelirjev sin, hud bolnik, s svojo novo spremljevalko Magdaleno Kognoj, ki je v romanu Radoslav zapustila protagonista in odšla v Ameriko. Njena nenavadna, zelo zapletena vrnitev in

pričakovana smrt hotelirjevega sina protagonista vzpodbudita, da se zbere in se ponovno loti snemanja koncertne plošče, kar mu na koncu tudi uspe.

Uživajte v soncu in pobiranju jabolk in sprehodih v suhem listju. Jaz vem, da bom. Pa ne sama!

E-knjižnica v Šoštanju

Odpiranje sodobnim tehnološkim pridobitvam, digitalizaciji, informatizaciji, omreževanju itd. je dolgotrajen in obsežen proces, ki ga še ne bo tako hitro konec. Čutimo ga na vseh koncih in krajih in se z njim srečujemo vsak dan. V na prvi pogled silno različnih strojih – računalnikih, fotografskih aparatih, telefonih, glasbenih aparatih in instrumentih, medicinskih aparatih itd., se namreč uporablja ista vrsta tehnologije. Vendar iz različnih razlogov vsi ti aparati niso enako dostopni. Po fotografskem aparatu, na primer, lahko seže vsakdo, če le ima denar, medtem ko so druge tehnologije, na primer medicinski aparati ali programi za prepoznavanje/identifikacijo oseb, precej težje dostopne, da o ceni ne govorimo.

Ker usposobljenost za uporabo računalnikov in možnost dostopa do njih vplivata na izobraževalne, socializacijske, gospodarske... procese, to opremljanje in usposabljanje podpira tudi država. Tako je ministrstvo za kulturo letos finančno podprlo opremljanje šoštanske knjižnice z računalniki in drugo računalniško opremo; projekt se imenuje 'elektronska knjižnica' ali skrajšano 'e-knjižnica'. Pri odločitvi za Šoštanj je med drugim igralo pomembno vlogo dejstvo, da v Šoštanju razen računalnika v knjižnici doslej ni bilo javno dostopne računalniške opreme, med pogoji za dodelitev državnega denarja pa je tudi zagotovitev dostopa do nove opreme vsak delavnik. Ponudba šoštanske knjižnice postaja tako bogatejša za štiri osebne računalnike z dostopom do interneta in z možnostjo tiskanja ter včitavanja (skeniranja). Priložnost so v knjižnici izkoristili še za nekaj manjših dopolnitev druge opreme; računajo, da bodo bralci, ki se bodo bolje počutili, tudi pogosteje prihajali.

L.P.

pripravila Ajda Prisljan

Koroško kulturno poletje 2006 je zaprlo svoja vrata. V zadnjih prireditvah so nastopili: na Ravnah Trio Ataka z violončelom, klarinetom in klavirjem, na Prevaljah Akademski folklorna skupina France Marolt Študentske organizacije Univerze v Ljubljani in Koroški brass band. Pred zaključkom sta bili še gledališko-cirkuska in lutkarska predstava, likovna razstava in nastop pevskega zbora.

V galeriji na ravenskem gradu se je s klasičnim rezbarjenjem v lesu predstavilo petdeset REZBARJEV SLOVENIJE. Kustosinja razstave mag. Simona Javornik: "Klasični materialni nosilec, les, zahteva znanje, izurjenost, ki ji še v zreli dobi sledi tudi virtuoznost v smislu vsebinskih presežkov. Motivi so zato klasično prepoznavni: celopostavna figuralka, portreti, žanrski motivi, funkcionalne skrinje in obešalniki z estetskimi komponentami. Bolj pogumni avtorji že prestopijo meje nematerialnega, abstraktnega, večidel v smislu rezbarjenih lesorezov."

VKoroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec so odprli razstavo sodobne avstrijske umetnosti s poudarkom na koroških avtorjih. Razstava je del projekta CROSSOVER, v katerem po izboru kustosa Jerneja Kožarja sodeluje tudi petnajst slovenskih avtorjev. Ti se bodo predstavili novembra letos v galeriji Kuenslerhause v Celovcu.

V razstavljenih delih v Slovenj Gradcu je razviden močan realistični trend, slikarstvo v povezavi s fotografijo, narisana fotografija ali slikarsko obdelana fotografija vse tja do fotorealizma.

Del razstave je tudi na pročelju galerije, kjer je kipar Thomas Hocke z Dunaja namestil dva zvočnika, svojo akustično inštalacijo, ki se imenuje Nek plus ultra. Pritrdil je tudi videokamero, jo povezal na računalnik in medmrežje. Kamera beleži obiskovalce, ki vstopajo v galerijo v Slovenj Gradcu, hkrati na pročelju galerije v Celovcu beleži tamkajšnje obiskovalce. Vsak obiskovalec sproži zvočni posnetek s koroškimi ljudskimi pesmimi. V Celovcu se slišijo slovenske, v Slovenj Gradcu pa nemške pesmi.

VKoroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika na Ravnah so odprli razstavo ilustracij akademskega slikarja ŠTEFANA PLANINCA. Razstavo je pripravila Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec (KGLU). Na otvoritve je prišel tudi sam umetnik Štefan Planinc, eden od najvidnejših predstavnikov nadrealizma v Sloveniji.

Razstava predstavlja ilustracije in nekaj slik iz del stalne zbirke KGLU in ilustracije iz zasebne zbirke akademskega slikarja Štefana Planinca. V knjižnici na Ravnah jo je postavila Aleksandra Rošer: »Ilustracija s pristopom, ki ga goji Štefan Planinc, z nadrealističnimi prvini, še danes enakovredno kljubuje zahtevni otroški domišljiji in vzporedno stopa z ilustracijo nekoč, ko je bila sama po sebi dovolj s svojo črno belo primarno govorico.«

Na Ravnah so Planinčeve ilustracije predstavljene v kronološkem zaporedju od leta 1956 do danes. V njih se osredotoča na »razpredmetenost v brezprostorju«, kar je vpliv njegovih nadrealističnih slikarskih izhodišč.

Svoje ilustracije je le malo kdaj razstavljal, hkrati pa je kar trikrat dobil Levstikovo nagrado za mladinsko ilustracijo. Mnogi se verjetno dobro spominjajo knjig s Planinčevimi ilustracijami, ki so jih brali v mladosti: Knightovo Lassie se vrača, Antona Ingoliča Tajno društvo PGC, Franceta Filipiča O Pohorskem bataljonu, Jožeta Snoja Hišica brez napisa, Vida Pečjaka Živali v ukrivljenem zrcalu, Gregorja

Strniše Kvadrat pa pika, Toneta Pavčka Vrtiljak in druge.

V zadnjem obdobju svojega ustvarjanja, ki ni zajat v razstavi, se Planinc posveča izključno črno beli risbi. »Rišem s posebnim, najtanjšim peresom. Format velik približno 30 x 40 cm delam od štirinajst dni do tri tedne, kar je zelo intenzivno delo. V teh risbah sem hotel čisto spontano razložiti vse to, kar sem si že pridobil,« opiše svoje najnovejše delo.

Direktorica koroške osrednje knjižnice Majda Kotnik Verčko je na otvoritvi povedala, da poudarjajo sožitje med dvema vrstama umetnosti - likovno in literarno, saj so pred nekaj meseci pri njih gostili letošnjega Prešernovega nagrajenca Milana Deklevo, te dni pa Štefana Planinca, ki je odlično ilustriral Deklevino zbirko Pesmi za lačne sanjave.

VGaleriji dr. Staneta Strnada v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec so odprli samostojno razstavo del iz taljenega stekla, cikel »Utrip« steklarskega mojstra MATIJAŽA GOSTEČNIKA iz Slovenj Gradca. Posvečena je osebu, ki dela v bolnišnici. Razstavljenih je nekaj sklopov: Polifemovo oko, nakit, protokolarna darila in drugo. Izdelke poimenovane Polifemovo oko je naredil v sodelovanju s slikarjem mag. KLAVDIJEM TUTTO in so igra svetlobe, črte in stekla.

VDružbenem domu na Prevaljah je igral Špas teater iz Mengša pri Ljubljani. Gostujoča komedija v režiji Tijane Zijanić »Navodila za uporabo moških v 5-tih delih ali 5 ŽENSK.COM« je prvi del trilogije, španske rekorderke in uspešnice, ki navdušuje gledalce po vsej Sloveniji. Igrale so: Tina Gorenjak, Mirjam Korbar Žlajpah, Janja Majzelj, Zvezdana Mlakar in Iča Putrih. Vsaka prikaže drugačen karakter ženske s povsem običajnim problemom ali vprašanjem: Zakaj moški ne vzdržijo dolgo?

Moški so tako krhka bitja, da bi moral vsak priti na svet s priloženimi navodili za uporabo in tako bi jih znale maksimalno izkoristiti. Z dodatnimi namigi za vzdrževanje, da bi čim dlje vzdržali. Navodila za uporabo moških bi vsebovala na primer: Čestitke za vašo izbiro moškega. To bi bila taka knjižica, ki jo dobite pri vsakem hišnem aparatu, kjer so razložene osnovne funkcije, in celo napotki, kako spraviti aparat iz zavoja. No, nasvetov, kako aparat potegne ven, mogoče ne bi potrebovale, ker že ob najmanjši priložnosti moški sam izvleče svoj aparat.

Smeh je brez premora polnil dvorano, in tudi jaz, gledalka, ženska, sem ves čas prikimavala nastopajočim: vse je res, kar so povedale o moških. Seveda pa bodo tudi oni imeli priložnost povedati svoje, kajti sledila bo predstava 5 moških.com.

Ob 15-letnici samostojnosti Republike Slovenije so na Dan državnosti v Ženevi v Palači Združenih narodov odprli razstavo slik akademskega slikarja ŠTEFANA MARFLAKA z Raven na Koroškem. Od koroških umetnikov je v tej palači razstavljal le še slikar iz Slovenj Gradca JOŽE TISNIKAR. Razstavljenih je dvajset slik v mešani tehniki, ki jih je Marflak nekaj mesecev pred razstavo naslikal posebej za Ženevo.

*Čistimo po evropskih standardih!
Občankam in občanom občine Šoštanj čestitamo za praznik.*

Komunalno podjetje Velenje

Podarite si obilje užтков!

Poskrbite za svoje dobro počutje in si privoščite kopanje v čudovitem bazenskem kompletu v zunanjih in notranjih bazenih z vodnimi masažami, savno ali katero od masaž ... kar vas najbolj sprošča in razveseli. Svežina in prostornost prikupno preurejene kavarne so razlog več, da posedite še ob kakšni dobri sladici ali napitku...

Se vidimo! V Topolšici!

Terme Topolšica

VpsStudio

L I M A

Čestitamo za praznik občine Šoštanj!

*Višinska
vzdrževalna
dela*

Marija LIHTENEKER s.p.

Topolšica 215, 3325 Šoštanj, telefon: 03/891 16 20, fax: 03/891 16 21

GSM: 031/648 344, 041/648 344, 050/648 344, e-mail: lihteneker.lima@mol.net

- višinska vzdrževalna dela na stanovanjskih in drugih objektih
- čiščenje s paro, peskanje fasad in druga dela v zvezi z zunanjos tjo zgradb
- strojno čiščenje kovin - peskanje in brušenje
- kronska vrtnanje betona
- soboslikarska in steklarska dela
- dajanje gradbenih strojev in opreme v najem

Ob praznovanju čestitamo občanom občine Šoštanj!
KOVINARSTVO SOVIČ
www.kovinarstvo-sovic.si

Vsem občanom čestitamo za praznik občine Šoštanj

VRTNARSTVO

GRADNJE

PUP
Saubermacher

ZA UREJENO OKOLJE

ŽUPNIJSKA OZNANILA

1. oktober - rožnovenska nedelja - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., ob 8.30 in ob 15. uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Topolšica ob 9.45 uri.
Sv. Križ ob 9., in ob 10.30 uri

8. oktober 2006 - 27. navadna nedelja - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri (srečanje ostarelih in bolnikov).
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.
Šentvid na Slemenu ob 15. uri.

15. oktober 2006 - 28. navadna nedelja - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri (srečanje ostarelih in bolnikov).
Topolšica ob 9.45 uri.

22. oktober 2006 - 29. navadna nedelja - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke 9.45 uri

29. oktober 2006 - žegnanska nedelja - maše:

prehod na sončni čas
Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., ob 8.30 uri (skupni krst)
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Topolšica ob 9.45 uri.

1. november 2006 - Vsi sveti - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. uri (ob 18. uri skupna molitev rožnega venca).
Bele Vode ob 10. uri.
Zavodnje ob 10., in 14. uri.
Podkraj ob 14. uri.

2. november 2006 - Vernih duš dan - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 18. uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 7. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri

5. november 2006 - zahvalna nedelja - maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.
Sv. Anton ob 11. uri.

Veroučna šola

Mnogi, ki ste hodili k verouku, se prav gotovo spomnite kakšne podrobnosti, ki ste jo doživeli. Ta ostaja z vami. Ni še dolgo tega, ko mi je nek starejši gospod dejal: »Veste, hodil sem k verouku! Čisto nič se ne spomnim kaj nam je g. župnik govoril. Edino kar danes vem je, da nas je imel rad, ko nam je pod staro vaško lipo delil suhe hruške.«

Danes bi dejali razni pedagogi in šolski svetovalni delavci, ... , »ja kdo jih bo pa kaj naučil.« Ja, kdo bo generacijo, ki gre za nami učil. S tolikimi stvarmi si belimo večkrat glavo, a na najpotrebnejše pozabljamo. Besede samo mičejo, zgledi pa vlečejo! Danes bolj kakor znanja in strokovno usposobljenih ljudi za šolo in verouk, potrebujemo zglede. Kako bo majhen otrok, ki se je šele komaj zavedal sveta okoli sebe, razumel kaj je dobro in kaj slabo, če pa tega pri nikomur ni videl in opazil.

Vsi skupaj smo se znašli v eni neobičajni situaciji. Vsi počasi doumevamo, da marsikaj tako kot je zdaj ne bo šlo več naprej. Toda koliko pa storimo, da bi bilo boljše in drugače. Večkrat občutim, ko starši vpišejo otroka k verouku sledeče: »Tu ga imate, napravite iz njega dobrega kristjana, dobrega človeka, dobrega ... «. Katehet nima čarobne palice s katero bi mahal in bi se zgodilo kakor bi kdo želel. Kateheta, pa naj bo to laika ali duhovnik, sam ne bo zmogel tako opraviti, da bi dosegli to kar vsi želimo. Prvi temelji vsake stvari, vere, kulture otrok dobiva v družini, kjer odrašča. Vloge staršev ne more nadomestiti noben vrtec, nobena šola, noben verouk. Za to pravimo, da je družina tudi prva Cerkev, prva skupnost, kjer se otrok sreča z vero. Večkrat se starši ne zavedajo, kako pomembna so prva leta otroštva, kako je otrok takrat dojemljiv, občutljiv za vsako stvar. Otrok čuti, ko ga mamica ali očka učita prvo molitev Sveti angel varuh moj, ali starša najprej sama verjameta v to kar v molitvi izgovarjata. Če to kar učita tudi sama verjameta, potem bo tudi otrok to molitev in vse ostale stvari sprejemal za svoje in mu bodo dragocene. Tudi kar zadeva obisk nedeljskih maš, kolikokrat se zgodi, da stari otroka zapeljejo k maši sami odhitijo domov in potem pridejo ponj. Prej ali slej se bo otrok vprašal: »Zakaj pa bi jaz hodil tja, če pa od domačih nihče ne gre?« Ali pa naj se otrok sam odloči ali bo hodil k verouku ali ne. Takšni pristopi ne prinašajo kaj prida. So stvari katere odločitev lahko prepuščamo otrokom, je pa še veliko teh, ko otrok sam ne more odločiti o njih. In med te spada tudi veroučna šola.

Z roko v roki bomo lahko naši generaciji mladih pomagali odkrivati lepoto življenja. Ker vsaka generacije se, ko dozori čas odloči za vero, za Boga. Dolžnost vseh, ki se kakor koli ukvarjamo z vzgojo otrok in mladih pa je, da jim pomagamo, da se bodo lahko odločili za to kar je vredno, kar ima prihodnost, kar je trajno in kar prinaša srečo.

Nek učitelj je na začetku šolskega leta preden je stopil v razred takole molil:

Gospod, po teh malih, ki mi jih vsak dan pošiljaš, srečujem celo človeštvo.

Njihovi pogledi mi govorijo o naših vprašanih in skrivnostih, njihov smeh in igre o naši žetji po sreči,

njihove skrbi in solze o našem trpljenju in obupu.

Gospod, nikoli ne bom zares doumel daru, ki mi ga daješ, ko mi zaupaš te otroke. Daj, da jih nikoli ne razočaram, ranim ali prevaram. Daj mi dovolj veliko srce, da jih bom ljubil v tem, kar ima vsak enkratnega, dovolj nežnosti, da jih bom potolažil, pomiril v njihovi ranjenosti, dovolj vere, da jim bom govoril o tebi, brez popačenja, nikoli pa ne brez navdušenja. Spremljaj jih tam, kamor jih vodi tvoja Previdnost, vdihni v vsakega luč svojega Duha. Če jih bo življenje osrečilo, prizadelo ali pa zapeljalo, jim daj, da bodo na dneve v tej šoli in tem razredu gledali kot na podobe nežnosti, svetlobe in miru. To je edina, a velika nagrada za katero te prosim.

Lovska maša že sedmič po vrsti

Povsem znano je, da je Sv. Hubert zavetnik lovcev in da goduje 3. novembra. Ravno v čast Sv. Hubertu Lovska družina Smrekovec Šoštanj skupaj z Župnijo Šoštanj prireja lovsko mašo na Sv. Križu. Letos je bila že sedma po vrsti, tako kot vsako leto že tradicionalno na drugo nedeljo v avgustu.

Foto: Arhiv

kljub slabemu vremenu se je zbralo kar nekaj vernikov in privržencev lovske maše. Prišli so lovci iz sosednjih lovske družin: LD Oljka, LD Mozirje, LD Rečica, LD Velunja, LD Škale, idr. V cerkvi pred oltarjem so bile razstavljene preparirane živali, ki so maši dajale posebno čarobnost, svoje pa so pripomogli še rogisti. Popostrili so mašo in dogajanje zunaj cerkve.

Mašo so vodili dekan Jože Pribožič, nov šoštanjski kaplan Tadej Linasi ter župnik iz Šmartnega ob Paki, g. Napret. Zakaj pa sta pravzaprav združeni Lovska družina Smrekovec Šoštanj in Župnija Šoštanj? Pred leti je bila na Sv. Križu posvetitev cerkve. Dekan in lovci so se dogovorili, da bo vsako leto takrat, ko bo obletnica posvetitve cerkve tudi lovška maša. Sv. Križ je za lovce LD Smrekovec Šoštanj središče lovišča, poleg tega pa še prijetna višinska točka za turiste.

Po maši so lovci obiskovalce pogostili z domačim kruhom in vinom, le-ti pa so lahko ob tem veselo pokramljali.

Melita Hudej

Za nabiralce prepovedano!

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

Na mojih potepanjih me pot večkrat popelje pod vznožje Olševe. Gozdovi so tukaj tako vabljivi! A že nekaj časa mi dobro razpoloženje kvarijo prometni znaki, ki morebitnemu »vsiljivcu« povedo, da je vožnja po tej in tej cesti prepovedana (kar je pravilno in razumljivo), ob enem pa prepovedujejo pot tudi kolesarjem in celo nabiralcem gozdnih sadežev.

In to mi je šlo najbolj v nos. Tudi jaz sodim med tisto večino slovenskega prebivalstva, ki svojega gozda ne premore, a brez potepanj po gozdnih samotah moje življenje ne bi bilo tako bogato, kot je. To bogastvo nikakor ni materialno in oprijemljivo, a tako meni kot še mnogim drugim daje možnost, da se nadihamo svežega zraka, da se posvetimo sami sebi in da hkrati še kaj nabereмо. Saj ne, da bi nosila domov cele košare jurčkov ali nabirala borovnice z »rifljem«, za kakšno juhico ali kompot pa je tega vendarle. Ker si domišljam, da naravo in njene dobröte dobro poznam, nabereм tudi kaj za zimske čajčke, ki me potem spominjajo na tople dni in v potepanja po gozdovih.

In zato so mi ti napisi in ti prometni znaki šli tako »v nos«, da sem se odločila stvar malo raziskati, še posebej potem, ko sem v gozdu srečala starejši par. Možakar me je vprašal, ali sem videla znak za prepoved gibanja v gozdu. Malo me je spreletelo, če je morda lastnik gozda. Bila sta dva, jaz pa sama. A se je izkazalo, da sta le nedolžna gobarja. »No, počasi nam bodo prepovedali še dihati gozdni zrak! Včasih, ko je pri nas vladala »železna diktatura«, je vsak lahko hodil po gozdu, kolikor je hotel, sedaj, ko imamo demokracijo, je pa to prepovedano«, je pripomnil, ko sta odhajala dalje. »No, saj še kdo deli moje mnenje«, sem si dejala. Čeprav mi je bilo znano, da je nabiranje v privatnih gozdovih pri nas dovoljeno, sem se odpravila k merodajnim.

Najprej sem se oglasila pri komandirju policijske postaje Mozirje Viliju Bezjaku. Povedal mi je, da se zaradi nabiralcev pri njih ni pritožil nobeden od lastnikov gozdov. Prav tako niso prejeli nobene prijave od nabiralcev gozdnih sadežev. Kar se tiče prometnih znakov, niso obvezujoči, če niso v skladu s predpisi, je dejal.

Nato sem se lotila listanja Uradnih listov. Kakšni pa so predpisi? Področje gibanja in ravnanja v gozdovih ureja več zakonov. Zakon o gozdovih v svojem petem členu med drugim pravi tudi takole:

- »Lastninska pravica (v gozdovih) se izvršuje tako, da je zagotovljena njihova ekološka, socialna in proizvodna funkcija. Lastnik zato mora:
- dovoliti v svojem gozdu prost dostop in gibanje drugim osebam.
- dovoliti v svojem gozdu čebelarjenje ter lov in **re-kreativno** nabiranje plodov, zelnatih rastlin, gob

in prosto živečih živali v skladu s predpisi.

Kako je s kurjenjem v naravi, med drugim določa tudi Zakon o varstvu pred požari. Področje kampiranja, piknikov, onesnaževanja in smeti ureja nedavno sprejeti Zakon o javnem redu in miru, ki za vandalsko in neprimerno obnašanje v naravi predvideva tudi kar znatne denarne kazni. Temo, o kateri razglabljamo danes, pa ureja še Zakon o zavarovanih vrstah, ki prepoveduje nabiranje gob in ostalih gozdnih sadežev za prodajo in za individualno porabo omejuje »bero« tako, da točno določa koliko česa smemo odnesti iz gozda domov.

Tako podkovana z znanjem sem se bolj samozavestno spet podala pod Olševo, tam je bilo z velikim trudom še mogoče nabrati nekaj žebca (brusnic). Pustila sem avto ob brunarici, kjer je manjši parkirni prostor in žleb s tekočo vodo. Prostor kar vabi k počitku, saj sta tam tudi lesena klop in miza. No, jaz sem se podala v gozd, zlezla pod rampo, na kateri je sporni prometni znak in pričela z nabiranjem. Moje »nahajališče« ni daleč v gozdu, zato sem pozorno poslušala, kadar se je doli na cesti ustavil kak avto ali motor. Malo me je pa le skrbelo, le kaj bi, če bi mi kdo »slučajno« predrl gumo? No, kaj dosti ni bilo slišati, bil je delavnik in na cesti ni bilo veliko prometa. Le nekaj smeha je bilo slišati in polglasen pogovor v tujem jeziku, kar ni nič posebnega, saj cesta preko Pavličevega sedla vodi v sosednjo Avstrijo.

Ko se je moj litrski lonček napolnil z lepimi in predvsem zdravilnimi rdečimi jagodami, sem se vrnila do parkirišča. Avto me je še vedno čakal kot kak ubogljivi konj in nič se mu ni zgodilo, zgodilo pa se je nekaj drugega. Na mizi in klopi je bil kup smeti, papirji, plastični lončki od pudinga, na pol prazna plastenka osvežilne pijače. Kri mi je zavrela. To sta pustila za seboj tista dva tujca, ki sem ju slišala. Seveda jima ne bo prišlo na misel, da bi kaj takega delala doma, tam so kazni previsoke. Iz pričela sem bolj razumeti tiste prometne znake in tiste lastnike gozdov, ki se branijo takih vandalov, a se jih ubraniti ne morejo.

In sklenila sem, da se pozanimam še za mnenje na drugi strani.

A stvar ni bila tako preprosta. Iz razumljivih razlogov o tej temi niso radi govorili, ko so izvedeli, da bom o

tem pisala, pa so sploh postali zelo nezaupljivi. No, ker sogovornika nisem našla pod Olševo, sem se odpravila nižje in na meji med Ljubnim in Rečico obiskala kmetijo Jožeta Hriberška, po domače pri Jermančniku.

Gospodar je že večkrat izrazil predlog, da bi skozi njegov gozd speljali gozdno učno pot. No, tu pa je nekdo, ki se ne brani ljudi v svojem gozdu, sem pomislila. »Veste, veliko mi je do tega, da bi šolska mladina in otroci iz vrtca prihajali v gozd pod budnim očesom osveščenih vzgojiteljev, da bi jim ti na kraju samem razložili, da je treba na to, da drevo zraste, čakati eno celo človeško življenje. Da je treba z gozdom pametno gospodariti in ga negovati. Gozd ni divjina, ki bi rasla kar tako sama od sebe. Otroci bi se tako dobro razgibali, se nadihali svežega zraka in se naučili spoštovati naravo!«

»Kaj pa gobarji, ali vas tudi ti ne motijo?« sem bila radovedna.

»Vam bom čisto odkrito povedal. Na tem svetu smo samo popotniki, ko se naša pot konča, ničesar ne moremo odnesti s seboj, zato tudi nikoli nisem bil jezen, če je kdo gobaril v mojem gozdu. A kar se dogaja zadnjih deset let, je nezaslišano. Cele horde nabiralcev se podijo po gozdu. Prihajajo od vsepovsod, ne samo iz naše doline, celo iz Celja, Žalca ali Polzele pridejo. In prehodijo vsako ped in odnesejo vse, da se gobe ne morejo niti »vsejati« več. Česar ne poznajo, pa zbrcajo in se najbrž sploh ne zavedajo, kako so gobe v življenju gozda pomembne. Da ne omenjam še tega, kako se poskušajo pripeljati čim bližje in z izpuhi delajo škodo. Avtomobile parkirajo kjer koli, da po svoji lastni cesti ne moreš s traktorjem v svoj lastni gozd na delo. Pa še nekaj je; avtomobilski hrup in vpitje plašita živali. Že moje ovce v ogradah, imam jih okoli sto, so čisto preplašene, kaj šele uboga divjad, kakšna drobna srnica! Tako vam rečem, to se ne bo dobro končalo! Ravno zato mi je toliko do tega, da bi mlade bolj poučili, da bi spoštovali to, kar nam je dala narava in so nam zapustili predniki v dolgih stoletjih!«

In zaključek? Zdravo kmečko mnenje ima torej še vedno prav. Samo če se bomo tako naučili gledati na naravo, bomo imeli kaj od nje tako lastniki kot tisti, ki smo v tujem gozdu le gostje in se moramo tako tudi obnašati!

Taborjenje v Ribnem pri Bledu ... kjer se uresničijo vse taborniške sanje!

Kot že vrsto let se taborniki rodu Pusti Grad Šoštanj odpravimo na letno taborjenje v naš Kajuhov tabor, ki je vsem že zelo dobro poznan. Tabor ni težko najti. Takoj na začetku Bleda zavijemo levo proti vasi Ribno, nadaljujemo pot proti reki Savi, preko Ribenskega mostu in zopet na levo. Pot nadaljujemo po zaprašenih cestah in na križišču zavijemo desno. Tam kjer se cesta konča, se za nas tabornike, pot šele prične.

Tabor je ujet v gozdni idili tik pod Jelovico. Gozd, narava, bližina reke Save in mnogih drugih zanimivih ciljev, nam nudi pestro in dinamično izvajanje taborniškega programa. Vsak tabor je zgodba za sebe. Letošnji pa je imel prav poseben pridih. Letošnje leto je namreč 40. obletnica taborjenja na tem prostoru. Že 40 let različne generacije tabornikov svoj prosti čas preživljajo z roko v roki z naravo. In tudi letos je bilo tako.

Foto: Tomaž Sinigajda

V zares lepo urejen taboru (Kajuhov tabor je eden izmed najbolj urejenih tabornih prostorov v Sloveniji) smo preživeli nepozabnih 10 dni. Skupaj 130 taborečih iz Šoštanja, Polzele (četa Zelenega zlata) in Prebolda (četa Gozdovi Žvajge) je tvorilo celoto, ki je dihala kot eden. Različne igre, gozdna šola, vožnje s kanuji, kopanje, pohodi, bivakiranje, orientacije po okolici, taborjada in zabavni družabni večeri ob tabornem ognju. To in še mnogo več se je zgodilo v teh desetih dneh.

V sklopu taborjenja vsako leto poteka tudi zelo kakovostno pripravljen vodniški tečaj katerega glavna naloga je izobraziti mlade tabornike, ki kasneje dobijo svojo skupino otrok in svoje znanje prenašajo na njih.

Ob koncu taborjenja je bilo moč opaziti mnogo žalostnih obrazov. Imeli smo tako nepozabno, da nihče ne bi imel proti, če bi tabor za kakšen dan tudi podaljšali. Poslovi-li smo se s solzami v očeh in obljubo, da se kmalu spet vidimo.

Pred nami je novo taborniško leto v katerem imamo celo kopico novih načrtov.

Taborniški ZDRAVO!

Tomaž Sinigajda - SiNi

Ko je čas za tabore in še kaj ...

Ja, poletje nam je prineslo mnogo. Julij ogromno vročine, avgust malo pestrejšje vreme. Za skavte pa sta oba poletna meseca pomenila čas, ki nam je prinesel priložnost za glavne skavtske pustolovščine in dogodke. Cilj vsakega skavtskega leta je tabor. Ta se odvija med poletnimi počitnicami, ko pozabimo na šolo in vsakdanje stvari. Vsako leto si izberemo tudi drugo lokacijo tabora ter najstarejša veja - popotniki in popotnice - tudi način potovanja. Včasih gremo na tabor peš, drugič s kolesi, morda bomo šli kdaj s čolni ...

Letos smo se skavti iz Šaleške doline odpravili na tri tabore. Prav vsi so se to leto odvijali na Primorskem. Izvidniki in vodnice (torej tisti, ki obiskujejo 7., 8., 9. razred ter 1. letnik) so taborili v bližini istrske vasi Krvavče ob reki Dragonji v bližini Sečovelj, odrasli skavti prav blizu njih - v sami vasi Krvavče, popotniki in popotnice (srednja šola in študenti) pa smo pobegnili v tujino - na otok Krk. Na vseh taborih je bilo zabavno, ker pa niso trajali celo poletje, smo se skavti zaposlili še s kakšno drugo akcijo. Nekateri so se odpravili krast zastavo kakšni v bližini taboreči četi, za velik uspeh pa si štejejo tudi sodelovanje na odbojarskem turnirju Odbitek v Mozirju, kjer smo z drugim mestom dokazali, da se znamo z žogo boriti tudi na mivki.

Pravijo, da je Istra biser

Tabor čete in odraslih skavtov v Krvavčah (1. - 8. 7. 2006)

V Krvavče se je odpravilo skoraj vse skavtstvo iz Velenja. Najprej tehnični voditelji in popotniki na sluzenju, ki so že pred taborom poskušali pripraviti prostor. Nato glavni akterji tega tabora: izvidniki in vodnice, ki so tam uživali 100 na uro. Nekaj dni za njimi so se v bližini utaborili odrasli skavti, ki so Primorsko spoznavali čisto drugače. Končno so na dan obljub te prišli slovesno izreči tudi klanovci, samo praznovanje pa so pospremili čisto vsi skavti in neskavti, s katerimi smo v skavtskem duhu povezani. Vse je dihala s tem taborom in udeleženci so bili navdušeni. Domov so prišli zagoreli in utrujeni, a vendar nasmejani in polni idej, spominov ... Kako pa ne bi, ko so imeli po celem letu končno spet priložnost postavljati ogromne šotore, vsak dan prižigati ogenj in kuhati na njem, graditi taborne stavbe, postavljati jambor, oditi na potep in uživati ob večernem ognju! Spet so lahko zaživel po skavtsko: preprosto, brez odkritij novejšje tehnologije, pa vendar zelo pestro in iznajdljivo. Ker je bil tabor dokaj blizu slovenskega morja, so se mladi skavti namočili tudi v njem, poskrbeli pa so predvsem za spoznavanje čudovite, a vse premalo poznane slovenske Istre. Na obisku so imeli tudi nočne lovilce zastave, a so tabor uspešno branili in ohranili čast svoje zveste straže. Vrhunec vsega je bil zagotovo dan, ko so v veliko skavtsko družino sprejeli nove člane. Z njimi so lahko prav vsi prisotni skavti ponovili besede oblju-

Foto: Arhiv

be, ki vsakemu skavtu pomenijo pomembno zavezo: *Pri svoji časti obljubljam, da si bom z Božjo pomočjo prizadeval služiti Bogu in domovini, pomagati svojemu bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone.*

»Pejmo v hribe!!!«

Tabor popotnikov in popotnic na Krku (7. - 13. 8. 2006)

Resnica je, da se je med velenjskimi klanovci zanimanje za letošnji tabor zelo povečalo, ko se je razširila govorica, da gremo na morje, da gremo na otok Krk. Ampak navdušenje tudi ni uplahnilo, ko smo ugotovili, da skavtski tabor ne bo zgolj ležanje na plaži in namakanje v morju. Cilj vsakega popotnika se namreč skriva v treh pojmi: poti, skupnosti in sluzenju. Zato smo vedeli, da nas bo na morju čakala tudi hoja, da nas bo čakalo sklepanje in utrjevanje prijateljstev ter pomoč drugim. Nič čudnega, da so se v naših nahrbtnikih znašli gojarji. Prav so nam prišli, saj smo po opravljeni poti osupli ugotovili, da se tudi na morju, le streljaj stran od turističnih središč, dvigajo pravi hribi. Kako pa je potem izgledal ta naš tabor? Potovali smo. Iz kraja v kraj, z nahrbtnikom na ramenih. S sabo smo imeli vse, kar smo potrebovali: gorilnike, hrano, vodo, spalke, obleko in tudi kopalke za osvežitev, ko je bilo hoje dovolj. Dve noči smo spali v šotorih, ostale smo prebili v hotelu modro nebo z nešteto zvezdicami. Včasih nam je bilo s težkim nahrbtnikom in žulji malce težko, a ko smo odkrivali, koliko lepota skriva ta jadranski otok, ki jih navaden turist ponavadi spregleda, smo ugotovili, da trud ni bil zaman. Celo plezali smo po planinskih poteh ter zabavali vse, ki pogleda na malce utrgane skavte niso vajeni vsak dan. Ko smo se v dežju z gromozanskimi nahrbtniki na ramenih pognali na bližnji, več kot 300 m visok hrib, pač za nekatere nismo bili normalni. Gledali so nas z začudenjem, a so s spodbudo spremljali našo pot.

Da pa je imel celoten tabor neko rdečo nit, sta nas spremljali zgodovinski osebnosti: sv. Ciril in Metod. Naučili smo se glagolice in se poučili o stanju slovenskih jezikov v njunem času. Po poti smo odkrivali bisere Krka: Baščansko ploščo, Kiklopove stopnice, najstarejši hrast na Krku, glavna mesta, otoček Košljun ...

Kaj naj še rečem? Lepo je bilo in naša skupina se je tako povezala, da smo se morali po taboru še isti dan ponovno srečati, da se ne bi preveč pogrešali ...

Preudarna levinja - Jerica Koren

Porušene hiše v Gaberkah XIX. del

A. Grudnik in Z. Mazej

Pri Mehu

Pri Mehu se je nekoč imenovala kmetija, ki je stala ob vznožju Ležnja, nekako na sredi poti med starim gasilskim domom in cerkvijo Sv. Urha. Med potjo skozi Gaberško vas je kakšnih dvesto metrov pred cerkvijo cesta skrenila ostro na desno in te po slabih stotih metrih rahlega vzpona pripeljala do Mehove kmetije. Na levi strani je Mehe in sosede Obšeterje ločeval dolg in precej globok jarek. Najbližji spodnji sosedi pa so bili družina Ivana Spitala. Svoj čas je bila pri Mehu največja kmetija v Gaberkah. Pred rušenjem leta 1998 je kmetija premogla komaj nekaj let prej dokončano hišo z belo fasado, drvarnico s svinjaki in garažo ter lesen hlev, ki je bil zgrajen že leta 1927. Mehi so že dolga leta znani kot veliki ljubitelji konj. Mehova konjska vprega se večkrat pojavi na različnih prireditvah in slovesnostih v Gaberkah in okolici.

Foto: arhiv Ostrovšnik

Poroka Ivana in Marjete Blazinšek leta 1928 pri Varmonočniku v Razborju.

Majhna kmetija naj bi obstajala po pričevanjih najinih sogovornic Glike in Grete že od leta 1870. Ta letnica in kratice lastnika, njunega pradedka Grega Blazinška, naj bi bile po njunem spominu vklesane v hrastove podboje vhodnih vrat hiše. Zanimivo je, da sedanji potomci ne vedo, od kod izvira ime pri Mehu. Grega Blazinšek je bil sicer zelo iznajdljiv in priden gospodar. Takoj po izgradnji hiše je del hiše preuredil v gostilno. Poleg gostinstva se je na veliko ukvarjal tudi s kmetijstvom in furmanstvom. Ker sta mu gostilna in furmanstvo prinašala dobiček, je začel po Gaberkah kupovati zemljo. Kmetija se je širila in kmalu je bila z obsegom 24 hektarjev zemlje, od katerih je bilo pol gozdov, to največja kmetija v Gaberkah. Mehi so takrat premogli tudi dva kozolca. Starejši kozolec na dva »štanta« je stal pod cesto pred hišo in so ga okoli leta 1960 zaradi dotrajanosti porušili. Na njegovem mestu so kasneje nameravali zgraditi novo hišo, vendar iz tega ni bilo nič, ker niso dobili soglasja za gradnjo zaradi vplivnega območja premogovnika. Drug kozolec s častljivo letnico postavitve 1871, pa še danes stoji za Velunjo na zgornji strani mostu, ki pelje iz Gaberk proti Škalam. Pred nekaj leti je bil

deležen obsežne adaptacije. Obnovljeni so bili temelji in del lesene konstrukcije, zamenjali pa so tudi strešno kritino, ki so jo pobrali iz hiše nekaj dni pred rušenjem. Kozolec bo tako lahko še mnogo let ključeval zobu časa. Mehi so imeli zgrajena tudi dva »štepaha« - vodnjaka. Prvi z ročno črpalko je bil postavljen pred hišo na levi strani za cesto. Oče Ivan je imel tam postavljeno majhno klopco, kjer je rad posedal in kadil. Drugi vodnjak pa je bil skopan na spodnji strani hiše. Pokrit je bil z deskami, vodo iz njega pa so zajemali z vedri.

Po pradedku Gregu je kmetijo nasledil njegov sin Ivan z ženo Roziko (roj. leta 1876). V hiši so se jima med leti 1900 in 1905 rodili trije otroci, Franc, Nežka in Ivan. Pri četrtem porodu leta 1908 pa sta otrok in mama Rozika, ki je bila takrat stara 32 let umrla. Ivan je nato skupaj s svojimi starši vzgajal svoje tri otroke. Ko so otroci odrasli, je prva od doma odšla hčerka Nežka, ki se je poročila v Litijo. Za njo je šel še njen starejši brat Franc, ki se je zaposlil v Ljubljani kot železničar. Franc je ostal do svoje smrti, ki jo je dočkal v domu za ostarele v Braslovčah, »ledik«. Tako je sredi dvajsetih let prejšnjega

Foto: arhiv Ostrovšnik

Mehova Marjeta pred domačimi durmi.

stoletja na kmetiji od mladih ostal le najmlajši sin Ivan. Preden pa je kmetija leta 1928 prešla v njegove roke, pa je strela 17. julija leta 1927 na njej zanela požar. Ob tem sta popolnoma zgorela lesen del hleva in svinjaki, ki so bili zgrajeni kot podaljšek hleva. Do leta 1928 so na istem mestu zgradili nov hlev. Ta hlev je z manjšimi popravili služil svojemu namenu vse do rušenja leta 1998. Skoraj hkrati s prevzemom kmetije je Ivan v hišo pripeljal ženo. Kmetija je namreč nujno potrebovala kakšno pridno žensko roko, zato mu je njegov oče svetoval čimprejšnjo ženitev. Poroka je bila težko pričakovana, zato je bila toliko večja, za glasbo pa so skrbeli kar štirje muzikanti. Ivan si je za nevesto izbral Marjeto Veršek, rojeno 10. junija 1906, po domače Varmonočnikovo iz Razborja. Ivan in Marjeta sta v svojem zakonu povila kar deset otrok, sedem hčerk in tri sinove. Leta 1930 se je rodil Ivan, 1931 Marija, 1933 Franc, 1934 Ferdo, 1935 Slavka, 1936 Marjetka, 1939 Tonika, 1942 Greta, 1944 Milka in leta 1947 Glike. Od številčnih bratov in sester danes manjkata Marjetka, ki je umrla šest mesecev po rojstvu in Ferdo, ki je umrl oktobra 2003. Mama Marjeta je poleg tega, da je sama povila 10 otrok, kot babica več-

Najstarejša slika na kateri so okoli leta 1950 sestre Gelika, Milka in Greta, posneta pa je bila ob odhodu njihovega brata Franca v vojsko.

Foto: arhiv Ostrvršnik

krat pomagala drugim ženskam pri porodu. Oče Ivan je bil septembra 1930 prisoten na ustanovnem zboru gasilskega društva Gaberke, kar potrjuje njegov podpis na ustanovni listini, ki jo hrani PGD Gaberke. Najbrž je bil eden izmed tistih, ki so se najbolj zavzemali za ustanovitev društva, saj mu je štiri leta pred tem zgorelo kompletno gospodarsko poslopje, kjer mu preveč oddaljeni družmirski in šoštanjski gasilci niso mogli veliko pomagati.

Kmetija je sicer imela veliko zemlje, a številčna družina je potrebovala tudi veliko hrane. V hlevu so imeli okoli 10 glav živine in 6-7 prašičev. Doma so sejali veliko vrst žita, največ pšenice. Druga, tisti čas pomembna žita pa so bila proso, ajda, rž, ječmen, oves, lan in koruza. Za žito so imeli tri velike šestdelne »košte« - lesene zaboje s pokrovi, kamor so shranjevali suho žito in moko. Dve »košti«, kamor so shranjevali žita za prehrano so imeli na podstrešju hiše, tretja, kjer so imeli žito za živali pa je bila na marofu. Večino žit so vozili z vozovi na mletje v Slanetov - Grudnikov mlin v Velunji. Žito so transportirali v usnjenih vrečah (mehi), kamor je šlo okoli 50 kg žita. Pri hiši so imeli tudi svoje domače bučno olje. Za prehrano prašičev so namreč pridelovali veliko buč. Bučnice so vozili mlet in stiskat iz njih olje na Paške vrhe.

Foto: arhiv Ostrvršnik

Otroci Ivana in Marjete Blazinšek. Iz leve stojijo: Ferdo, Tonika Meža, Slavka Frantzen, Ivan, Greta Sedovnik in Milka Geurten. Iz leve sedijo: Gelika Ostrvršnik, Franc in Marija Klančnik.

Lesen hlev, ki je Mehom služil 71 let.

Foto: Lojze Ojsteršek

Oče Ivan je med vojno zbolel za vodenico. Bolezen je bila tako huda, da je bil kljub vpoklicu oproščen služenja vojske. Noben zdravnik in nobeno zdravilo mu ni pomagalo, dokler ni srečal nekoga, ki je ozdravel za to zahrbtno boleznijo. Ta mu je predlagal naj si kuha gladežev čaj. Očitno mu je ta čaj pomagal, saj je Ivan kmalu ozdravel. Ivan zaradi bolezni ni zmožal opravljati težkih del. Zato je tisti čas s konjsko vprego stvari naokoli razvažala njegova žena Marjeta. Med vojno je Marjeta nekajkrat tvegala svoje in življenje drugih družinskih članov, ko je z vprego vozila hrano in različen material partizanom na Graško goro na prevzemno mesto pri Bovhu. S sabo je najraje vzela sina Franca, saj jo je bilo tako manj strah. Ko sta z volovsko vprego prispela do Bovhove domačije, so ju povabili na okrepčilo, ta čas pa so partizani razložili voz. Tudi nazaj domov sta se vračala v strahu, saj v vojnem času nikdar nisi vedel, kdaj te lahko sovražnik

Nova hiša slikana iz spodnje strani leta 1986.

Foto: Lojze Ojsteršek

Oče Ivan je rad posedal poleg štepiha pred hišo.

ustavi in zastavi neprijetna vprašanja.

Nekaj časa po vojni jim je prinašalo dobiček gojenje hmelja. Svoje sušilnice za hmelj niso imeli, zato so ga sušili pri Jeriču ali pa pri Jermanu. Oče Ivan je imel zelo rad tudi čebele in na bregu pod hlevom je imel čebelnjak. Na stara leta, ko je zopet zbolel, so nekega dne čebele rojile in odletele. Novih čebel Ivan ni več kupil, saj ne bi mogel več dobro skrbeti zanje.

Kot sva že omenila, so bili včasih pri Mehu furmani, zato so imeli pri hiši vedno po dva konja. Ker sta bila konja veliko na cesti, so za kmetovanje uporabljali par volov. Največje veselje za delo s konji je imel sin Ferdo. Ta je s konjsko vprego nekaj let po vojni vozil gradbeni material za gradbeno podjetje Gradis, ki je takrat na veliko gradilo v Velenju. Ko pa je Ferdo dobil službo z boljšo plačo v Rudniku Lignita Velenje, ni imel več veliko časa za delo s konji.

Ivanovi in Marjetini otroci so se z leti počasi drug za drugim odseljevali in ljudi za delo na kmetiji je bilo vedno manj. Dedek Ivan je umrl okoli leta 1950 v visoki starosti 82 let. Tudi starša nista bila več zdrava in rosno mlada, zato se je obseg del na Mehovi kmetiji zmanjšal. Tako je oče Ivan konec petdesetih let prejšnjega stoletja konja z imeni Pubi in Rubi prodal in za delo na kmetiji uporabljal samo še par volov. Dohodkov na kmetiji ni bilo več veliko, vseeno pa si je Ivan želel obnoviti staro dotrajano hišo oz. zgraditi novo hišo. A dolgo je ostala to le želja. Na kmetiji je od otrok ostala najmlajša hčerka Gelika, ki se je leta 1976 poročila s Francem Ostrvršnikom iz Stare vasi pri Velenju. S Francovim prihodom na kmetijo, pa je kmetija zopet zaživela in si povrnila del slave nekdanjih Mehov. Franc je svojo mladost preživel na kmetiji pri Lovrencu, zato mu izkušnje s kmetovanjem ni manjkalo. Imel je tudi že dva konja, ki ju je v Gaberke pripeljal s sabo. Prav tako je k Mehu pripeljal vprežni obračalnik, zanimiv stroj, ki pa tisti čas ni bil več moderen. Obračalnik je Franc letos obnovil ter ga razstavil in Prazniku žetve in kruha pri gasilskem domu Gaberke. Konjev so se pri Mehu razveselili, saj so imeli pri njih že dolgoletno tradicijo, ki se je ohranila vse do danes. Konje so nekaj časa uporabljali za delo na njivah ter za vožnjo različnih

Mehov Franc med svojim najljubšim opravilom.

Foto: arhiv Ostrvršnik

Porušene domačije

vozov in kočije. Večkrat si je s pomočjo konjev svoje njive preoral in pobranel tudi Gelikin starejši brat Ferdo. Danes konji pri Mehu nimajo več težaškega dela, jih pa Franc z veseljem vpreže v kočijo ali »gumiradl« ter zapelje mladoporočence na poroko, včasih pa je velikokrat zapeljal gaberške fante na »štelngo«. Tudi čas za nedeljsko vožnjo v Razbor k Rihterju se najde.

Leta 1976 sta hotela Franc in Gelika zgraditi novo hišo, ker je bila stara že zelo dotrajana. Vendar pa nikakor nista mogla dobiti gradbenega dovoljenja, češ da stoji njuna domačija na vplivnem območju Rudnika Lignita Velenje in se bosta tako ali tako morala z družino čez dobrih deset let izseliti. Preselitev cele kmetije pa za Meha finančno ni bila mogoča, pa tudi odškodnine še niso bile urejene, zato sta videla rešitev samo v gradnji nove hiše, oz. adaptaciji stare. Na njuno srečo pa so takrat začeli pripravljati traso za novo cesto, ki bi povezala Topolšico, Lajše, Ravne, Gaberke in Škale z Velenjem. Del ceste iz Gaberk v Škale je bil planiran na njihovem travniku skozi njihov gozd v Škale. Za traso nove ceste so Mehi morali prodati približno 1 hektar gozda in nekaj travnikov. Geliko, tedanjo solastnico kmetije so povabili v Šoštanj na gozdno upravo, da podpiše soglasje izgradnje nove ceste. Pa se je Gelika znašla in se začela pogajati. Za podpis soglasja je v zameno hotela, da ji uradniki izdajo manjkajoče soglasje za popravilo stare dotrajane hiše. Da pri izgradnji nove ceste ne bi bilo preveč zastoja, so ji uradniki vsa potrebna soglasja na hitro uredili in dostavili na dom že naslednji dan zgodaj zjutraj. Gelika je potem le podpisala soglasje za izgradnjo nove ceste, z možem Francem pa sta lahko leta 1978 pričela z adaptacijo prve polovice stare hiše. Hišo sta adaptirala v dveh delih, zato da sta z otroki imela kje živeti. Med tem časom, leta 1980 je v 74 letu umrla mama Marjeta. Tako ni okusila prijaznejšega in toplejšega življenja v novi hiši, ki pa tudi za ostale ni trajalo dolgo. Zaradi vplivnega območja premogovnika so se Ostrovščniki morali preseliti. Lokacijo za nov dom v Gaberkah so našli na svoji zemlji kakšen kilometer višje od starega doma, le da na drugi strani cerkve. Tako so Mehi še vedno ostali najbližji sosedi cerkve, pridobili pa so tudi lepši pogled nanjo. Leta 1991 so pričeli z izgradnjo novega hleva, kasneje pa so zgradili tudi novo prostorno hišo, v katero so se vselili leta 1999.

Pa še zgodbica iz otroštva Gelike in Grete. Pri Mehu je bilo devet otrok. Kot v drugih številnih družinah so bili tudi ti otroci vzgojeni tako, da so pazili drug na drugega, saj drugače starši zraven njih ne bi mogli ničesar narediti. Včasih pa so mlajši otroci le preveč poskušali posnemati starejše in so zato tudi kaj narobe naredili. Nekoč je najmlajša sestra Gelika opazovala svojega 13 let starejšega brata Ferda pri obrezovanju dreves. Njegovo plezanje po jablani, ki je stala zraven čebelnjaka in obrezovanje krošnje je pritegnilo njeno pozornost. Nekaj časa je dogajanje z zanimanjem opazovala, nato pa je prišla na idejo, da bi nekaj takšnega tudi sama zmogla. Vrnila se je v hišo, vzela majhen nožek – pipec in se odpravila do majhne jablane, ki je rasla poleg čebelnjaka. Kolikor je segla v višino, je nato z pipecem olupila mlado drevo. Ko je bilo drevo lepo olupljeno, se je pohvalila bratu Ferdu s svojim izdelkom. Ferdo je osupnil nad belim deblom in ji rekel, da ni naredila prav in da bo oče zelo hud, ko bo to videl. Bratje in sestre so se zmenili, da bo za Geliko najbolje, da se za nekaj časa potuhne, da očeta mine jeza. Oče sicer nikoli ni dvignil roke nad otroke, ampak zaradi olupljene jablane pa bi jo Gelika znala dobiti po tazednji. Gelika je brez obotavljanja po nasvetu bratov in sester preživela dan v skrivališču na marofu, kjer je bila varna pred morebitno očetovo jezo. Naslednji dan je oče, namesto da bi se ukvarjal s kaznijo za Geliko, raje šel s smolo namazat olupljeno jablano in poskušal rešiti, kar se je rešiti dalo.

Mehovo domačijo s hišno številko Gaberke 78 so gradbeni stroji porušili 19.10. 1998. Danes je od bivše Mehove domačije ostal le še del ceste, ki se je vzpenjala proti domačiji.

Pričujoča zgodba o Mehovi kmetiji je nastala na osnovi pripovedovanja Gelike in Franca Ostrovščnika in Grete Sedovnik.

Literatura: Bilten PGD Gaberke in njegovih 70 let.

**Ob prazniku ne obljublamo
temveč napovedujemo, da
bomo tudi v naprej, z združenimi
močmi delovali za skupni razvoj
našega mesta in okolice.**

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

**SOCIALNI
DEMOKRATI**

*Vsem občankam in občanom
čestitamo za občinski praznik.*

**SKUPAJ, Z ZNANJEM, DO
NAPREDKA, ZA ŠOŠTANJ.**

**Vsem v občini Šoštanj čestitamo
za občinski praznik.**

**ODGOVORNOST -
POŠTENOST-STRPNOST**

SDS

SLOVENIJA
na novi poti

**Čestitamo ob
prazniku
Občine Šoštanj**

www.sostanj.tv

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, DŠ: 97896101

Svetloba

Meditacija

**Bregova sta samo na videz ločena.
Globoko spodaj se spajata.**

Osho

Ljudje smo eno, povezani v celoto, v ljubezen, v Svetlobo. Harmonija, ki jo je Bog ustvaril, zajema vsako živo bitje tega sveta. Skozi naše male oči, ušesa, kožo, tip in vonj smo preko čutil zagledani v svet oblik. Svet uma in intelekta sta vse kar poznamo, zato je ljubezen prevečkrat na stranskem tiru. Ker ne prepoznamo, da sta bregova v globini od vekomaj povezana, ostajamo na površju bregov in gledamo v reko, ki se vije med obema. Redki so sprevideli igro in se spustili v globino reke, ugotovili so resnično povezanost bregov in dojeli celoto. Žal večina ostaja na površju, na bregovih, v ločenosti od celote, Svetlobe in miru. Reka, ki teče med bregovoma, hkrati izvira in se hkrati izliva, kot življenje, ki se poraja in izginja. Začetek in konec sta samo čas med rojstvom in smrtjo in večina se oklepa življenja, pa ne zato, ker bi bilo življenje tako lepo, ampak ker je smrt tako grozeča. Z mislijo, da sta bregova resnično ločena, večina tako tudi deluje. Nepovezanost se odraža v tem, da je človek najprej sprt s samim seboj, potem pa še s svetom okrog njega. Rezultat je, da so ljudje tega sveta slabi, drugače se ne bi rodili v ta svet ločenosti in minljivosti. Njihova slabost se kaže v ločenosti od Svetlobe in ne prepoznavanja celote, zato tudi ne morejo uživati in se radostiti, ampak stojijo vsak na svojem bregu. Kaj je pravzaprav življenje? Je to življenje, če ne vemo kdo smo, kaj počnemo, kje je začetek in konec vsega? Ali je to življenje, če je vse obsojeno na propad in na poraz? Če verjamete, da ste val, potem tako tudi je. O brezmejnem morju, v katerega se steka reka, ki potuje med dvema bregovoma, ne vemo nič, kajti naše oči in ušesa so usmerjena v napačno smer. Gledamo in ostajamo na površju reke življenja. Ne vidimo, kako se lahko reka minljivega življenja izliva v morje, kako val postane ocean in kako sta bregova od vekomaj povezana. Tako

ostajamo posameznik, stoječ na bregu, gledajoč v reko, ki ji ne vidimo ne začetka in ne konca. Ker ni povezave, ne moremo užiti ne toploto Svetlobe in ne mehko Zvoka, ki igra od vekomaj do vekomaj v globini reke življenja. Če hočemo narediti konec temu praznemu življenju, moramo skočiti v reko, se potopiti v globino in pustiti telo na površju reke. Naj ga reka odnese kamor želi, naj pluje kamor hoče, naj ga premetava. Naša naloga je ostati v globini, kjer je mir in kjer sta bregova povezana. Kdor ni pripravljen umreti in pustiti telo na voljo reki življenja, ki ima svoj konec, ni za pot meditacije. Kdor se ne upa potopiti v globine in mu je mar za telo, ne bo meditiral in ne bo mogel gledati v Svetlobo. Zato je toliko ljudi na svojih varnih bregovih, ki vedno pozabljajo, da obstaja tudi poplava. Ko ta pride, odnese s sabo vse, kar mora odnesti, odnese vse, ki stojijo na bregovih in odnese tudi bregove. Pride neznanško trpljenje in utopitev hkrati, kajti v času minljivega življenja nismo prepoznali povezanosti bregov in ne celote. Tok je tako silen in močan, da se rušijo vsi naši bregovi in vse naše stvaritve, ki so bile narejene v duhu materije, v duhu nagnjenosti k sebi povlečenega, v duhu ega. Ljudje živimo na bregovih, na njih kopicimo vse, kar se da, se izgublamo in na koncu smo pogubljeni. Na ta dva bregova vlačimo težko prigrarane materialne stvari in jih kopicimo v svojih trezorjih. Ko se teh stvari nabere veliko, se jim je težko odreči. Človek, ki hoče v globino, mora za sabo pustiti vse stvari tega sveta. Če hočemo videti Svetlobo in okusiti sladkobo blaženosti ter najti Boga, to ni tako težko, težko se je odreči temu, kar imamo. Ni težko doseči cilja in če smo se pripravili vsemu odreči, bomo dobili vse. Ne moremo imeti dveh svetov hkrati. Duhovni svet je duhovni svet, materialni svet pa je materialni. Materialni svet ne obstaja v duhovnem svetu, toda duhovni svet obstaja v materialnem. Duhovna oseba je lahko prebivalec dveh svetov - duhovnega in materialnega - posvetni človek pa je prebivalec le materialnega sveta in ne more vstopiti v duhovni svet. Če smo se pripravili odreči dvema bregovoma, se potopiti v globino in spoznati povezanost, je duhovni svet lahko naš. Takšno je božje stvarstvo. Kdor želi videti vsaj del božjega stvarstva, mora pričeti z meditacijo. To je edina viza za vstop v duhovni svet, v svet izobilja, kjer ni trpljenja, ne vročine in ne mraza. Vendar je potrebno biti pazljiv, kajti danes so ljudje v materialnem svetu, kjer prevladuje um, iznašli mnogo lažnih meditacij. Prava meditacija je samo ena in je dana s strani kompetentnega mojstra ali učitelja. Vendar učitelj ni telo. Telo je odnesla reka, duh pa biva v globinah, kjer sta bregova povezana. Pridite z bregov in pustite za sabo vse, česar se oklepate. Imate veliko priložnost postati to, kar ste v svoji notranjosti od nekdaj, pa ste v pogubni materiji pozabili. Vabljeni v svet meditacije in Svetlobe.

Zen Aj

zanesljivo
amis

DOSTOPI V INTERNET:

1. AMIS_ADSL

že od **4.300 SIT/mesec**
oz. že od **17,94 €/mesec**

2. KABELSKI DOSTOP

že od **3.600 SIT/mesec**
oz. že od **15,02 €/mesec**

**KMALU V ŠOŠTANJU -
AMIS FIKSNA TELEFONIJA**

Zastopnik za AMIS:

Bojan Rotovnik s.p.

e-mail: info@atim.si

GSM: 031/382-450

www.atim.si

Uživajmo ob doseženem delu, želje nas ženejo naprej. Občankam in občanom občine Šoštanj, posebej še krajankam in krajanom Gaberke čestitamo za občinski praznik.

Svet KS Gaberke

Tudi majhni prispevamo k celoti! Krajankam in krajanom čestitamo za občinski praznik.

Svet KS Šentvid.

Oktober 2006

Oona

Oven

Planeti bodo v tem mesecu na vas vplivali tako, da boste večino časa zapravili za ukvarjanje z drugimi. Prepričali se boste, da je sodelovanje pomembno za normalen tok življenja. Bodite taktični in diplomatski. Na pomoč vam bodo priskočili mnogi, če boste prosili. Pred vami je mesec novih poslov in podpisovanja pogodb. Zelo ugoden čas za poroko ali za začetek skupnega življenja.

Bik

To bo pozitiven mesec. Ljubezen, zabavo in delo bi se morali spojit. Na delovnem mestu se boste prijetno počutili in zato dosegali dobre delovne rezultate. Če se pripravljate na otvoritev vašega privatnega posla, pregledajte doseganje delo in načrte. Dogajanja v ljubezni bodo izvor zadovoljstva in izpolnitve. Partner vam bo dajal vso pomoč in podporo.

Dvojčka

Ljubezen bo ponovno potrkala na vaša vrata. Planetni vplivi na področjih zabave, ljubezni in otrok bodo naredili mesec oktober za enega najlepših, najugodnejših in najuspešnejših mesecev v letu. Vnesli boste določene novitete v vaš posel, razširili krog svojih strank, vaše kreativne zamisli pa bodo požele uspeh. Nekateri boste dobili posebno priznanje in nagrado za vaše delo.

Rak

Vaše misli in naporji bodo večji del meseca usmerjeni na dom in družinsko življenje, če boste to želeli ali ne... Če podpisujete kakšno pogodbo, si obvezno poiščite profesionalno pomoč. Ljubezenska vprašanja bodo spet aktualna. To kar boste začeli zdaj, bo dobilo svoj pečat v novembru. Potrudite se, da bo vaše delo dostopno širši javnosti.

Lev

Oktober bo miren mesec, v katerem se ne bo dogajalo dosti nepredvidenih situacij. Zaprli se boste vase in razmišljali o tem, kaj vam življenje samo prinaša. V tem mesecu boste naredili neke zaključke o tem kaj si želite in kaj ne. Morda bodo zaradi tega pokale vezi, naj gre za prijateljske ali ljubezenske odnose, saj boste doumeli, da to niso ljudje, ki bi jih radi videvali še vnaprej. V svojih odločitvah boste zelo odločni in ne boste pozorni na argumente, ki vam jih bodo dajali taisti ljudje.

Devica

Nervozni boste in pogosto boste reagirali vzkipljivo. Ljubosumni boste, vsakogar boste doživljali kot konkurenco. Malce nemogoče se boste obnašali, na odkrit pogovor ne boste pristali. Finance bodo nestabilne, denar ki ga pričakujete pa bi lahko prejel z zakasnitvijo. Narediti bo treba nov finančni načrt, ki pa vam najbrž ne bo preveč všeč.

Tehtnica

V oktobru imate možnost, da zamenjate službo in partnerja. Vsega vam bo dovolj, dopust je že dávno pozabljen, vi pa boste utrujeni. Rešitev je v tem, da malce upočasnite tempo, ker enostavno nimate časa za vse. Stabilne zveze bodo preživele krizo iz septembra, problematični odnosi pa bi lahko doživeli svoj konec. Prijal vam bo oddih s prijatelji ali družinje z njimi.

Škorpion

V tem mesecu boste več pozornosti namenili starejšim članom družine, ki jih niste videli že dalj časa. Nasvet matere ali očeta vam ne bo odveč, sploh če bo šlo za vaše poslovne ali privatne probleme. Če se ukvarjate s komunikacijo, marketingom ali s podobnimi posli, bodite še posebno pozorni, ker bi se vam lahko zgodilo, da rečete nekaj napačnega, drugi pa bi to razumeli čisto narobe. Delali boste vse, da bi zadovoljili delodajalce.

Strelec

Čakajo vas ugodne spremembe in velike možnosti za napredovanje. Cenili vas bodo kot delavca ali kot šefa, zaželeni boste tudi pri nasprotnem spolu. Če ste samski, bi prav zdaj lahko spoznali nekoga, s katerim lahko ustvarite kvalitetno zvezo. Morda je to nekdo, ki ga poznate že dalj časa, pa ga šele zdaj vidite z drugimi očmi.

Kozorog

Verbalne sposobnosti, komunikacija, sklepanje dogovorov, krajša potovanja, vse vam bo šlo od rok. Bodo pa nekatere osebe, s katerimi se boste stalno pričkali. Tudi v ljubezni ne bo šlo vse gladko. Dvomili boste v partnerja, tudi energije vam bo primanjkovalo, zato boste delo in obveznosti vse bolj zapostavljali. V zadnjem tednu pričakujte izboljšanje situacije, zgodile se bodo neke pozitivne spremembe.

Vodnar

V tem mesecu se lahko veselite - nekaj vaših želja se bo uresničilo, sploh če govorimo o ljubezni. Čas je ugoden za poroko kot za povečanje vaše družine. Če se odpravljate na potovanje, študij ali dokončanje študija - zvezde so vam naklonjene. Poskusite biti čimbolj aktivni v prvih treh tednih meseca, zadnji teden ne bo več tako ugoden, soočiti se boste morali z nekimi težavami in z neodobravanjem okolice.

Ribi

V ljubezni bo malce boljše kot prejšnji mesec. Svoje privatno življenje boste zdaj videli v drugi luči. Končno vam bo uspelo opraviti neke posle, ki ste jih delali dalj časa, čisto lahko pa se boste ukvarjali z vprašanjem dedovanja. Tisti, ki ste se razšli s partnerjem, boste veliko svojega časa preživeli s prijatelji. Energije boste imeli kar precej, tudi zdravje bo zadovoljivo, zato ne pretiravajte.

VEGRAD

STARO MESTO MLADIH IDEJ

Leta 1436
je Šoštanj dobil
trške pravice.

Priložnost za razvoj,
ki traja še danes.

Mestna občina Šoštanj dokazuje, da je po 570-ih letih še vedno polna mladostne energije. Skupaj odpiramo priložnosti za nove načrte, za mlade ideje in ideje mladih. Z vami smo tudi ob prazniku, ki nas združuje že več kot pol tisočletja.

Čestitamo!

					List	NEMIRNA SRBSKA POKRAJINA	11. GRŠKA CRKA	AKER(O)	DELAVEC NA SOLINAH	...BAN	AZERBAJDŽANSKI PESNIK (SEJID)	POKRAJINA V SEV. ZAH. FRANCIJI		
					STORŽ BREZ ZRN									
					REKA V ZAH. AVSTRALIJI									
					HRABROST, KORAŽNOST, DELHI)									
											JUPITROV SATELIT	AMER. ZVEZNA DRŽAVA		
SLOGAN OBČINE ŠOŠTANJ														
Avtor: LoM	NASELJE V OKOLICI ŠOŠTANJA	OSEBA V AZILU	MISIJSKA POSTAJA	POŽELENIJE, STRAST	IZMIŠLJENA, LAŽNA IMENA									
DIVJI KOZEL					ŠPANSKI IGRALEC (TRISTAN)			JANEŽ (LAT.) SALVADOR DALI						
ZATOČIŠČE TUJIH PRIBEŽNIKOV					POLOŽAJ PRI SAHU		ODVRŽEN DISK	HUDA JEZA ZNIŽANA NOTA E		ČLOVEŠKA OKONČINA	AVTOMOBILSKA OZNAKA SARAJEVA			
VRSTA MORSKE ŽELVE					ZAPOREDNI CRKI MADŽ. REŽISER (KAROLY)		ČEBELJA BERA, STRD NATROSITEV		PRAVO, IUS NEZNADEC					
ELICA				AMERIŠKA PEVKA				NADEJA, UP NEZNADEC						
EDEN, PARADIŽ			TRIPRSTI LENIVEC RIMSKA 101			ARABSKI ZREBEC UNIVERZ. CENTER		AVSTRJSKI SMUČAR PREBIVALEC BEČEJA		AMER. IGRALKA (WENDY)	IME IN ...			
UDAREC PRI BOKSU							BORIS KOPITAR ZAŠČITA RANE		AMPER					
NAZIV KRAJANA					ARJUBANSKI SAHIST (OCTAVIO)				ENAKA SOGLASNIKA NAJSVE-TLEJŠA ZVEZDA					
														
					SREDINA MEJE				DENIS GABOR	ROMULOV BRAT KARL IMMERMANN				
					FRANČOSKI KIPAR (OSSIP)									
					KANADSKI OTOK									

UGANKARSKI SLOVARČEK:

ARTOIS - pokrajina v severozahodni Franciji; MAINES - ameriška pevka (Natalie); MAKKENA - ameriška igralka (Wendy); MAKK - madžarski režiser (Karoly); NESIMI - azerbejdžanski pesnik (Sejid); ULLOA - španski igralec (Tristan).

Izmed pravilnih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po: dve vstopnici za gledališko predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado.

Izžrebana nagrajenca prejšnje križanke (List 8 / 2006), sta: Janez Lekše, Cesta talcev 3a, Šoštanj, ki prejme dve vstopnici za SLG Celje in Jaka Šuligoj, Stantetova 19, Velenje, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka**September 2006**

Gesla Križanke: _____

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 10. oktobra 2006.

Listnek za steljo

Listnek

*So župani nasmejani
se zbrali,
da bodo želi,
kar so sejali.*

*Kdor je
štiri leta
dobro sejal,
se bo
na koncu lahko smejal.*

Znamenita zgornjesavinjska Liska je pòhlevno prenesla, ko se je »molže« spretno lotila Marjanca Lesnik iz šoštanjске občinske uprave.

»Kdor ima mirno vest, ga lahko pokaže!« si je mislil Andrej Volk na srečanju občinskih uprav Sa-Ša regije v Šmartnem ob Dreti in z veseljem nazdravil osvojenemu tretjemu mestu za Šoštanjčane.

Zeleno listje nagrabila Marija

Občina
Šoštanj
praznuje!
30 september

Velenje
Sp Do 35
LIST
2006

352(497.4 šoštanj)

9003317,9

COBISS

KNJENICA VELENJE

ZDRUŽENI LAHKO DOSEŽEMO VEČ - NA PRAV VSEH PODROČJIH!